

新疆地方志

新疆地方志

4

2002

مۇندەرىجە

تارىخ سەھىپىسىدە

شېك شىسەينىڭ سوۋېت كومپارتىيىسىگە مەخپىي ئەزا بولۇشى لى جياگۇ 1
جەسەتنى سازايى قىلىش مەمتىمىن قۇربان 7
يېقىنقى زامان تارىخىمىزدىكى «ئۇيغۇر ئېكسپېدىتسىيە-يىچىلەر» غالىپ بارات ئەرك 9
ئوت يۈرەك قۇربانلار مەڭگۈ ئۆلمەيدۇ...
..... تۇرسۇن بارات 15

تارىخىي ئەسلىمە

6 - باتالىيوننىڭ كەچۈرمىشلىرى.....
..... سوپاخۇن سۇۋۇروفنى 21
تۇڭگان 36 - دىۋىزىيىسىنىڭ ئاخىرقى تەقدىرى...
..... مۇھەممەتئىمىن قۇربانى 33
ئاپتوموبىل بىلەن مۇسابىقىلەشكەن ئادەم...
..... مامۇت غازى 36

مەشھۇر شەخسلەر

مەشھۇر تۈركولوگ گۈمىلىيەننىڭ ھايات يولى...
..... شاۋدۇن كېبىر 40
تۇنيۇفۇق ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى...
..... تۇرسۇن ھوشۇر ئىدىقۇتى 50

ئىلمىي مۇھاكىمە

تۈرك- رۇنىك يېزىقىنىڭ مەنبەسى ۋە تەرەققىياتى
ھەققىدە ئا. رونا تاس 55
مۇقاۋىدا: ئارغۇبۇلاق تېغىدىن بىر كۆرۈنۈش - ئابلىز
ئورخۇن فوتوسى

شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى

بەسىلىلىك ژۇرنال
19 - يىل نەشرى

تومۇسى 61 - سان

2002 - يىللىق

4 - سان

مەسئەتچىلەر

ئۇيغۇر سايرانى
ئىمىن تۇرسۇن
بۇرھەنئەبەت قۇلىقى

باش مۇھەررىر: ساير ئەلى
مۇئاۋىن باش مۇھەررىر:

ئابدۇرۇپ قىلى

نەشر ھەمئەت ئەزالىرى

(ئىلىم تەتقىقات بويىچە تىزىلدى)
ئابدۇرۇپ قىلى، ئابدۇشۈكۈر
تۇردى، ئابدۇقەييۇم خوجا، ئابلىت
تۇردى، ئابلىت ئىمىن، رايىتلە،
ساير ئەلىسى، غوپۇر ھوشۇر
نىيازى، غوجاگەجەت يونس،
قادىر ھامىر، قاسىم خوجا، قۇربان
مامۇت

مەسئۇل مۇھەررىر:

ئابلىز ئورخۇن

شېڭ شىسەينىڭ سوۋېت كومپارتىيىسىگە مەخپىي ئەزا بولۇشى

لى جياڭۇ

ئىلگىرى تەيۋەن «دۆلەت مۇداپىئە مىنىستىرلىكى» نىڭ شاڭجياڭ دەرىجىلىك كېڭەش ئەزاسى، «چوڭ قۇرۇقلۇقى قايىنۇرۇۋېلىشنى پىلانلاش كومىتېتى» نىڭ ئەزاسى بولغان. جياڭ جېشى، يەن جياڧۇلار ئۇنى تەقدىرلىگەن.

قارماققا شېڭ شىسەينىڭ پۈتكۈل ئۆمرى سوۋېت ئىتتىپاقىغا، كومپارتىيىگە قارشى تۇرۇش بىلەن ئۆتكەندەك تۈيۈلمۈ، لېكىن بۇ تارىخىي پاكىتلارغا ئۇيغۇن ئەمەس.

شېڭ شىسەي شىنجاڭدا تۇرغان مەزگىلىدە كوممۇنىستىك پارتىيىگە كىرىشنى كۆپ قېتىم ئىلتىماس قىلغان. ئەھۋال مۇرەككەپ بولغاچقا، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى ئۇنى پارتىيىگە قوبۇل قىلمىغان. بۇ خىل ئەھۋالدا ئۇ 1938 - يىلى 8، 9 - ئايلاردا سوۋېت ئىتتىپاقىنى مەخپىي زىيارەت قىلغاندا سىتالىنغا بىۋاسىتە كوممۇنىستىك پارتىيىگە كىرىش تەلىپىنى ئوتتۇرىغا قويغان. كېيىن شېڭ شىسەينىڭ ئېيتىپ بېرىشىچە، ئۇ شۇ قېتىم سوۋېت كوممۇنىستىك

شېڭ شىسەي 1894 - يىلى 1 - ئاينىڭ 12 - كۈنى لياۋنىڭ ئۆلكىسىنىڭ كەييۈەن ناھىيىسى سەنخېياۋنىڭ شېڭجياتۇن دېگەن يېرىدە تۇغۇلۇپ، 1970 - يىلى 7 - ئاينىڭ 13 - كۈنى تەيپېي شەھىرىدىكى ھاۋا ئارمىيە باش دوختۇرخانىسىدا ئۆلگەن. شېڭ شىسەي بىر قانچە قېتىم ياپونىيىگە بېرىپ ئوقۇغان. ئۇ 1927 - يىلى ياپونىيە قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئۇنىۋېرسىتېتىنى تاماملاپ جۇڭگوغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ نەنجىڭدىكى باش شىتابىدا خىزمەت قىلغان. 1930 - يىلى 11 - ئايدا شىنجاڭغا كېلىپ شىنجاڭ چېگرا مۇداپىئە دۈبەن مەھكىمىسىدە جىن شۈرېننىڭ قول ئاستىدا ئىشلىگەن. 1933 - يىلى شىنجاڭدا «12 - ئايرىل» سىياسىي ئۆزگىرىشى يۈز بېرىپ، جىن شۈرېن ھاكىمىيەتنى ئاغدۇرۇلغاندا شېڭ شىسەينىڭ قولىدا ھەربىي ھوقۇق بولغاچقا، شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ چېگرا مۇداپىئە دۈبەنلىكىگە سايلانغان. كېيىن يەنە شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ رەئىسلىكىنى قوشۇمچە ئۆتىگەن. ئۇ بۇ ۋەزىپىدە تاكى 1944 - يىلى 9 - ئايدا شىنجاڭدىن مەجبۇرىي ئايرىلىپ نەنجىڭگە بېرىپ گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ يېزا ئىگىلىك مىنىستىرى بولغانغا قەدەر ئولتۇرغان بولۇپ، شىنجاڭغا جەمئىي 11 يىل بەش ئاي ھۆكۈمرانلىق قىلغان. ئۆلۈشتىن

شېڭ شىسەي جىن شۇرېننىڭ بۇيرۇقىغا پىسەنت قىلمىغاننىڭ ئۈستىگە جىن شۇرېننىڭ مەھكىمىسىنى توپقا تۇتقان. نەتىجىدە جىن شۇرېن قالدۇق قىسىملىرىنى باشلاپ غەربكە قېچىشقا مەجبۇر بولغان. شېڭ شىسەينىڭ سىياسىي ئۆزگىرىشكە ئاۋاز قوشۇشى بۇ قېتىمقى سىياسىي ئۆزگىرىشنىڭ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشىدىكى ئاچقۇچ ئىدى. دەل مۇشۇ سەۋەب تۈپەيلىدىن شېڭ شىسەي شىنجاڭنىڭ ۋاقىتلىق چېگرا مۇداپىئە دۈبەلىكىگە سايلانغان. بىراق نەنجىڭدىكى گومىنداڭ ھۆكۈمىتى شىنجاڭدا سىياسىي ئۆزگىرىشتىن كېيىن قۇرۇلغان يېڭى ھۆكۈمەتنىڭ ئەزالىرىنى ئۇزاققىچە ۋەزىپىگە تەيىنلىمىگەن. ئەينى چاغدا شىنجاڭدا ئىككى ئاساسلىق ھەربىي كۈچ بار ئىدى، ئۇنىڭ بىرى، مىللىي بۆلگۈنچى ماجۇڭيىڭنىڭ قوشۇنى، يەنە بىرى، جىن شۇرېن ھۆكۈمىتىنىڭ ھەربىي ئەمەلدارى جاك پېيۋەننىڭ قوشۇنى ئىدى. بۇ ئىككىيلەننىڭ شېڭ شىسەيگە بىرلىكتە تاقابىل تۇرۇش پىلانى بار بولۇپ، كەلگۈسىدە جەنۇبىي شىنجاڭ بىلەن شىمالىي شىنجاڭنى ئايرىپ ئىدارە قىلىشقا، جاك پېيۋەن شىمالىي شىنجاڭنى، ماجۇڭيىڭ جەنۇبىي شىنجاڭنى باشقۇرۇشقا تەييارلىنىۋاتاتتى. بۇ خىل ئەھۋالدا شېڭ شىسەيگە سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ھەربىي ياردەم سوراشتىن باشقا چىقىش يولى قالمىغانىدى.

1933 - يىلى 10 - ئايدا شېڭ شىسەي تاشقى ئىشلار مەھكىمىسىنىڭ باشلىقى چېن

پارتىيىسىگە مەخپىي كىرگەن ھەمدە پارتىيە ئەزاسلىق كېنىشكىسىنى ئالغانىكەن. بۇ بىر مەزگىللىك تارىخ كىشىلەرگە تونۇشلۇق بولمىغان قاراڭغۇ تارىختۇر.

سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شېڭ شىسەينى قوللىشى

شېڭ شىسەي شىنجاڭغا كەلگەن دەسلەپكى مەزگىللەردە جىن شۇرېن ئۇنىڭغا ئانچە ئىشىنىپ كەتمىگەن. بىراق ئۇ ئەسلى ماھىيىتىنى يوشۇرۇپ، تىرىشىپ ئىشلەپ جىن شۇرېننىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشىۋالغان. 1933 - يىلى شىنجاڭدا «12 - ئاپرىل» سىياسىي ئۆزگىرىشى يۈز بېرىش ھارپىسىدا شېڭ شىسەي دۈشمەنگە قارشى ئالدىنقى سەپ باش قوماندانى مەنسىپىگە ئولتۇرغان بولۇپ، قولىدا نۇرغۇن ئەسكەرىي كۈچى بار ئىدى. ئەينى ۋاقىتتا شېڭ شىسەي قىسىملىرىنى باشلاپ ئۈرۈمچىنىڭ شەرقىي شىمالىدىكى بىر تاغدا تۇرۇۋاتاتتى. «18 - سېنتەبىر» ۋەقەسىدىن كېيىن شىنجاڭغا كىرگەن شەرقىي شىمال ياپونغا قارشى پىدائىيلار قوشۇنى سىياسىي ئۆزگىرىشكە ئاۋاز قوشقانلىقتىن، جىن شۇرېن ئۈرۈمچى شەھىرىدە داۋاملىق ئۇرۇش قىلىشقا ئامالسىز قېلىپ، شېڭ شىسەينى قىسىملىرىنى باشلاپ كېلىپ سىياسىي ئۆزگىرىش قىلغان قىسىملارنى يوقىتىشقا بۇيرۇغان. ئەمما بۇ چاغدا سىياسىي ئۆزگىرىش قىلغان قىسىملارنىڭ رەھبەرلىرى شېڭ شىسەي بىلەن ئالاقە ئورنىتىپ بولغاچقا،

كومپارتىيىسى ئەزالىرىنى شىنجاڭغا بېرىپ خىزمەت قىلىشقا ئەۋەتتى. ئۇلار يۈ شىۋسۇڭ (يالغان ئىسمى ۋاڭ شۇچىڭ)، جاڭ يىخەن (يالغان ئىسمى ۋەن شىەنتىڭ) قاتارلىق 25 كىشى ئىدى. شېڭ شىسەي بۇ كىشىلەرگە ناھايىتى ئىشىنەتتى. سوۋېت ئىتتىپاقى كوممۇنىستىك پارتىيىسى ۋە ھۆكۈمىتىنىڭ بەلگىلىمىسى بويىچە ئۇلارنىڭ سوۋېت ئىتتىپاقى كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ ئەزالىق سالاھىيىتىنى ئاشكارىلىشىغا، پارتىيە تەشكىلاتلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشىغا، كوممۇنىزمنى تەشۋىق قىلىشىغا يول قويۇلمىغان (بۇ قىسقارتىلىپ «ئۈچىنى قىلماسلىق» دېيىلىدۇ)، ئۇلار سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئۈرۈمچىدە تۇرۇشلۇق باش كونسۇلخانىسى تەرىپىدىن باشقۇرۇلاتتى. بىراق شېڭ شىسەي ئۇلارغا ھېچقانداق چەكلىمە قويىمىغاچقا، بۇ كىشىلەر شىنجاڭ شۆبەسىدە ئوچۇق - ئاشكارا ماركسىزم - لېنىنىزم نەزەرىيىسىدىن دەرس ئۆتكەن. شېڭ شىسەينىڭ سوۋېتپەرەس، كوممۇنىستپەرەس بولۇپ قېلىشىنىڭ مەلۇم ئىدىيىۋى ئاساسى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ ئىلگىرى شاڭخەي ۋۇسۇڭ جۇڭگو مەكتىپىگە ئوقۇشقا كېتىۋېتىپ پاراخوتتا بۇخارىن باشقىلار بىلەن بىرلىشىپ يازغان «كوممۇنىزم ABC» دېگەن كىتابنى سېتىۋېلىپ ئوقۇغىنىدا كىتابتىكى مەزمۇنلار ئۇنى ئۆزىگە جەلپ قىلغان ئىكەن. ياپونىيىگە بارغاندىن كېيىن، شېڭ شىسەي جۇڭگولۇق ئوقۇغۇچىلارنىڭ ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەرىكىتىگە ئاكتىپ

دېلىنى موسكۋاغا ھەربىي ياردەم توغرىلىق سۆزلىشىشكە ئەۋەتتى ھەمدە ئۆزى شۇ يىلى 11-ئاينىڭ 2 - كۈنى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ شىنجاڭدا تۇرۇشلۇق باش كونسۇلى بىلەن ئۇچرىشىپ، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئەسكەر ئەۋەتىپ شىنجاڭغا ياردەم بېرىش مەسلىسىنى مۇزاكىرىلەشتى. شۇ يىلى 12 - ئايدا ئاپرېلىنىڭ شېڭ شىسەي بىلەن كېلىشىم ھاسىل قىلىپ، ئوق - دورا ۋە ماددىي ئەشيا بىلەن تەمىنلەشكە قوشۇلدى ھەمدە سوۋېت قىزىل ئارمىيىسىنى شىنجاڭغا ئەۋەتىپ توپىلاڭنى بېسىقتۇرۇشقا ياردەم بېرىدىغانلىقى ھەققىدە ۋەدە بەردى. شۇڭا شۇنداق دەپ ئېيتىشقا بولىدۇكى، سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ بىۋاسىتە ھەربىي ياردىمى بولمىغان بولسا، شېڭ شىسەينىڭ دۈبەنلىك تەختىدە ئولتۇرۇپ، شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرۈشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

شېڭ شىسەي سوۋېتپەرەس، كوممۇنىستپەرەس ئىدى

شېڭ شىسەي ھاكىمىيەت بېشىغا چىققاندىن كېيىن، سوۋېتپەرەس، كوممۇنىستپەرەس سىياسەتنى يولغا قويدى. شېڭ شىسەيگە ياردەم بېرىش ئۈچۈن سوۋېت ئىتتىپاقى مەسلىھەتچى ۋە تېخنىكا مۇتەخەسسسلەرنى ئەۋەتىپلا قالماي، يەنە 1935 - يىلى 5 - ئايدا جۇڭگونىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىدا ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلىرى ئارىسىدىكى بىر تۈزكۈم سوۋېت

يېشىگە كىرىشنى ئىلتىماس قىلىشى

1937 - يىلى 4 - ئايدا ج ك پ مەركىزىي كومىتېتى بىلەن سوۋېت تەرەپنىڭ ئالاقىلىشىشى ئارقىلىق ئوڭۇشلۇق ھالدا جۇڭگوغا كىرگەن جۇڭگو ئىشچى - دېھقان قىزىل ئارمىيىسى غەربىي يۆنىلىش ئارمىيىسى سول تارماق ئەترىتىنىڭ 400 نەچچە قالدۇق ئەسكىرى شېڭ شىسەي تەرىپىدىن كۈتۈۋېلىنغان.

شېڭ شىسەي 1936 - يىلى 3 - ئاينىڭ 15 - كۈنى ۋاڭ مىڭغا يازغان خېتىدە ئۆزىنىڭ شىنجاڭغا بېرىشتىن، شىنجاڭنىڭ دۈبەنى بولۇشتىن ئىلگىرىلا جۇڭگو كومپارتىيىسىگە كىرىشنى ئويلىغانلىقى، ھازىر بۇ ئوينىنىڭ تېخىمۇ كۈچەيگەنلىكى، ئۆزىنىڭ كوممۇنىزمغا ئېتىقاد قىلىدىغانلىقىنى ئېيتقان. ئەينى ۋاقىتتا جۇڭگو كومپارتىيىسى ياپونغا قارشى بارلىق كۈچلەرنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇش ئۈچۈن كوممۇنىستىك پارتىيىنىڭ تەشەببۇسى بويىچە كۈرەش قىلىشنى خالايدىغان بارلىق كىشىلەرنىڭ مەيلى ئۇلارنىڭ ئىجتىمائىي كېلىپ چىقىشى قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر پارتىيىگە قوبۇل قىلىش، بەزىبىر پۇرسەتپەرەسلىرىنىڭ سۇقۇنۇپ كىرىۋېلىشىدىن قورقماسلىق توغرىسىدا قارار چىقارغانىدى. مۇشۇ روھ بويىچە جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى جالڭ شۆلىياڭنى پارتىيىگە قوبۇل قىلىشنى ئويلاشقان بولسىمۇ، كومىنتېرنىڭ (3 - ئىنتېرناتسىيونال) نىڭ باشقىچە پىكىردە بولۇشى بىلەن ئىشقا ئاشمىغان. شۇنداقلا يەنە

قاتناشقانلىقتىن، ياپونىيىدە ئوقۇۋاتقان لياۋنىڭلىق ئوقۇغۇچىلار تەرىپىدىن يۇرتداشلار ئۇيۇشمىسىنىڭ ۋەكىللىكىگە سايلانغان، شاڭخەيگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، مەملىكەتلىك باش ئوقۇغۇچىلار ئۇيۇشمىسى قوزغىغان دۆلەت زېمىنىنى قايتۇرۇۋېلىش ھەرىكىتىگە قاتناشقان. شېڭ شىسەي يەنە گوسۇڭلىڭ جالڭ زولىنىڭ ياپونىيىگە تەسلىم بولغانلىقىغا قارشى تۇرۇش يۈزىسىدىن قوزغىغان لۇەنجۇ ھەربىي ئۆزگىرىشىگە قاتناشقان. ئۇ ياپونىيە قۇرۇقلۇق ئارمىيە ئۇنىۋېرسىتېتىنى پۈتتۈرۈپ ۋەتەنگە قايتقاندىن كېيىن، گومىنداڭ ئىنقىلابىي ئارمىيىسى باش شىتابىدا شاڭشياۋ دەرىجىلىك شىتاب ئوفىتسېرى بولغان. بىراق گومىنداڭ پارتىيىسىگە كىرمىگەن. ئۇ شەرقىي شىماللىق بولغاچقا، ياپون جاھانگىرلىكىنىڭ جۇڭگونىڭ شەرقىي شىمالىغا تاجاۋۇز قىلغانلىقىغا قارىتا بىۋاسىتە نەسراتقا ئىگە بولۇشى تەبىئىي ئىدى. شۇڭا ئۇ ماقالە يېزىپ جياڭ جىپىشىنىڭ قارشى تۇرماسلىق سىياسىتى ۋە چەتكە تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن ئاۋۋال ئىچكى قىسىمنى جىمىقتۇرۇش كېرەك دېگەن سەپەتسىگە رەددىيە بەرگەن. ئۇ ئەمەلىيەتتە جالڭ شۆلىياڭ جياڭ جىپىشىنى نەزەربەنت قىلغان «شئەن ۋەقەسى» نى قوللىغان بولسىمۇ، كېيىن سوۋېت تەرەپنىڭ قارشى تۇرۇشى بىلەن پوزىتسىيىسىنى ئۆزگەرتىشكە مەجبۇر بولغان.

شېڭ شىسەينىڭ جۇڭگو كومپارتى

يەردە ئىكەن. . . » دەپ يازغان. شېڭ شىسەي يەنە «ستالىننىڭ كەيپىياتى ناھايىتى ياخشىدەك كۆرۈنەتتى، شۇڭا مەن بۇندىن كېيىن يەنە بىلەن بولغان نازۇك مۇناسىۋىتىمگە دائىر شەخسىي مەسلىھەتنى دەپ بېقىش قارارىغا كەلدىم. مەن ستالىنغا «مەن ماركسىزم - لېنىنىزم ئىشلىرىنىڭ سادىق مۇرىتى. 1937 - يىلى مەن چېن شياۋيۇ، كاك شېڭ ۋە دېڭ فالار ئارقىلىق جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىگە ئەزا بولۇش ئىلتىماسىمنى سۇنغانىدىم. ج ك پ سىياسىي بىۋروسىدىكى ماۋزېدۇڭ، جۇدې، جۇئېنلەي، چېن شياۋيۇ، كاك شېڭ، دېڭ فا، چېن يۈن ۋە رېن بىشى قاتارلىق كىشىلەر بۇنىڭغا بىردەك قوشۇلغان، بىراق كوممىتېرىن بىلەن مەسلىھەتلەشكەندىن كېيىن ئاخىرقى قارارنى چىقىرىمىز دېگەندى ، دېدىم ۋە يەنە «مەن ئەڭ تېز سۈرئەتتە پارتىيىنىڭ سىنىقى ۋە تەربىيىسىنى قوبۇل قىلىشنى خالايمەن ۋە ئۈمىد قىلىمەن. شۇڭا مەن سىلەرنىڭ مېنىڭ جۇڭگو كومپارتىيىسىگە كىرىش توغرىسىدىكى ئىلتىماسىم ھەققىدىكى قارارىڭلارنى بىلىپ بېقىشنى بەكمۇ ئارزۇ قىلىمەن» دېدىم. ستالىن «سىز ھازىرلا پارتىيىسىگە كىرەلەيسىز، سىز شىنجاڭغا قايتىشتىن ئىلگىرى مەن يەنە بىر قېتىم مۇشۇ مەسلىھەتتە سىز بىلەن سۆزلىشىمەن» دەپ ئېنىق جاۋاب بەردى. بىز شىنجاڭغا قايتىشقا تەييارلىنىشقا سىزدا سوۋېت كومپارتىيىسىنىڭ بىر ئەمەلدارى ستالىننىڭ

شېڭ شىسەينى پارتىيىگە قوبۇل قىلىش ئىشىمۇ كوممىتېرىنىڭ قارشى تۇرۇشى بىلەن ئەمەلگە ئاشمىغان. ج ك پ مەركىزىي كومىتېتى ئامالسىز رېن بىشىنى ئەۋەتىپ، شېڭ شىسەينىڭ پارتىيىگە كىرىش تەلپىنى جىرايلىقچە رەت قىلغان.

شېڭ شىسەينىڭ سوۋېت كوممۇنىستىك پارتىيىسى (بولشېۋىكلار پارتىيىسى) گە مەخپىي ئەزا بولۇشى

50 - يىللاردا شېڭ شىسەي ئۆز ئەسلىمىسىدە «جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ مېنى پارتىيىگە قوبۇل قىلماسلىقى مېنىڭ پارتىيە ئىنتىزامىغا رىئايە قىلىشتىكى ئىرادەمدىن گۇمانلانغانلىقىدىن بولسا كېرەك. بۇ مەسلىھەت ھەل قىلىشنىڭ يولى پەقەت بىرلا، يەنى ئۆزۈم موسكۋاغا بېرىپ ستالىن بىلەن كۆرۈشۈشتىن ئىبارەت ئىدى»، «1938 - يىلى 8 - ئايدا ئائىلەمدىكىلەر بىلەن بىللە مۇھىم بىر ۋەزىپىنى زىممەمگە ئېلىپ، موسكۋاغا قاراپ يولغا چىقتىم. . . »

«موسكۋاغا يېتىپ بارغاندىن كېيىنكى 24 سائەت ئىچىدە مەن سوۋېت ئىتتىپاقى ھۆكۈمىتىنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمەلدارلىرىنىڭ تەكلىپنامىسىنى تاپشۇرۇۋالدىم. ئاڭلىشىمچە مولوتوف بىلەن ۋوروشىلوف مەن بىلەن كۆرۈشۈشنى خالايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. مېنى تېخىمۇ ھەيران قالدۇرغىنى شۇكى، ستالىنمۇ شۇ

«يولداش ستالىن ئەگەر دۈبەن چىڭ تۇرۇۋالسا ئۆزىنىڭ قارشى تۇرمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. بىراق ۋوروشلوف قارشى چىقىپ بۇ ئىشنىڭ دۈبەننىڭ خىزمىتىگە تەسىر يەتكۈزىدىغانلىقىنى، چۈنكى جياڭ جىپشى ياكى ياكى جىپى (جۇڭگونىڭ سوۋېت ئىتتىپاقىدا تۇرۇشلۇق باش ئەلچىسى) بىلىپ قالسا ياخشى بولمايدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى. دۈبەن مەخپىيەتلىكنى ساقلايدىغانلىقى، مەيلى جياڭ جىپشى ياكى ياكى جىپى بولسۇن ھېچقايسىسىغا تۇيدۇرمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. بۇ چاغدا ستالىن يولداش مولوتوف ۋە يولداش ۋوروشلوف بىلەن مەسلىھەتلەشكەندىن كېيىن، ئۆزلىرىنىڭ پىرىنسىپ جەھەتتىن قارشى تۇرمايدىغانلىقى، ئەگەر دۈبەن چىڭ تۇرۇۋالسا ئۆزلىرىنىڭ قوشۇلىدىغانلىقىنى ئېيتتى...».

يۇقىرىقى تەكشۈرۈش ماتېرىياللىرىنى يىغىنچاقلىغاندا، شېڭ شىسەينىڭ بولشېۋىكلار پارتىيىسىگە مەخپىي ئەزا بولغانلىقىنىڭ ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. كېيىن گىتلىر سوۋېت ئىتتىپاقىغا تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشى قوزغاپ، سوۋېت ئىتتىپاقى قىيىن ئەھۋالدا قالغاندا، شېڭ شىسەي جياڭ جىپشىنىڭ ھەدەپ ئۆزىگە تارتىشى بىلەن سوۋېت ئىتتىپاقىدىن يۈز ئۆرۈگەن.

خەنزۇچە «يازغۇچىلار ئەسەرلىرىدىن تەرمىلەر» دىن تەرجىمە قىلىندى
تەرجىمە قىلغۇچى: ئابدۇرېھىم ياقۇپ
تەرجىمە مۇھەررىرى: ئابلىز ئورخۇن

يولپورۇقنى ئېلىپ مېھمانخانىغا مېنى ئىزدەپ كەپتۇ. بۇ يولپورۇققا ئاساسەن مەن دەرھال سوۋېت كومپارتىيىسىگە قوبۇل قىلىندىم. بۇ پەۋقۇلئاددە ئەلچى يەنە مېنى موسكۋادىكى سىياسىي بىۋرۇغا بويسۇنۇش توغرىسىدىكى قەسەننامىگە قول قويغۇزدى ھەمدە ئۇزۇنغا قالماي جۇڭگو كومپارتىيىسىگە كىرىش ئىشىمنىڭ تەستىقلىنىدىغانلىقىنى ئەسكەرتتى. ئانچە ئۇزۇن ئۆتمەيلا يەنە بىر ئەمەلدار ماڭا 1859118 نومۇرلۇق پارتىيە كىنىشكىسى ۋە بىر نۇسخا پارتىيە نىزامنامىسىنى ئەكىلىپ بەردى» دېگەن.

شېڭ شىسەينىڭ سوۋېت كومپارتىيىسىگە مەخپىي ئەزا بولغانلىقىغا دائىر پاكىتلارنى ئۇنىڭ باشقىلارغا يازغان خەت - چەكلىرى، ئەسلىمىسىدىن باشقا روسىيىنىڭ ئارخىپلىرى ئىچىدە ساقلىنىۋاتقان شېڭ شىسەينىڭ ستالىن، مولوتوف، ۋوروشلوفلار بىلەن 1938 - يىلى 9 - ئاينىڭ 2 - كۈنى كۆرۈشكەن چاغدىكى سۆھبەت خاتىرىسىدىن كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. سۆھبەت خاتىرىسىدە مۇنداق خاتىرىلەنگەن: «يولداش مولوتوف دۈبەننىڭ يەنە قانداق ئىشلىرى باركىن، دەپ سورىۋىدى، دۈبەن «ھەرقايسىلىرىنىڭ ۋاقىتلىرى بولسا مېنىڭ يولداش ستالىنغا دەيدىغان شەخسىي ئىشىم بار ئىدى، دېۋىدى، مولوتوف دەرھاللا ئىنقىلابىي ئىشلار ئۈچۈن ۋاقىت چىقىرالايدىغانلىقىنى ئېيتتى. بۇ چاغدا دۈبەن ئۆزىنىڭ كوممۇنىستىك پارتىيىگە ئەزا بولۇش ئارزۇسىدا ئىكەنلىكىنى ئېيتتى...»

جەسەتنى سازايى قىلىش

ھاشىخان دېگەن ئايال توختاخۇننىڭ بۇيرۇقىغا ئاساسەن مەتتىمىنىڭ ئۆيىگە كېلىپ، ئۇنى ئويغاتتى. مەتتىمىن دادىسى كېسەلدە، ئىنىسى ئەلەم كۈرىشىدە ئۆلۈپ كەتكەن تەكەندەك يالغۇز ئوغۇل ئىدى. مەتتىمىن ھازىرلا بارىدىغانلىقىنى ئېيتتى. توختاخۇن ھاشىخاننىڭ يالغۇز كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: — مەتتىمىننى نېمىشقا بىللە ئېلىپ كەلمىدىڭىز؟ كەينىڭىزگە قايتىپ، دەرھال ئۇنى بىللە ئېلىپ كېلىڭ، — دېدى. ھاشىخان كەينىگە يېنىپ مەتتىمىننىڭ ئۆيىگە كېلىپ:

— تېز بولۇڭ، شياۋدۇيچاڭ ئاچچىقلاپ قالدى — دېدى. مەتتىمىن:

— كىيىمىمنى كىيىۋاتىمەن، ھازىرلا باراي، توختاخۇن مەن بىلەنلا قايتىغۇ؟ — دېدى. ھاشىخان توختاخۇننىڭ يېنىغا كېلىپ، گەپتىن گەپ تۇغدۇرۇپ:

— مەن توختاخۇننىڭ X نى بىر نېمە قىلىمىدىم. مەن بارمىساممۇ ناخشىسىنى ئوقۇۋەرسۇن، دېدى — دەپ تۇرۇشىغا مەتتىمىن كېلىپ قالدى. توختاخۇن مەتتىمىنگە:

— نېمىشقا شۇنداق دەيسەن. دەپ ھۆكۈرەپ دېۋەيلەپ كەلدى. مەتتىمىن ئۇنداق دېمىگەنلىكىنى دەپ تۇرسىمۇ، توختاخۇن ئۇنىڭ ياقىسىنى بوغۇپ:

— ئاشۇ گېپىڭنى مېنىڭ ئالدىدا يەنە بىر دېگەنە — دەپ ۋاقىراپ، 18 ياشلىق مەتتىمىننى ئاستىغا بېسىۋېلىپ ئۇرۇشقا

1968 - يىلى مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى تازا ئەۋجىگە چىقىپ، رەئىس ماۋزېدۇڭغا، كومپارتىيىگە ساداقەت بىلدۈرۈش دولقۇنى يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلدى. ئەتتىگەندە ماۋزېدۇڭنىڭ سۈرىتى ئالدىدا ساداقەت ئۇسسۇلى ئويناش، ، ساداقەت ناخشىسى ئېيتىش، كەچتە بىر كۈنلۈك ئىشتىن دوكلات بېرىش ساداقەتنىڭ كونكرېت ئىپادىسى ئىدى. ساداقەت بىلدۈرۈشكە ھەربىي قىسىمدىكى ئوفىتسېر- ئەسكەرلەر، كان، زاۋۇتلاردىكى ئىشچىلار، يېزىلاردىكى دېھقانلار ۋە ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلار تولۇق قاتنىشىشى كېرەك ئىدى. «ساداقەت ناخشىسى» دا: قەدىردان ماۋجۇشى قەلبىمىزدىكى قىزىل قۇياش،

سىزگە ئېيتار سۆزىمىز شۇنچە كۆپ بىزنىڭ. كۈيلەپ سىزنى تۈگىمەس ناخشىمىز بىزنىڭ،

كۈيلەپ سىزنى زور ھاياجاندا. باقار ئىللىق چىرايلار قىزىل قۇياشقا، بىز سىز ئاتىمىزغا چەكسىز ئۇزۇن - چەكسىز ئۇزۇن ئۆمۈر تىلەيمىز. دېگەنگە ئوخشاش مىسرالار بار ئىدى.

قاراقاش ناھىيىسىدە 1968 - يىلى 11 - ئاينىڭ مەلۇم بىر كۈنى ئەتتىگەندە يېڭىشەھەر كەنتىنىڭ 1 - مەھەللىسىدىكى دېھقانلار «ساداقەت ئۇسسۇلى» ئويناش ئالدىدا ئەترەت باشلىقى توختاخۇن يوقلىما قىلىپ، مەتتىمىننىڭ كەلمىگەنلىكىنى بىلدى.

ئېسىلسۇن» دەپ ھۆكۈم ئېلان قىلدى. مەمتىمىننىڭ بويىغا سېلىنغان سىرتماق تارتىلىپ، جەسەت تۆت مېتىر كۆتىرىلگەندە ئارغامچا ئۈزۈلۈپ كېتىپ، جەسەت يەرگە چۈشۈپ كەتتى. مەيدانغا يىغىلغانلار 2000دىن ئارتۇق كىشى بولۇپ، ھېچكىمنىڭ يىغىلىشى ۋە كۈلۈشىگە رۇخسەت يوق ئىدى. ھېيت قاسىم، باۋۇدۇن، ئەمەتجان، تۇرسۇننىياز دودەن قاتارلىق يەتتە «ئۇنسۇر» بۇيرۇقىغا بىنائەن جەسەتنى شەھەر رەستىلىرىدە سۆرەپ سازايى قىلدى. جەسەت تاشتىن - تاشقا سوقۇلۇپ، كىيىملىرى جۈل-جۈل بولۇپ كەتتى. «ئىنقىلابىي ئامما» ۋەكىللىرى «ئۇنسۇر» لارغا:

— تېز يۈگۈرۈپ سۆرىگىن — دەپ ھەيۋە قىلاتتى. ئۇلاردىن بىرسى تېز ماڭمىدى دەپ ھېيت قاسىمىنىڭ پۇتىغا نەيزە سانچىدى. يەنە بىر «ئۇنسۇر» يولبويى جەسەتنى يوغان تاياق بىلەن ئۇرۇپ «ئىنقىلابىي ئاممىنىڭ غەزەپ - نەپرەتى» نى نامايان قىلىپ ماڭدى. «ئۇنسۇر» لار جەسەتنى سۆرەپ شەھەر كوچىلىرىنى ئايلاندۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، دەريا بويىغا سۆرەپ چىقتى. «ئىنقىلابىي ئامما» ۋەكىللىرى جەسەتنىڭ بويىنىنى سۆگەتنىڭ ئاچىسىغا ئېسىپ، ئاستىغا پاخال دۆۋىلەپ، بېنىزىن چېچىپ ئوت قويۇۋەتتى. جەسەتنىڭ پۇرىقى ئەتراپىنى بىر ئالدى. كۆيۈپ قارىداپ كەتكەن جەسەتنى دەريا بويىغا كۆمۈپ قويۇشتى.

بۇ ئىش بۇ مۇدەھىش ۋەقەگە شاھىت بولغان كىشىلەرنىڭ ئېسىدىن تېخى كۆتۈرۈلۈپ كەتكىنى يوق.

تەييارلىغۇچى: مۇھەممەتئىمىن قۇربان

باشلىدى. مەمتىمىن مۇشتقا چىدىيالماي «توۋا قىلدىم» دېگەن مەنىدە «ماۋجۇشى ياشسۇن!» دەپ توۋلىدى. لېكىن توختاخۇن ئۇنى ئۇرۇۋەردى. مەمتىمىن جان ئاچچىقىدا يانچۇقىدىكى پىچىقنى سۇغۇرۇپ ئېلىپ، ئۆزىنى بېسىپ تۇرغان توختاخۇننىڭ بويىغا تىقتى. پىچاق ئىتتىك بولغاچقا، توختاخۇننىڭ بويۇن تومۇرىدىن ئوققەك قان ئېتىلىپ چىقىپ شۇ يەردىلا جان بەردى.

«سادىق بولۇشقا قارشىلىق كۆرسەتكەن قاتىل، نەق ئەكسىل ئىنقىلابچى» مەمتىمىن دەرھال تۈرمىگە قامالدى. ئىنقىلابىي ئامما (ئاساسلىقى توختاخۇننىڭ تۇغقانلىرى) ناھىيىلىك جامائەت خەۋپسىزلىكى ئىدارىسى ئالدىغا كېلىپ، مەمتىمىننى ئېتىپ ئۆلتۈرۈپ، پرولېتارىيات دىكتاتورىسىنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى نامايەن قىلىشنى تەلەپ قىلدى. ئايرىم كامىرغا سولاپ قويۇلغان مەمتىمىن بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ قورقۇپ كەتتى. چاپىنىنى يىرتىپ يىپ ئېشىپ، كامىرنىڭ ئىچىدە ئېسىلىپ ئۆلۈۋالدى.

ھازىرقى ناھىيىلىك تۈرلۈك ماللار شىركىتىنىڭ ئۇنىۋېرسال ماگىزىنىنىڭ ئورنى ئەسلىدە ئېگىز مازارلىق ئىدى. 1966 - يىلى يازدا لاي ئېقىتىپ تۈزلەندى. 1967 - يىلىدىن باشلاپ بۇ يەر ناھىيە بويىچە چوڭ يىغىن مەيدانى بولدى. يىغىن سەھنىسىنىڭ ئالدىدىكى لوزۇنكا، پلاكات ئېسىلىدىغان دار شەكىللىك ياغاچ قۇرۇلما ئاشۇ كۈنى بەئەينى دارنىڭ ئۆزىلا بولغانىدى.

ناھىيىلىك جامائەت خەۋپسىزلىكى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى سەھنىدە مەمتىمىننىڭ جىنايىتىنى ئوقۇدى ۋە «جىنايىتىدىن قورقۇپ ئۆلۈۋالغان نەق ئەكسىل ئىنقىلابچى دارغا

يېقىنقى زامان تارىخىمىزدىكى «ئۇيغۇر ئېكسپېدىتسىيىچىلەر»

غالىپ بارات ئەرك

(چاقىلىق ناھىيىلىك تېلېگرافى ئىدارىسىدىن)

1933) لارغا يول باشلىغۇچى ھەمدە تەرجىمان بولغان ئابدۇللا يۈسۈپ ئەپەندىنى شۇنداق كىشىلەرنىڭ بىرى دەپ قاراشقا بولىدۇ. ئېكسپېدىتسىيىچىلەرنىڭ خاتىرىسىدە ئابدۇللا يۈسۈپ ئەپەندىنىڭ ھاياتى ھەققىدە ئېنىق مەلۇمات قالدۇرۇلمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئاشۇ ئازغىنە مەلۇماتلاردىن بىز ئۇ كىشىنىڭ رۇس، خەنزۇ، موڭغۇل تىللىرىنى بىلىشتىن سىرت، ئۇزاق تارىختىن بېرى ئومۇمىي ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ سىرتىدا ياشاۋاتقان لوپنۇر ئۇيغۇرلىرىنىڭ دىئالېكتىدىنمۇ تولۇق خەۋەردار ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلالايمىز. مەلۇمكى، چاقىلىق، لوپنۇر ئەتراپىدىكى ئۇيغۇرلار تارىم، كۆنچى، چەرچەن دەريالىرىدىن ئۆتتۈرۈش ۋە تۆۋەنكى ئېقىنلىرىدا بېلىقچىلىق، ئوۋچىلىق، قوشچىلىق ۋە چارۋىچىلىق بىلەن كۈن كەچۈرۈپ كەلگەن خەلق بولۇپ، تەكلىماكان چۆللۈكى ئۇلارنى تىل ۋە تۇرمۇش جەھەتتە ئومۇمىي ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىن ئايرىپ تۇراتتى. شۇڭا لوپنۇرلۇقلارنىڭ تىلى ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئالاھىدە بىر دىئالېكتى بولۇپ ئايرىلىپ

19 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن باشلاپ «سىرلىق ماكان» دەپ ئاتالغان شىنجاڭ چەت ئەل ئېكسپېدىتسىيىچىلىرى قىزىقىدىغان، ئىنتىلىدىغان قىزىق نۇقتىغا ئايلىنىپ قالدى. ئۇلار ئۆز مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى دۇنياغا جاكارلىغان چاغدا، ئۇلارنى ئاشۇ شانلىق نەتىجىلەرگە ئېرىشتۈرگەن ئۇيغۇر يول باشلىغۇچىلارنى غىل - پاللا تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن بولسىمۇ لېكىن ئۇلارنىڭ تۆھپىسىگە يېتەرلىك باھا بېرىلمىگەن. ئېكسپېدىتسىيىچىلەرنىڭ مەلۇماتلىرىغا قارىغاندا، يول باشلىغۇچى ئۇيغۇرلار پەقەتلا قەدىمكى شەھەر خارابىلىرىنى ۋە يۇرتلار ئارىسىدىكى ئۆتەڭ - يوللارنى پىششىق بىلىدىغان ئادەتتىكى كىشىلەرلا ئەمەس، بەلكى يەنە ھەرقايسى ئەللەردىن كەلگەن ئېكسپېدىتسىيىچىلەرنىڭ تىلىدىن سىرت يەنە ئۆز ئانا تىلىنىڭ ھەرقايسى دىئالېكتلىرىنى پۇختا بىلىدىغان كىشىلەر ئىكەنلىكى مەلۇم. روسىيىلىك ئېكسپېدىتسىيىچى پىرژېۋالسكى (1839 - 1888) ۋە فرانسىيىلىك ئېكسپېدىتسىيىچى گابرىېل بونۋالوت (1853 -

«ئارىمىزدا يەنە خەنزۇ ۋە موڭغۇل تىللىرىنى بىلىدىغان ئابدۇللا بار، ئۇ ئىلگىرى روسىيىلىك پىرژېۋالىسكى بىلەن بىللە جۇڭگودا ئېكسپېدىتسىيىدە بولغان».

ئەينى زاماندا ئۈچ - تۆت خىل تىلنى پۇختا بىلگەن، نۇرغۇن يۇرتلارنى ئارىلاپ، نۇرغۇن سەرگۈزەشتىلەرنى بېشىدىن كەچۈرگەن ئابدۇللا ئەپەندىدىن بۈگۈنكى كۈنلۈكتە بىزگە ھېچنەرسە قالمىغان بولسىمۇ لېكىن، بىز ئۇنى شۇ دەۋرنىڭ تىل بىلىمدانى دېيىشكە ھەقىقىمىز.

چەت ئەل ئېكسپېدىتسىيىچىلىرىنىڭ لوپنۇر، چەرچەن، چاقىلىق ئاتراپلىرىدا قازانغان مۇۋەپپەقىيەتلىرىدە ئابدۇرېھىم، ئۆردەك ۋە كۈنچىققانبەگنىڭ ئوغلى توختاخۇنلارنىڭ تارىخ ئۇنتۇپ بولمايدىغان تۆھپىلىرى بار. شۇ قاتاردا ئۆردەك كروران قەدىمكى شەھىرى ۋە ئۆردەك قەبرىستانلىقىنىڭ بايقىلىشىدا ئوينىغان رولى بىلەن تارىخ بېتىدىن ئورۇن ئالغان.

چارروسىيىلىك ئېكسپېدىتسىيىدە چىلەردىن پىرژېۋالىسكى ۋە شاگىرتى كوزلوف بىلەن گېرمانىيىلىك رېچخوفېن ۋە ئۇنىڭ شاگىرتى شىۋېتسىيىلىك سۋېن ھېدىنلار ئوتتۇرىسىدىكى ئىلىم جېڭى سەۋەبىدىن سۋېن ھېدىن تارىم ۋە كۆنچى دەريالىرىنىڭ تۆۋەنكى ئېقىنى ۋە لوپ قۇملۇقلىرىدا كۆپ قېتىم تەكشۈرۈش ئېلىپ بارىدۇ. ئۇيغۇر يىگىتى ئۆردەك 1899 - يىلىدىن باشلاپ سۋېن ھېدىنغا يول باشلىغۇچى بولۇپ ئىشلەيدۇ. 1900 - يىلى تۈزسىز كۆل - قارا قوشۇن

چىققان. قاتناش ۋە ئالاقە ئىشلىرى ئىپتىدائىي ھالەتتە تۇرۇۋاتقان 19 - ئەسىردە بۇ پەرقنىڭ تېخىمۇ چوڭ بولۇشى تەبىئىي ئىدى. شۇنداقتىمۇ شىمالىي شىنجاڭدا ياشىغان بىر ئادەمنىڭ، ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇتلەق ئىجتىمائىي ئالاقىدە بولۇپ باقمىغان ئىككى جايدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ بىمالال ئالاقىدە بولالىشىدىكى سەۋەبى ئابدۇللا ئەپەندىنىڭ مول تىل بىلىمىدىن كەلگەن دەپ قاراشقا بولىدۇ. بۇ ھەقتە پىرژېۋالىسكى مۇنداق دەپ يازىدۇ: «بىز پەقەت بەزى ھادىسىلەرنى كۆزىتىش ئارقىلىقلا ئۇلارنىڭ تىلى ھەققىدە بەزى چۈشەنچىلەرگە ئىگە بولالايمىز. بىزنىڭ تەرجىمانىمىز غۇلجىدا تۇغۇلغان تارانچى بولسىمۇ، لېكىن ئۇ مەيلى تارىم دەريا بويلىرى ياكى لوپنۇر كۆلى بويلىرىدا بولسۇن ناھايىتى بىمالال ئالاقە قىلالايتتى. مانا مۇشۇنىڭغا قارىغاندا تارانچى تىلى بىلەن سارتلارنىڭ تىلىنىڭ بۇ يەرنىڭ دىئالېكتى بىلەن چوڭ پەرقى يوقلۇقىنى بىلىۋېلىشقا بولىدۇ».

ئەمەلىيەتتە ئىككى ئوتتۇرىدىكى پەرقنىڭ ئابدۇللا يۈسۈپ ئەپەندىنىڭ مول تىل بىلىمى ئارقىلىق كىچىكلەپ كېتىپ بارغانلىقىدا شەك يوق. ئابدۇللا يۈسۈپ ئەپەندى پىرژېۋالىسكىنىڭ 1876 - ۋە 1885 - يىللىرىدىكى ئىككى قېتىملىق ئېكسپېدىتسىيىسىدە يول باشلىغۇچى ھەم تەرجىمان بولۇپ، رۇس، خەنزۇ ۋە ئۇيغۇر تىللىرىنى ئۆزئارا تەرجىمە قىلغان. ئابدۇللا يۈسۈپ ئەپەندىنىڭ خەنزۇ ۋە موڭغۇل تىللىرىدىن خەۋەردار ئىكەنلىكى ھەققىدە گابرىل بونۋالوت مۇنداق دەيدۇ:

ئارقىلىق دۇنياغا جاكارلىنىدۇ. بۇ خەۋەر ئىلىم ساھەسىنى قاتتىق لەرزىگە كەلتۈرىدۇ.

ئۆردەك 1901-يىلى 12-ئاينىڭ 29 - كۈنى قەشقەردە سۈيىن ھېدىندىن ئايرىلىدۇ. ئۇ يۇرتىغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئۆزى يالغۇز بىر قانچە قېتىم قۇملۇققا كىرىپ تەكشۈرۈش ئېلىپ بارىدۇ. 1910 - يىللىرى ئەتراپىدا ئۇ بىر قۇم دۆۋىسىگە جايلاشقان قەبرىستانلىقنى بايقايدۇ. بۇ كېيىنكى كۈنلۈكتە «ئۆردەك قەبرىستانلىقى»، «5 - نومۇرلۇق قەبرىستانلىق»، «كىچىك دەريا قەبرىستانلىقى» دەپ ناملانغان قەبرىستانلىق ئىدى.

1927 - يىلىدىن 1935 - يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا جۇڭگو - شۋېتسىيە بىرلەشمە ئېكسپېدىتسىيە ئەترىتىنىڭ تۇرپان ۋە تەكلىماكان ئەتراپىدىكى تەكشۈرۈش پائالىيىتى داۋاملىشىدۇ. 1934 - يىلى 4 - ئايدا لوپنۇرنىڭ چارادا تۇرۇۋاتقان ئۆردەك سۈيىن

كۆلىنىڭ تارىختىكى لوپنۇر كۆلى ياكى ئەمەسلىكىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن ئاتمىش بۇلاقتىن جەنۇبقا يەنى پىرژېۋالسكى لوپنۇر كۆلى دەپ ئاتىغان قاراقوشۇن كۆلىگە قاراپ ئاتلىنىدۇ. قارا قوشۇن كۆلىگە تۆت - بەش كۈنلۈك يول قالغاندا توختاپ قۇدۇق كولاپ سۇ ئالماقچى بولىدۇ، شۇندىلا ئۇلارنىڭ ئېسىگە ئۆزلىرىدىكى بىردىنبىر گۈرجەكنىڭ يولىدا تۇچراتقان خارابىدە ئۇنتۇلۇپ قالغانلىقى مەلۇم بولىدۇ. بۇ چاغدا «قۇملۇقتا تەرەپلەرنى خۇددى كومپاستەك پەرق ئېتەلەيدىغان» ئۆردەك گۈرجەكنى تېپىپ كېلىش ئۈچۈن ھارغىن بىر ئاتقا مىنىپ يولغا چىقىدۇ. ئىككى سائەتتىن كېيىن تۇيۇقسىز قارا بوران چىقىپ توپتوغرا بىر كۈن داۋاملىشىدۇ. شۇ بوراندا ئۆردەك بىر قەدىمىي شەھەر خارابىسىغا بېرىپ قالدۇ ھەمدە ئۇ يەردىن ناھايىتى نەپىس ياسالغان ئىككى ياغاچ بۇيۇم ۋە گۈرجەكنى تېپىپ، ئەتىسى سۈيىن ھېدىنلارغا يېتىشىۋالىدۇ. ئۆردەك يولىدا كۆرگەنلىرىنى سۈيىن ھېدىنغا دوكلات قىلىدۇ. بۇ 1900 - يىلى 3 - ئاينىڭ 28 - كۈنىدىكى ئىش ئىدى، سۈيىن ھېدىن سۇ، ئوزۇقلۇق قىيىنچىلىقى تۈپەيلىدىن بۇ شەھەر خارابىسىغا قايتا بېرىشنى پىلانلاپ يولىنى داۋاملاشتۇرىدۇ. كېيىنكى يىلى بۇ خارابە قايتا تېپىلىدۇ، ئويلىمىغان يەردىن بۇ ۋەيران بولغىنىغا مىڭ نەچچە يۈز يىل بولغان، تارىخىي ماتېرىياللاردا تىلغا ئېلىنىدىغان كروران شەھىرىنىڭ ئۆزى بولۇپ چىقىدۇ. بۇ خەۋەر سۈيىن ھېدىننىڭ «مېنىڭ ئېكسپېدىتسىيە ھاياتىم» ناملىق كىتابى

كېيىن، يەنە قۇم ئاستىدا قېلىپ، 2001- يىلىغا كەلگەندە ئاندىن قايتا تېپىلدى.

بېرگماننىڭ يۇقىرىقى كىتابىدا ئۆردەكنىڭ 1934 - يىلى 72 ياشتا ئىكەنلىكى تىلغا ئېلىنغان. شۇنىڭغا قارىغاندا ئۇ 1862 - يىلى ئەتراپىدا تۇغۇلغان بولسا كېرەك. سۈيىن ھېدىن يەنە ئۆردەكنىڭ سۈرىتىنى سىزىپ، ئۆزىنىڭ «كۆچمە كۆل» ناملىق كىتابىغا كىرگۈزگەن. كېيىنكى مەزگىللەردە تەتقىقاتچىلار ئۆردەكنىڭ ئەسلى چارالىق بولۇپ، 1944 - يىلى 82 يېشىدا ۋاپات بولغانلىقى، ئۇنىڭدىن بىر قىز، بىر ئوغۇل قالغانلىقى، قىزىنىڭ بالدۇر ۋاپات بولۇپ كەتكەنلىكى، ئوغلى مۇسانىڭ 1964 - يىلى 68 يېشىدا لوپنۇرنىڭ تارىم يېزىسىدا ۋاپات بولغانلىقىنى ئېنىقلاپ چىقتى.

تەتقىقاتچى ياكى ليەن ئەپەندىنىڭ «ئەڭ ئاخىرقى لوپنۇرلۇق» دېگەن كىتابىدا ئۆردەكنىڭ ئەسلى كونا ئابدال (قۇمچاپقان، 1898 - يىلى ۋەيران بولغان) لىق بولۇپ، بۇ يەر ۋەيران بولغاندا يېڭى ئابدال (شىرگە چاپقان) غا كۆچمەي ئارغان تەرەپكە كەتكەنلىكى، ئۇنىڭ سادىق ئىسىملىك بىرلا ئوغلىنىڭ بولغانلىقى تىلغا ئېلىنغان. ياكى ليەن ئەپەندىگە بۇ مەلۇماتلارنى ئۆردەكنىڭ قەدىناس دوستى نىيازنىڭ يۈز نەچچە ياشلىق ئوغۇللىرى ئوسمان ۋە ياسىنلار دەپ بەرگەن ئىكەن.

سۈيىن ھېدىن «كۆچمە كۆل» ناملىق كىتابىدا ئۆردەكنىڭ 1899 - يىلى 11 - ئايدىن باشلاپ ئۆزى ئۈچۈن خىزمەت قىلغانلىقى،

ھېدىننىڭ كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، ئوغلى بىلەن ئاتلىق دەريا بويىغا بېرىپ، كېمە بىلەن كېلىۋاتقان سۈيىن ھېدىننىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇنىڭ بىلەن دىدارلىشىدۇ. ئۆردەك ئۆزىنىڭ سۈيىن ھېدىندىن ئايرىلغاندىن كېيىنكى 30 نەچچە يىللىق ھاياتى ۋە قەبرىستانلىقتا كۆرگەنلىرى ھەققىدە ھېكايە قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن سۈيىن ھېدىن شۋېتسىيەلىك فورگ بېرگمان باشچىلىقىدا بىر گۇرۇپپا تەشكىللەپ، ئۆردەكنىڭ يول باشلىشى بىلەن ھېلىقى قەبرىستانلىقنى ئىزدەشكە كىرىشىدۇ. ئون نەچچە كۈنلۈك جاپالىق ئىزدىنىش ئارقىلىق 1934 - يىلى 6 - ئايدا بۇ قەبرىستانلىق قايتا تېپىلىدۇ. قەبرىستانلىقنى ئىزدەپ تېپىش جەريانى ۋە بۇ جەرياندىكى كەچۈرمىشلەر، قەبرىستانلىقتىن قېزىلغان بۇيۇملار ھەققىدىكى مەلۇماتلار سۈيىن ھېدىننىڭ «ئاسىيا كىنىدىكى سەككىز يىللىق تەكشۈرۈش (1927 - 1935)» ناملىق كىتابى ۋە فورگ بېرگماننىڭ «شىنجاڭ ئارخېئولوگىيىسى» دېگەن كىتابىدا تەپسىلىي بېرىلگەن. بولۇپمۇ بېرگمان بۇ قېتىملىق تەكشۈرۈش ھەققىدە ناھايىتى تەپسىلىي مەلۇماتلارنى قالدۇرغان. بۇ قەبرىستانلىق كۆنچى دەرياسى بويىدىكى قۇم كۆل ۋە ياقىنىلىق كۆل ئەتراپىدىن جەنۇبقا ئاققان ئارغان دېگەن ئېقىننىڭ تۆت كىلومېتىر شەرقىي شىمالىدىكى بىر قۇم دۆڭدە بولۇپ، قەبرىستانلىققا 100 نەچچە تال بېزەلگەن ۋە سىرلانغان ياغاچ تىكلەنگەن. بۇ قەبرىستانلىق شۇ قېتىم تېپىلغاندىن

كېيىن، دەريا ۋە كۆل بويلىرىدا كۆچۈپ يۈرۈپ، بېلىقچىلىق، قۇشچىلىق، ئوۋچىلىق بىلەن كۈن كەچۈرگەن. كۈنچىققانبەگنىڭ سۆيىن ھېدىغا ئېيتقانلىرىغا قارىغاندا، ئۇنىڭ ئىسسىمقۇللۇ ۋە ماتىئاس قاتارلىق ئەجداتلىرى قارا قوشۇن كۆلىنىڭ شىمالىدىكى بىر كۆل بويىدا يەنى ئابدالدا ياشىغانىكەن. ماتىئاسنىڭ ئوغلى نۇرمەتبەگ ئابدالدا ياشاش ئىمكانىيىتى قالمىغاندا قارا قوشۇن كۆلى ئەتراپىغا كۆچۈپ كېلىپ يۇرت بەرپا قىلغان ۋە بۇ يۇرتنى كونا ئابدال دەپ ئاتىغان. نۇرمەتبەگ 95 يېشىدا ۋاپات بولغان، ئۇنىڭدىن جاھانبەگ دېگەن بىر ئوغۇل قالغان. كۈنچىققانبەگ 1812 - يىلى ئەنە شۇ جاھانبەگنىڭ ئائىلىسىدە كۈن ئەمدىلا كۆتۈرۈلگەن بىر پەيتتە جاھانساي دەرياسى بويىدا تۇغۇلغان. كۈنچىققانبەگدىن نىياز، ئابدۇراخمان، توختاخۇن ۋە جان ئىسىملىك تۆت ئوغۇل قالغان. ئالدىنقى ئىككى ئوغۇل 1886 - يىلىدىن ئىلگىرى ۋاپات بولغان. توختاخۇن قارا قوشۇن كۆلى ئەتراپىدىكى ئاھالىنىڭ ئاخۇنى بولۇپ دىنىي خىزمەت قىلغان. سۆيىن ھېدىنلار كەلگەندە ئۇلارغا يول باشلىغۇچى بولۇپ، نۇرغۇن ئارخېئولوگىيەلىك بايقاشلارغا سەۋەبچى ۋە شاھىت بولغان. كېيىنكى ئۆمرىنى مازارلاردا سويىلىق قىلىش بىلەن ئۆتكۈزگەن. كۈنچىققانبەگنىڭ ئېكسپېدىتسىيىچىلەرنى ياتاق، تاماق، ۋە باشقا قولايلىق شارائىتلار بىلەن تەمىنلەپ ئۇلارنىڭ ئارخېئولوگىيەلىك تەكشۈرۈشلىرىگە ھەمدەمدە بولغانلىقى ھەققىدە نۇرغۇن ئۈزۈك،

ئۇنىڭ بىلەن چاراغا يېقىن يېڭى كۆل ئەتراپىدا ئۇچراشقانلىقىنى يازغان. بۇ كىتابتا يەنە ئۆردەكنىڭ 1901 - يىلى 12 - ئاينىڭ 29 - كۈنى قەشقەردە سۆيىن ھېدىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن، ئۆي - ئوچاقلىق بولغانلىقى، 1934 - يىلى 4 - ئايدا 2 - قېتىم ئۇچراشقاندا سادىق دېگەن ئوغلىنىڭ ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئىكەنلىكى يېزىلغان. سۆيىن ھېدىن ئۆردەك بىلەن 2 - قېتىم ئۇچراشقاندا ئۇنىڭ ئايالى، كېلىنى ۋە قىزلىرىنىڭ بارلىقىنى تىلغا ئالغان بولسىمۇ، لېكىن قانچە قىزىنىڭ بولغانلىقى ئېنىق ئەمەس.

ئۆردەك خۇددى بېرگمان تەرىپلىگەندەك «قۇملۇقتىكى يوللارنى بەش قولىدەك بىلىدىغان» تۆھپىكار تارىخىي شەخس. چۈنكى سۆيىن ھېدىن قاتارلىق مەشھۇر ئېكسپېدىتسىيەچىلەرنىڭ ئارخېئولوگىيەلىك زور بايقاشلىرى ئەنە شۇ ئۆردەكنىڭ نامى بىلەن زىچ باغلانغان.

يۇقىرىقى ئېكسپېدىتسىيەچىلەر قاتارىدا لوپنۇرلۇقلارنىڭ يۇرت ئاتىسى كۈنچىققانبەگ ۋە ئۇنىڭ ئوغلى توختاخۇننىڭ نامىنى ئالاھىدە تىلغا ئېلىشقا ئەرزىيدۇ. كۈنچىققانبەگ لوپنۇرلۇقلارنىڭ بېگى بولۇپ، ئۆزىنىڭ خەلقچىللىقى، ئادالەتپەرۋەرلىكى بىلەنلا مەشھۇر بولۇپ قالماي، يەنە پىرژېۋالىسكى، سۆيىن ھېدىنلارنىڭ ئېكسپېدىتسىيە پائالىيەتلىرىگە ئەمەلىي ياردەم كۆرسەتكەنلىكى بىلەنمۇ تارىخ بېتىدىن ئورۇن ئالغان.

مەلۇماتلارغا قارىغاندا، كۈنچىققانبەگنىڭ ئاتا - بوۋىلىرى كروران ۋەيران بولغاندىن

لوپنۇر، چەرچەن، چاقىلىق ئەتراپلىرىدىكى ئالەمشۇمۇل ئارخېئولوگىيىلىك بايقاشلىرىنى ئابدۇللا يۈسۈپ ئەپەندى، ئۆردەك، كۈنچىققان، بەگ ۋە توختاخۇنلارسىز تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس.

شۇڭا بىز بۇ تەرجىمان ۋە يول باشلىغۇچىلارنىڭ تەرجىمىھالىنى قايتا تۇرغۇزۇپ، تارىخ سەھىپىسىدىن مۇۋاپىق ئورۇن بېرىشىمىز كېرەك.

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

پىرژېۋالسكى: «لوپ كۆلىگە سەپەر»
گابرىل بونۋالت: «ئادىمىزاتسىز چۆلىنى جەسۇرانە كېزىش»
سۈپن ھېدىن: «مېنىڭ ئېكسپېدىتسىيە ھاياتىم»، «كۆچمە كۆل»، «لوپنۇر كۆلىنىڭ سىرىنى ئىزلەپ»

تەھرىرلىگۈچى: ئابلىز ئورخۇن

پارچە - پۇرات مەلۇماتلار بار. خەلقى ۋە يۇرتى ئۈچۈن جان پىدالىق بىلەن ئىشلەپ «يۇرت ئاتىسى» دېگەن شەرەپلىك نامغا ئېرىشىش جەريانىدىكى ئاجايىپ مىساللارمۇ ئېكسپېدىتسىيەچىلەرنىڭ خاتىرىلىرىدىن ئورۇن ئالغان.

چەتئەل ئېكسپېدىتسىيەچىلىرىنىڭ

ئوت يۈرەك قۇربانلار مەڭگۈ ئۆلمەيدۇ

تۇرسۇن بارات

(ئۈرۈمچى شەھەرلىك 46 - ئوتتۇرا مەكتەپتىن)

ئوسمان مۇھەممىدى ئۇچتۇرپانغا ئوقۇتقۇچى بولۇپ كەلگەن بىرىنچى يىلى ئىنقىلابنى بىر قەدەر ئاڭلىق، ۋەتەنپەرۋەر ئوقۇتقۇچىلارنى تەربىيەلەش، تەشكىللەشتىن باشلىدى. ئۇنىڭ تەشەببۇسى بىلەن ئەينى ۋاقىتتىكى ئۇيغۇر ئۇيۇشما قارمىقىدىكى سانايى نەفىسە سوۋېت خەلقىنىڭ فاشىزىمغا، جۇڭگو خەلقىنىڭ ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى كۈرىشىنى تەشۋىق قىلىشنى ئاساسىي مەزمۇن قىلغان سەھنە ئەسەرلىرىنى ئويناپ خەلقنى ئويغىتىش جەھەتتە مۇھىم خىزمەتلەرنى ئىشلىدى. ئوسمان مۇھەممىدى ۋەتەنپەرۋەر-لىك ئىدىيىسى كۈچلۈك بولغان بىر قىسىم ئوقۇتقۇچىلارنى تەشكىللەپ ئۇلارغا ئىلىدا بولۇۋاتقان ئىنقىلاب ۋە ئىنقىلابنىڭ مەقسىدى توغرىسىدا تەشۋىقات - تەربىيە ئېلىپ باردى. شىنجاڭنىڭ ئىجتىمائىي ئەھۋالىنى چۈشەندۈرۈپ، خەلقنىڭ چېكىدىن ئاشقان زۇلۇم ئىچىدە ياشاۋاتقانلىقىنى، ئىچكى ئۆلكىلەردە جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە،

مەن بۇ ماقالەم ئارقىلىق بۇنىڭدىن 57 يىل بۇرۇن يەنى 1945 - يىلى 9 - ئاينىڭ 19 - كۈنى يۈز بەرگەن «19 - سېنتەبىر قانلىق پاجىئەسى» دە قەتلى قىلىنغان، خەلقنىڭ ئازادلىقى يولىدا قۇربان بولغان ئارتۇق ئابباس، سېيىت ئابباس، ئىبراھىم مۆمىن، ئۆمەر قاسىم، ئابلا ياقۇپ (ئىللىقلىق)، تۇراپ قارى (ئاتۇش ئوڭتېرىقتىن) قاتارلىق 18 نەپەر ئوت يۈرەك ئوغلانى ھۆرمەت بىلەن تىلغا ئالىمەن. 1944 - يىلىنىڭ باھار ئايلىرىدىن باشلاپ، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ تەشۋىقاتلىرى ئۇچتۇرپانغا كېلىشكە باشلىدى. شۇ يىلى ئۈرۈمچى دارىلمۇئەللىمىنى پۈتتۈرگەن ئۇچتۇرپانلىق ئوسمان مۇھەممىدى ئۇچتۇرپانغا ئوقۇتقۇچى بولۇپ كەلدى. ئۇ ئۈرۈمچىدىكى چاغلىرىدا سوۋېت ئىتتىپاقىدا ئوقۇپ كېلىپ، ئۈرۈمچىدە خىزمەت قىلىۋاتقان بىر قىسىم ئىلغار زىيالىيلارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان ۋە تەربىيىسىنى خېلى چوڭقۇر قوبۇل قىلغان ۋەتەن سۆيەر زىيالىي ئىدى.

ئەينى يىللاردىكى ئۇچتۇرپان بازار ئىچىدىكى 1 - باشلانغۇچ مەكتەپكە ئۆمەر قاسىم، سېيىت ئابباس، ئارتۇق ئابباس، ئىبراھىم مۆمىن، ئابلا ياقۇپ (بۇ كىشى مەدەنىيەت يۇرتىدا ئىدى) قاتارلىق زىيالىيلار توپلانغانىدى. ئۇلارنىڭ كېيىنكى باشلامچىسى ئۆمەر قاسىم ئاقسۇدا ئىنقىلابىي پائالىيەت بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان ئوت يۈرەك شائىر لۇتپۇللا مۇتەللىپ ۋە ئابدۇللا روزى بىلەن ئالاقىلىشىپ، ئۇلارنىڭ تەربىيىسى ۋە يېتەكچىلىكىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇچتۇرپاندىكى ئىنقىلابىي پائالىيەتلەرگە يېتەكچىلىك قىلىشنى ئۆز ئۈستىگە ئالغانىدى. ئۇچتۇرپاندىكى زىيالىيلارمۇ ئۆمەر قاسىمنىڭ ئۇچتۇرپاندىكى «ئۇچقۇنلار ئىتتىپاقى» تەشكىلاتىنىڭ پائالىيەتلىرىگە يېتەكچىلىك قىلىشقا بىردەك قوشۇلدى. ئۆمەر قاسىم ئەڭ ئالدى بىلەن شېڭ شىسەينىڭ ئىنقىلابىي تىنى، سوۋېت ئىتتىپاقىدىن يۈز ئۆرۈپ جياڭ جېپىشىنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئاتقانلىقىنى، كوممۇنىستلارنى ۋە نۇرغۇن ئىنقىلابىي كىشىلەرنى تۇتقۇن قىلغانلىقى ۋە ۋەھشىيلەرچە ئۆلتۈرگەنلىكىنى كەڭ ئوقۇتقۇچىلار ئاممىسىغا سۆزلەپ، ئۇلارنىڭ ئېغىنى ئۆستۈردى. 1 - باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ «ئۇچقۇنلار ئىتتىپاقى» تەشكىلاتىنىڭ پائالىيەت مەركىزى بولۇپ قالغانلىقىدىن خەۋەر تاپقان ھاكىم XXX، ناھىيىلىك قورچاق ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ۋۇ يىشىڭ قاتارلىق ئەكسىيەتچىلەر ئىنقىلابىي پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان

ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى كۈرەش قىلىۋاتقانلىقىنى تەپسىلىي چۈشەندۈردى. ئۇ بىر قېتىم ئۇچتۇرپاندىكى ئىنقىلابىي زىيالىيلاردىن سېيىت ئابباس، ئارتۇق ئابباس، ئۆمەر قاسىم، ئىبراھىم مۆمىن، ئابلا ياقۇپ، تۇراپ قارى قاتارلىقلار قاتناشقان سۆھبەت يىغىنىدا ئىنقىلاب داۋىلىرىنى سۆزلەپ:

«ئەكسىيەتچىلەر خەلقنى ئېكسپىلاتاتسىدە يە قىلىشتا قانچە ۋەھشىيلەشسە، خەلقنىڭ ئەزگۈچى زالىملارغا بولغان قارشىلىقىمۇ شۇنچە كۈچىيىدۇ. ئەكسىيەتچىلەرنىڭ ئۆمرىمۇ شۇنچە قىسقىراپ بارىدۇ» دېگەندى. ئوسمان مۇھەممىدى ئۇچتۇرپاندىكى بىر قىسىم ئىلغار ئوقۇتقۇچىلارنى تەشكىللەپ، ئىنقىلابىي ئالدى بىلەن مۇئاش ئۆستۈرۈش توغرىسىدا تەلەپ قويۇپ نامايىش قىلىشتىن باشلىدى. 1944 - يىلى 6 - ئايدا ئۇچتۇرپاندىكى زور بىر تۈركۈم ئوقۇتقۇچى ئىش ھەققىنى ئۆستۈرۈپ بېرىش توغرىسىدا نامايىش قىلىپ ناھىيىلىك ھۆكۈمەتكە باردى. ئوقۇتقۇچىلارنىڭ بۇ پائالىيەتتىن خەۋەر تاپقان ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى ناھايىتى قاتتىق ئالاقىزادە بولۇشۇپ، يالغان - ياۋىداق ۋەدىلەرنى بېرىپ ئوقۇتقۇچىلارنى قايتۇردى. ئوقۇتقۇچىلار ئارىسىدىكى ئىنقىلابىي پائالىيەتتىن كۆز قۇلاقلىرى (ئىشپىيونلىرى) ئارقىلىق خەۋەر تاپقان ناھىيە مەمۇرلىرى ئوسمان مۇھەممىدىنى ئاقسۇغا يۆتكىۋەتتى، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئىش ھەققىنىمۇ ئۆستۈرمىدى.

«ئۆگەي ئانا» دراممىسىنى ئۇچتۇرپاننىڭ ئاقيار يېزا بازىرىدا بىر نەچچە مەيدان ئوينىدى. خەلق بۇ دراممىنى ناھايىتى قارشى ئالدى. شۇ مەزگىلدە ئۇچتۇرپاندا قۇرۇلغان «ئۇچقۇنلار ئىتتىپاقى» نىڭ باشلىقى ئۆمەر قاسىمنىڭ ياتقىدا ئۇنىڭ بىلەن بەش كېچە سۆھبەتتە بولۇپ، ئۇچتۇرپاندا قانداق پائالىيەتلەرنى ئېلىپ بېرىش توغرىسىدا تەپسىلىي سۆزلىشىدۇ. ئەتىسى ئۆمەر قاسىم ئىشەنچلىك بىر ئۆيىنى تېپىپ، داستىخان راسلاپ ئابدۇللا روزىنى كۈتۈۋالىدۇ. بۇ سورۇنغا ئۆمەر قاسىمنىڭ ئىشەنچلىك بۇرادەرلىرىدىن بىر نەچچە كىشى قاتنىشىدۇ. ئابدۇللا روزى بىرگە ئولتۇرغانلارغا «ئۆگەي ئانا» دراممىسىنىڭ مەقسىدىنى تەپسىلىي سۆزلەپ چۈشەندۈرىدۇ ھەمدە گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ خەلققە سېلىۋاتقان زۇلۇمىنى كەڭ - كۈشادە سۆزلەپ، سورۇن ئەھلىنىڭ ئېڭىنى تېخىمۇ ئۆستۈرىدۇ. ئابدۇللا روزىنىڭ ئىنقىلابىي پائالىيەتلىرىدىن خەۋەر تاپقان ئۇچتۇرپان ناھىيىلىك قورچاق ساقچى ئىدارىسى ئاقيار يېزىلىق ساقچىخانىغا ئابدۇللا روزىنى تۇتۇش بۇيرۇقى چۈشۈرىدۇ. ئاقيار يېزىلىق ساقچىخانىنىڭ باشلىقى XXX ئابدۇللا روزىلار ئولتۇرغان نەق مەيدانغا كىرىپ، ئابدۇللا روزىنى تۇتۇشقا جۈرئەت قىلالماي ئابدۇللا روزىغا «سىزنى ناھىيىلىك ساقچى ئىدارىسىدىن چاقىرىتىۋاتىدۇ» دەيدۇ. ئەھۋالنىڭ چاتاقلىقىنى چۈشەنگەن ئابدۇللا روزى ئەتراپتا ئولتۇرغان بۇرادەرلىرىگە «بۇرادەرلەر چاقىرغان بولسا باراي، خەير -

ئۆمەر قاسىم، سېيىت ئابباس، ئىبراھىم مۆمىنلەرنى يىراق يېزىلاردىكى مەكتەپلەرگە تارقىتىۋەتتى. لېكىن، ئەكسىيەتچى ھۆكۈمەتنىڭ مۇنداق «تارقىتىۋېتىش» سىياسىتىمۇ ھېچقانچە ئۈنۈم بەرمىدى. تەشكىلات ئەزالىرى ھەرقانچە يىراقتا بولسىمۇ، ئۆزئارا ئالاقىلىشىپ ئىنقىلابىي پائالىيەتنى بىر كۈنمۇ توختاتمىدى.

1945 - يىلى گومىنداڭنىڭ ئۇچتۇرپان ناھىيىلىك قورچاق ھۆكۈمىتى ئۇچتۇرپاندىكى بارلىق ئوقۇتقۇچىلارنى يىغىپ، ئۆگىنىش كۇرسى ئاچىدۇ. ئۇلارنىڭ بۇ كۇرسىنى ئېچىشتىكى مەقسىدى ئوقۇتقۇچىلار ئارىسىدىكى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنى تەشۋىق قىلىۋاتقان «ئۇچقۇنلار ئىتتىپاقى» بىلەن ئالاقە قىلىپ، خەلقنى گومىنداڭ ھۆكۈمىتىگە قارشى تۇرۇشقا قوزغاۋاتقان بىر قىسىم زىيالىيلارنى تۇتقۇن قىلىش ئىدى. ئۆگىنىش كۇرسى باشلانغاندىن كېيىن، ھاكىم XXX، ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ۋۇ يىشىڭلار سۆزگە چىقىپ، گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ ئەھۋالنى سۆزلىدى. نەق مەيداننىڭ ئۆزىدىلا ئۆمەر قاسىم ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ سۆزىگە قاتتىق رەددىيە بېرىپ، ئوقۇتقۇچىلارنى ئۇلارنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالماسلىققا چاقىردى. شۇنىڭ بىلەن ئوقۇتقۇچىلارغا سۆز ئاڭلىتالمىغان ھاكىم بىلەن ساقچى باشلىقى ئامالسىز يىغىندىن قايتىپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن يىغىن تارقالدى.

1945 - يىلى مەشھۇر مائارىپچى، درامماتورگ ئابدۇللا روزى ئۆزى يازغان

خوش» دەپ ئورنىدىن تۇرىدۇ. دە، مۇنۇ شېئىرنى ئوقۇيدۇ.

تۈرمە تېمىغا قارىسا ئابدۇللا روزى مۇنداق بىر كۈبلىت شېئىرنى يېزىپ قويغان:

مەن ئۆلۈپ كەتسەم جاھاندىن مېڭىلغان
ياشلار ئۆسۈر،
ۋەھشى ئىپلاس تىرنىقىدىن بارچە ئىنسان
قۇتۇلۇر.
بەدىنىمگە ياغ چاپتىڭ، تىرنىقىمغا مىق
قىقىپ،
خەير، ئاداققى مەقسىدىمىز كۈرەش
بىلەن نۇر ياغۇر.

گۈندىپاي بۇ شېئىرنى خاتىرىسىگە يېزىۋېلىپ تامدىكى شېئىرنى ئۆچۈرۈۋەتكەن. كېيىن بۇ كىشى بۇ شېئىرنى بىزگە بەردى. ئابدۇللا روزى، لۇتپۇللا مۇتەللىپلەر قولغا ئېلىنىپ ئۇزاق ئۆتمەي ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى باي ناھىيىسىنى ئازات قىلىپ، ئاقسۇ كونا شەھەرنى ئىشغال قىلدى. بۇ ۋاقىتتا ئاقسۇدىكى گومىنداڭنىڭ قوراللىق كۈچلىرى ساراسىمىگە چۈشۈپ ئۆلۈم ئالدىدا جان تالاشتى. دەل مانا مۇشۇنداق پەيتتە مىللىي ئارمىيىسىنىڭ جەنۇبقا چۈشكەن قىسىملىرىنىڭ مەسئۇلى ئابدۇكېرىم ئابباسوف، ئۇچتۇرپاندىكى سېپىت ئابباس، ئارتۇق ئابباس (ئۆزىنىڭ ئىسمى) قاتارلىقلارغا «بىز پات يېقىندا ئۇچتۇرپانغا بارىمىز، سىلەر ئىلغار ياشلارنى تەشكىللەپ، قوزغىلاڭ تەييارلىقنى ياخشى ئىشلەڭلار» دېگەن مەزمۇندا خەت چىقىرىدۇ. بۇ خەت ئۇلارنىڭ قولغا تەگمەي ۋۇ يىشىڭنىڭ قولغا

گەر ئۆيۈڭدە بولمىسا ئوزۇق.
جاھان توختۇر، بىر نان تېپىلماس.
كۆڭلۈڭ تىنچ بولسا دوستۇڭ تولادۇر،
بېشىڭغا چۈشسە بىر دوست تېپىلماس.
ئىشەنمە كىشىگە سىنىماي تۇرۇپ،
باھا بەرمە بىر قېتىم كۆرۈپ.
دوستلۇق يولى ئۈزۈلمىسۇن،
قانۇن يولى بۇزۇلمىسۇن.

ئاندىن دوستلىرى بىلەن خوشلىشىپ چىقىپ كېتىدۇ. ئاقپار يېزىلىق ساقچىخانىدىكىلەر شۇ كۈننىڭ ئۆزىدىلا ئۇنى ناھىيىلىك ساقچى ئىدارىسىغا ئاپىرىدۇ. ساقچى ئىدارىسى ئابدۇللا روزىنى 2 - تۈرمىگە سولاپ سوراق قىلىدۇ. ئۇنى ئۇچتۇرپاندا ئۆزى بىلەن ئالاقە قىلغان كىشىلەرنى ئېيتىپ بېرىشكە قىستايدۇ ھەمدە ئېغىر قىيىن - قىستاققا ئالىدۇ. ئابدۇللا روزى ئۇچتۇرپان تۈرمىسىدە ياتقان 25 كۈن ئىچىدە قورچاق ساقچى دائىرىلىرى بىلەن يۈزمۈيۈز ئېلىشىدۇ. سوراق ئارقىلىق ئابدۇللا روزىدىن ھېچنەرسىگە ئېرىشەلمىگەندىن كېيىن، ئۇنى ئاقسۇ ۋىلايەتلىك تۈرمىگە يۆتكەپ لۇتپۇللا مۇتەللىپ، مۇنىرىدىن خوجا، بىلال ئەزىزى قاتارلىقلار بىلەن بىرگە سولايدۇ. ئابدۇللا روزى ئاقسۇ تۈرمىسىگە يۆتكەلگەندىن كېيىن، شۇ ۋاقىتتىكى گۈندىپاي XXX دېگەن كىشى

ئۇرغۇپ تۇرغان سېيىت ئابباس، ئارتۇق ئابباس، ئۆمەر قاسىم قاتارلىقلارنى نۇقتىلىق سوراق قىلىدۇ. ئۇلارنى قاتتىق قىيىن - قىستاققا ئالغان بولسىمۇ لېكىن ئۇلار ھېچنەرسىنى ئىقرار قىلمايدۇ.

1945 - يىلى 9 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسىنىڭ بىر پەي ئەسكىرى ئۇچتۇرپاننىڭ ئاقپار يېزىسىغا كېلىدۇ. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان گومىنداڭ دائىرىلىرى دەرھال ئاقچى ناھىيىسى ئارقىلىق قەشقەرگە قېچىش ھەم نۇتقۇن قىلىنغانلارنى ئۆلتۈرۈشنى پىلانلايدۇ.

1945 - يىلى 9 - ئاينىڭ 19 - كۈنى چۈ زىچىڭ، ۋۇيىشىڭلار سېيىت ئابباس، ئارتۇق ئابباس، ئۆمەر قاسىم، ئابلا ياقۇپ، ئىبراھىم مۆمىن، نۇراپ قارى قاتارلىق 18 نەپەر كىشىنى بىر كۈن ئىچىدە ئېتىپ ئۆلتۈرۈپ، ئۇچتۇرپان شەھىرىنى ئىلغار ياشلارنىڭ قېنى بىلەن بويىۋېتىپ، قېچىپ ئاقچى ناھىيىسىگە يېتىپ بارغاندا ئاقسۇ ۋىلايىتىدىن تېلېگرامما كېلىپ، يەنە ئۇچتۇرپانغا قايتىپ كېلىدۇ. ئېچىنىشلىق يېرى شۇكى، جالات شېڭ دۇڭچۈەن ناھىيىلىك ھۆكۈمەتنىڭ ئالدىدىكى مەيداندا بۇ 18 كىشىنى ئاتقاندا، قالغان 17 كىشى نەق مەيداندا قۇربان بولىدۇ، دۈشمەن ئوقى ئىبراھىم مۆمىننىڭ قورسىقىغا تەگكەنلىكى ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۈچىنى ساڭگىلاپ قالىدۇ. ئىبراھىم مۆمىن ئۈچىنى سۆرەپ ئۆمىلەپ بېرىپ كىچىك ئېرىقتا ئېقىۋاتقان توققۇز بۇلاق سۈيىدىن بىر ئوچۇم ئېلىپ ئاغزىغا تەڭلىشىگە جالات شېڭ دۇڭچۈەن

چۈشۈپ قالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ۋۇ يىشىڭ قوزغىلاڭنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ئۇچتۇرپاندىكى ئىلغار ياشلارنى تۇتۇشقا بۇيرۇق چۈشۈرىدۇ. 1945 - يىلى 8 - ئايدا ئۆمەر قاسىم، سېيىت ئابباس، ئارتۇق ئابباس، ئىبراھىم مۆمىن، ئابلا ياقۇپ، نۇراپ قارى قاتارلىق زىيالىيلار مۆلچەر تاغ باغرىدىكى توققۇز بۇلاققا قەرت ئويناش شەكلى بىلەن جىددىي يىغىن ئېچىۋاتقاندا، ساقچىلار تەرىپىدىن بىراقلا قولغا ئېلىنىدۇ. شۇ بىر نەچچە كۈن ئىچىدە يەنە ساقچى دائىرىلىرى ئۈچ ۋىلايەت تەرەپ بىلەن چېتىشلىقى بار دەپ قارىغان 18 كىشىنى تۇتقۇن قىلىدۇ.

گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى ئۆمەر قاسىم قاتارلىق ئىنقىلابچىلارنى ھەر خىل ۋاستىلەرنى ئىشلىتىپ ئېغىر قىيىن - قىستاققا ئالغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلاردىن ھېچقانداق ماتېرىيالغا ئېرىشەلمەيدۇ.

1945 - يىلى 9 - ئاينىڭ باشلىرى ۋۇيىشىڭ ئاقسۇ ۋىلايەتلىك ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى جۇ XXX كە مەخپىي ئالاقە يوللاپ، تۇتقۇن قىلىنغانلارنى قانداق بىر تەرەپ قىلىش توغرىسىدا يوليورۇق سورايدۇ. ئاقسۇ ۋىلايەتلىك ساقچى ئىدارىسىدىن «ئىلى ئوغرىلىرى ئۇچتۇرپانغا بېسىپ كىرسە ئۇلارنى ئېتىۋېتىڭلار، ئۇنداق بولمىغاندا ھازىرچە ئۇلارنى ساقلاپ تۇرۇڭلار» دەپ يوليورۇق بېرىدۇ. جالات ۋۇ يىشىڭ بۇيرۇقنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، تۇتقۇن قىلىنغانلارنى سوراق قىلىشنى تېخىمۇ جىددىيلەشتۈرىدۇ. بولۇپمۇ ئىنقىلابىي روھى

بېتىپ كېلىپ، ئۇنىڭ كۆكرىكىگە دەسسەپ تۇرۇپ مىلتىقنىڭ پايىنىكى بىلەن يۈرىكىگە بىرنەچچىنى ئۇرۇۋېتىپ كېتىدۇ. بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ تۇرغان خەلق بۇنىڭغا چىدىيالماي مەرھۇمنى يۆلەپ توققۇز بۇلاق سۈيىدىن ئىچكۈزۈپ قويدۇ. سۇ ئىچىپ تەشنىلىقى قانغان ئىبراھىم مۆمىن كۆپچىلىككە: «بۇ جاللاتلار نېمە دېگەن ۋەھشىي؟! ئېتىپ قانائەت قىلماي، مىلتىق بىلەن ئۇرۇپ يۈرىكىمنى ئېزىۋەتتى. بۇ ياۋۇزلارنىڭ رەھىمسىزلىكىنى ھەرگىز ئۇنتۇماڭلار، چوقۇم ئىنتىقام ئېلىڭلار، بىز قۇربانلار شۇ چاغدا رازى بولىمىز» دەپ جان ئۆزىدۇ.

1945 - يىلى 9 - ئاينىڭ 19 - كۈنى ئۇچتۇرپان خەلقى ھەمدە پۈتكۈل شىنجاڭ خەلقى ئۈچۈن ئۇنتۇلغۇسىز بىر قايغۇلۇق كۈن بولدى. غەزەپ - نەپرەتنى قايناپ تاشقان خەلق خەلقنىڭ ئازاتلىقى، ئەركىنلىكى ئۈچۈن قۇربان بولغان بۇ 18 ئىنقىلابىي قۇرباننىڭ جەسىتىنى قان - ياش ئىچىدە دەپنە قىلدى. بىرلا ۋاقىتتا ئىككى نەۋقيران ئوغلىدىن ئايرىلغان ئىننامخان ئانا سېيىت ئابباس، ئارتۇق ئابباس، ئابلا ياقۇپلارنىڭ تاۋۇتىسى ئالدىدا قان - ياشلىق يىغىنىنى يىغلاپ، ئۇچتۇرپان خەلقىنىڭ گومىنداڭ ئەكسىيەتچى-

تەھرىرلىگۈچى: ئابلىز ئورخۇن

6 - باتالىيونىڭ كەچۈرمىشلىرى

سوپاخۇن سۇۋۇروف

يەتتە ناھىيىدىن كەلگەن 3000دىن ئارتۇق دېھقان - چارۋىچى بىلەن قوشۇپ، كورلا - چاقىلىق يولى قۇرۇلۇشىغا ئەۋەتتى. بۇ قۇرۇلۇشقا چاقىلىقتا تۇرۇۋاتقان بىر ئاتلىق پولكىمۇ قاتناشتۇرۇلدى. بىزنىڭ خوتۇن ، بالا- چاقىلىرىمىزنى شېڭ شىسەي قاراشەھەردىكى دەڭ - سارايلارغا ئورۇنلاشتۇرۇپ، ئەتراپىغا پوست قويۇپ، نەزەربەنت قىلىپ قويدى. پەقەت بىر نەچچە ئائىلىك كىشىگىلا بىر ئېغىزدىن ئۆي تەقسىم قىلىنغانىدى. شېڭ شىسەي 6 - باتالىيوندىكى ئوفىتسېر- ئەسكەرلەرنىڭ خوتۇن، بالا - چاقىلىرىنى قاراشەھەرگە ئەكىلىپ قويساق، ئۇلار ھېچبىرگە كېتەلمەيدۇ ۋە قوزغىلاڭ كۆتۈرەلمەيدۇ، دەپ ئويلىغانىدى.

يېڭى ياسىلىۋاتقان تاشيول قۇرۇلۇشىغا سابىق تاشيول ئىدارىسىنىڭ ۋاڭ فامىلىلىك بىر باشلىقى (ئايالى رۇس) مەسئۇل ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا سوۋېتلىك بارسكوف ئىسىملىك بىر رۇس ئىنژېنېر بار ئىدى. تاشيول قۇرۇلۇشى قوماندانلىق شتابى بىلەن 6 - باتالىيوننىڭ شتابىمۇ كورلىغا جايلاشقانىدى. ئەينى يىللاردا كورلا شەھىرى

1942 - يىلى 1 - ئاينىڭ باشلىرى بىزنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق مۇستەقىل پىيادە 6 - باتالىيونىمىزغا قەشقەردىن كونا تۇرپانغا يۆتكىلىش توغرىسىدا بۇيرۇق چۈشتى. 13 - كۈنى يولغا چىقتۇق. بىزنىڭ باتالىيون كۈچلۈك مىللىي قوشۇن بولغاچقا، شېڭ شىسەي ئۇنىڭدىن خاتىرىجەم بولالماي، ئارقا كۆرۈنىشى بار تۇرپانغا يۆتكىلمەكچى بولغانىدى. بۇ قىسىمنى قەشقەردىن بارلىق ئاتا- ئانا، بالا - چاقىلىرى بىلەن بىللە يۆتكەشتە قىسىمنى تارمار قىلىش مەقسەت قىلىنغانىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن مۇستەقىل پىيادە 6 - باتالىيون بارلىق بالا - چاقىلار بىلەن بىرگە ئەۋۋەل ئاقسۇغا يۆتكەپ كېلىندى. 6 - باتالىيون مەمۇرىيىتى قىسىمنى بىر روتا بىر روتىدىن پارچىلاپ، ھەر بىر روتا ئارىلىقىدا ئۈچ كۈنلۈك يول قالدۇرۇپ يولغا سالدى. كورلىغا يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، شېڭ شىسەينىڭ ئالدىن ئەۋەتكەن تۆت - بەش ھەربىي ئەمەلدارى قىسىملىرىمىزنىڭ قورال - ياراقلارنى سېرىپ - سۇپۇرۇۋېلىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا كەتمەن، گۈرجەك، جوتو بېرىپ، ئەينى چاغدىكى قاراشەھەر ۋىلايىتىگە قاراشلىق خوتۇنسۇمۇل، كۆنچى (لوپنور ناھىيىسى)، كورلا، بۈگۈر، چەرچەن، چاقىلىق قاتارلىق

ئارقانلار بىلەن ماڭىدىغان چوڭ كېمە سېلىقى ياسالدى. بۇ قۇرۇلۇشقا بىزنىڭ 6 - باتالىيوندىن بىر ئىززەت (30 ئەسكەر) ئاجرىتىلدى. رۇس ئىنژېنېر بارسكوف تېخنىكا ئىشلىرىغا مەسئۇل بولدى. سابىق تاشيول ئىدارىسىنىڭ قوماندانلىقىدا كېمە سېلىقى قۇرۇلۇشى 1943 - يىلى 12 - ئاينىڭ ئاخىرى پۈتۈپ ئىشقا كىرىشتۈرۈلدى. بۇنىڭدىن كۆنچى ناھىيىسىدىكى تەكلىماكان قۇملۇقى ئەتراپىغا ماكانلاشقان كىشىلەر ناھايىتى خۇشال بولۇشتى.

بىزگە ئۇلۇغ كۆل، تۈزكۆل، كۈزلەك، چارا قاتارلىق جايلاردىكى 100 كىلومېتىرغا يېقىن تاشيولنى ياساش تەقسىم قىلىندى. 1 -، 3 - روتىلارغا يولنى ئۆلچەش، قوزۇق قېقىش قاتارلىق تېخنىكا ئىشلىرىغا يېتەكچىلىك قىلىش ئۈچۈن ۋاڭ، جاڭ فامىلىلىك ئىككى تېخنىك ئاجرىتىپ بېرىلدى. بۇنىڭدىن باشقا دۈبەن مەھكىمىسىدىن كەلگەن مەسلىھەتچىلەرمۇ ھەپتىسىگە بىر - ئىككى قېتىم ئاتلىق كېلىپ تەكشۈرۈپ تۇراتتى. ئايدا بىر قېتىم ئۈرۈمچىدىن ھەربىي، مەمۇرىي ئەمەلدارلاردىن تەشكىللەنگەن چوڭ تەكشۈرۈش گۇرۇپپىلىرى كېلىپ تۇراتتى. 2 - روتىغا كۆنچى ناھىيىسىدىن چوڭ كۆل يېزىسىغىچە بولغان يول بۆلىكى تەقسىم قىلىندى. ھاكى قۇرباننىڭ پىلىموت روتىسى كۆنچى مەھەللىسىدە قالدۇرۇلدى. شۇنداق قىلىپ، 1 -، 2 -، 3 - روتىلار كۆنچى ناھىيىسىنىڭ تەكلىماكان چۆلى تەرەپكە تەقسىم قىلىنىپ، ھاكى قۇرباننىڭ روتىسى كورلا تەرەپتە قالدۇرۇلدى. بۇ مەقسەتلىك ئورۇنلاشتۇرۇش ئىدى. چۈنكى ھاكى قۇربان يۇقىرىغا ناھايىتى ئىشەنچلىك كىشىلەرنىڭ بىرى ھەم قاتتىق

گۈزەل بىر بوستانلىق شەھەر ئىدى. باغراش كۆلىدىن باشلانغان باش ئەگم دەرياسى كورلا شەھىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئۆتۈپ لوپنور كۆلىگە قۇيۇلاتتى.

4 - روتا كۆنچى ناھىيىسىگە قاراشلىق يېزىلارغا ئورۇنلاشتى. مەن قوماندانلىق قىلىۋاتقان 1 -، 3 - روتىلار باش ئەگم، شىنغا، چوڭ كۆل، سەكسەن كۆۋرۈك دېگەن جايلارغا ئورۇنلاشتى. تارىم دەرياسىنىڭ بىر تارمىقى دۆڭ قوتاندىن ئېقىپ ئۆتەتتى. بىر تارمىقى چوڭ كۆل مەھەللىسىنىڭ جەنۇب تەرىپىدىن ئۆتۈپ، كەڭ تۈزلەڭلىككە كەلگەندە تارىپ ئافاتتى. مۇشۇ تار ئېقىنىغا 80 دانە تار ياغاچ كۆۋرۈك سېلىنغانىدى. بۇ يەردىكى دەريا سۈيىنىڭ سۈزۈكلۈكىدىن دەريانىڭ تېگىدىكى بېلىقلارنى كۆرگىلى بولاتتى. قىشتا مۇزلىماي ھور كۆتۈرۈلۈپ تۇراتتى. چوڭ كۆل مەھەللىسىدىن چىقىپ، سەكسەن كۆۋرۈكتىن ئۆتسە، جەنۇب تەرەپتە ئېگىز - پەس قۇم بارخانلىرى قۇم تاغادەك كۆرۈنۈپ تۇراتتى. بىز ياساۋاتقان يول قۇم بارخانلىرى ئارىلىقىدىن ئەگرى - بۈگرى ئايلىنىپ، بەش كىلومېتىردەك ئۆتكەندىن كېيىن، تەكلىماكاننىڭ قېلىن توغراقلىق ئورمىنىغا كىرىپ كېتەتتى. ئۇنىڭدىن ئۇلۇغ كۆل، تېپىز كۆل، كۈزلەك مەھەللىلىرىگە باراتتى. كۆنچى ناھىيىسىدىن ئېقىپ ئۆتىدىغان دەريانىڭ باش، ئاياق تەرەپلىرىگە كۆۋرۈك سالغىلى بولمىغاچقا، كىشىلەر دەريادىن كېمە ئارقىلىق ئۆتىدىكەن. چوڭ كېمىلەردە ھارۋا، ئات - مال - چارۋىلار ئۆتكۈزۈلىدىكەن. 1943 - يىلى تاشيول قۇرۇلۇشى بىلەن تەڭ پۈتكۈزۈش ئۈچۈن، كۆنچى بازىرىدىن ئىككى - ئۈچ كىلومېتىر كېلىدىغان جايغا كاتتا سم

ئېلىپ باردى. بۇ يەردىمۇ ھېچقانداق ئامال بولمىدى. ساپساق ئادەمنىڭ بىردەمنىڭ ئىچىدە بۇ ھالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى كۆرگەن جەڭچى، ئوفتسېرلار ۋە خەلق ئاممىسى قاتتىق غەزەپكە كەلدى. بىراق ھاكى قۇرباننىڭ زومىگەرلىكىگە لەنەت ئوقۇماقتىن باشقا چارە يوق ئىدى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن توخنىيازنىڭ ئەھۋالى تېخىمۇ ئېغىرلىشىپ، خەتەرلىك ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدى. بۇ خەۋەر 6 - باتالىيوننىڭ كورلىدىكى شىتابىغا يەتكەندىن كېيىن، ئۇلار دەرھال بىر دوختۇر ئەۋەتتى. دوختۇر تەكشۈرۈپ كۆرۈپ دەرھال كورلىدىكى چوڭ دوختۇرخانىغا ئاپىرىشقا بۇيرۇدى. ئۇ چاغدا ماشىنا بولمىغاچقا، كۆنچىدىن كورلىغىچە بولغان 55 كىلومېتىر يەرگە كالا ھارۋىسى بىلەن ئاپىرىشقا توغرا كەلدى. كورلىغا يېتىپ بارغىچە توخنىيازنىڭ پۈتى كۆسەيدەك قارىداپ كەتكەنىدى. كورلىدىمۇ ئامال بولماي، قاراشەھەر ۋىلايەتلىك دوختۇرخانىغا يوللىنىپ، ئۇ يەردە ئۇنىڭ ئىككى پۈتى تىزىدىن كېسىۋېتىلدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ قاۋۇل ياش يىگىت كاردىن چىقتى. ئۇ مېيىپ بولغاچقا سەپتىن بوشىتىلدى. ئايالى تاشخان بىلەن قىزلىرى چولپان ۋە تۇرسۇنگۈللەر قان يىغلاپ يۈرۈپ ئۇنى ئېلىپ ئاقسۇغا قايتىپ كەتتى. ھاكى قۇربان ئەسكەرلەر قىلچىلىك سەۋەنلىك ئۆتكۈزسە قولىنى ئاچقۇزۇپ تاپاق بىلەن ئالقانلىرى يېرىلغۇدەك ئۇراتتى.

1945 - يىلى 8 - ئايدا بىز ئۈچ ۋىلايەت مىللىي ئارمىيىسى پارتىزانلىرى ئاقسۇغا چۈشۈپ، كونا شەھەردە تۇرۇۋاتقىنىمىزدا، توخنىيازنىڭ ئايالى ئۇنىڭ چاچ - ساقاللىرىنى پاكىز ئالدۇرۇپ، پاكىز كىيىندۈرۈپ،

قول، خۇشامەتچى، ھاكاۋۇر، سىرلىق ئادەم بولغاچقا، يۇقىرىدىكىلەر ئۇنىڭغا ئىشىنەتتى. بۇ يەردىكى ئۈچ روتا بىرەر ئىش سادىر قىلسا، كورلا تەرەپتىن چوڭ قوشۇن يېتىپ كەلگىچە، كۆنچىدە قالغان ھاكى قۇربان ئۇلارنى توسۇپ قالالايدۇ، دەپ قارىغانىدى. ھاكى قۇربان جەڭچىلەرگە ناھايىتى قاتتىق قول، رەھىمسىز ئادەم ئىدى. شۇ يىلى قىشتا كورلىدا ناھايىتى قاتتىق سوغۇق بولۇۋاتقان كۈنلەردە كۆنچى دەرياسىدا مۇز پارچىلىرى ئېقىپ تۇراتتى. بىر كۈنى دەريادا بىر قوي ئېقىپ كەلدى. بۇنداق قاتتىق سوغۇقتا يۈرىكى قايتەك ئادەم بولسىمۇ قوينى قۇتقۇزۇپ چىقىشقا جۈرئەت قىلالمايتتى. دەريا سۈيى ناھايىتى ئۇلۇغ ئېقىۋاتاتتى. بۇ چاغدا ھاكى قۇربان مۇئاۋىن ئىززەت كوماندېرى توخنىيازنى دەريادىن قوينى ئېلىپ چىقىشقا بۇيرۇدى. ھەربىي بۇيرۇقنى ھەممىدىن بۈيۈك دەپ بىلگەن توخنىياز ھاياتى بىلەن ھېسابلاشماي، يېلىڭ كىيىم بىلەن دەرياغا ئۆزىنى ئاتتى. توخنىياز ئاقسۇلۇق تەمبەل ئادەم ئىدى. ئۇ مۇز پارچىلىرىنىڭ بەدىنىنى تىنەۋەتكىنىگە قاتتىق بەرداشلىق بېرىپ، دەريادا ئۇزۇپ يۈرۈپ، ئاران دېگەندە قوينى قىرغاققا ئېلىپ چىقتى. قاتتىق سوغۇق توخنىيازنىڭ جېنىدىن ئۆتۈپ كەتكەچكە، يەرگە ئىگىشىپ كىيىملىرىنى ئېلىشقىمۇ بولالمىدى. ئۇنىڭ ئەھۋالىنى كۆرگەن ھاكى قۇربان «قوينى ئېلىپ چىقىشقا مەن بۇيرۇق بەرمىدىم، ئۆزى ئېلىپ چىقتى» دەپ تېنىۋالدى. توخنىيازنىڭ ئەھۋالىنىڭ ناچارلىشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن 4 - روتىدىكى ئوفتسېر، ئەسكەرلەر ۋە ئەتراپتىكى خەلق ئۇنى تېزدىن گازارمىغا

قوماندانلىق شىتابى بۇ ئەھۋالغا تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن كورلا ناھىيىلىك ساقچى ئىدارىسىدىن بىر ئەترەت ساقچى ئېلىپ كېلىپ، قوراللىق نازارەت قىلىشقا باشلىدى. «قورساق ئاچ، ئاش - نان بېرىڭلار» دېگەنلەرنى «دودەنلىك قىلىدىك» دەپ تۈرمىگە تاشلايتتى. بۇ ئىشلارغا ئىچىمىز چىدىماي ئارىلىشىلى دېسەك، ئۆزىمىز مۇ گۇناھكار دەك ئىشلەۋاتقانلىقىمىز ئۈچۈن غىياش - پىلاڭ قىلالمايتتۇق. بىزنىڭ قوماندانلىق شىتابىمىز كورلىدا بولغاچقا، باتالىيون كوماندىرى ھەسەن ئارنلاپ ئىش مەيدانىغا كېلىپ تۇراتتى. بىچارە جەڭچىلەر «يىڭجاڭ بىز قاچان قايتىمىز؟» دەپ سۈرتسە، ھەسەن يىڭجاڭ «ھەي قاپاقباشلار، قۇلىقىڭلارغا يەتتە كەتمەن توپا توشقاندا ئاندىن قايتىمىز» دەپ جاۋاب بېرەتتى. بىز ئىلاجىسىز شۈك بولۇپ قالاتتۇق. بىزگە ياتاق ئۈچۈن قاراشەھەردىكى موڭغۇل چارۋىچىلارنى قاقشىتىپ، كېڭىز ئۆيلەرنى ئېلىپ كېلىپ ئورۇنلاشتۇرغانىدى. بىز ھارۋا يولىنى ئاساس قىلىپ تۇرۇپ تاشيول ياسىغان بولساقمۇ، بەزى يەرلەردە قۇمدۆڭ ۋە ئازگالارغا توغرا كېلەتتۇق. مۇنداق قۇملۇقتا بىر كەتمەن چاپساق، نەچچە كەتمەن قۇم سېرىلىپ چۈشۈپ ۋەزىپىنى ئورۇنداش قىيىن بولاتتى. بەزىدە توغراقلىق ۋە قومۇشلۇقلاردىن يول ئېلىشقا توغرا كېلەتتى. توغراقلىق شۇ قەدەر قېلىن ئىدىكى، بىر ئادەپ كىرىپ كەتسە مىڭ ئادەم كىرىپمۇ ئىزدەپ تاپالمايتتى. قۇچاق يەتكۈسىز توغراقلار ئاسمان پەلەك قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى، قۇرۇغان توغراقلار ئەتراپتا يىقىلىپ ياتاتتى. يەنە بەزىدە قەدىمكى زاماندا ئاتا - بوۋىلىرىمىز بەرپا قىلغان

ئېشەككە مىندۈرۈپ بىزنىڭ شىتابقا ئېلىپ كەپتۇ. بىز كونا سەپداشلار قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتۇق. تاشخانغا ۋاپادارلىقى ئۈچۈن رەخمەت ئېيتتۇق. ئۇلارغا ھۆكۈمەت ئىسكىلا - تىدىن بىر ۋېلىسىپت، بىر قۇردىن كىيىم ئېلىپ بەردۇق. ئۇ ھۆڭرەپ يىغلاپ كەتتى. 1958 - يىلى خىزمەت مۇناسىۋىتى بىلەن بارغىنىمىزدا توخنىياز بىلەن يەنە بىر قېتىم كۆرۈشۈپ قالدۇق. ئۇ چاغدا تاشخاننىڭ سىڭلىسى ھاۋاخان ئاشخان ئېچىپ ئۇلارنىڭ ھالىدىن ئوبدان خەۋەر ئېلىۋاتقانكەن.

يول ياسىغۇچىلارنىڭ ئېچىنىشلىق كۈنلىرى

بىز 6 - باتالىيوننىڭ ئوفىستىر - ئەسكەرلىرى 3000 دەك يەرلىك خەلق بىلەن بىرگە تەكلىماكان چۆلىنىڭ شەرقىي تەرىپىدىن كېسىپ ئۆتىدىغان ھارۋا يولىنى ئاساس قىلىپ تۇرۇپ، چاقىلىققا بارىدىغان 448 كىلومېتىر يولىنى ياسىدۇق. زېمىستان قىش پەسلى بولغاچقا، ھاۋا بەك سوغۇق ئىدى. بىچارە خەلق ئۇچۇق تۈزلەڭلىكتە قۇم دۆۋىلىرى يېنىدا ياكى چوڭ توغراقلارنىڭ تۈۋىدە ئاسماننى يېپىنچا، يەرنى كۆرپە قىلىپ تىترەپ يېتىپ - قوپاتتى. كۈندىلىك تۇرمۇشقا كېرەكلىك سۇ ئېشەك، تۆگە ھارۋىلىرى ئارقىلىق توشۇلاتتى. ھەر كىم ئۆزى ئېلىپ كەلگەن ئوزۇق - تۈلۈكلىرى بىلەن تاماق ئېتىپ يەيتتى. ئىش ئېغىر، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىشلەمچىلەرنىڭ كۆپىنچىسى قېرى، ئاجىز كىشىلەر بولغاچقا، ئېغىر ئەمگەك ئازابىدىن كېسەل بولۇپ ئۆلۈپ كەتكەنلەرمۇ بولدى. ئۇلارنىڭ ئوزۇقى تۈگىسە ئۇلارنىڭ زارىنى ئاڭلايدىغان ئادەم چىقمايتتى. بەزىلەر بۇنىڭغا چىدىماي قېچىشقا مەجبۇر بولاتتى. تاشيول

ئادەمنى كۆرسە بىر كۈنلۈك يەرگە قاچاتتى. بۇ يەرنىڭ توپىسى يۇمشاق بولغاچقا، ئېشەكلەرنىڭ تۇۋىقى ئۆسۈپ ئۈچى ئاسمانغا قاراپ قالىدىكەن. چارۋا ئىگىلىرى بايقاپ تۇرۇپ قايسى مال تۇغسا شۇ كۈنلا ئەن تامغىسىنى بېسىپ يەنە جاڭگالغا قويۇۋېتىدىكەن. مەن چوڭ كۆلدە تۇرۇۋاتقان ۋاقىتىدا، ئىبراھىم دېگەن كىشىدىن «قانچىلىك چارۋىڭىز بار؟» دەپ سورىسام، ئۇ كىشى ئېنىق جاۋاب بېرەلمەي، ئوغللىغا خاتىرە دەپتىرىنى ئالدۇرۇپ چىقىپ، 30 كالا، سەككىز ئات، بىر قورۇ قوي (300 - 400 قوي بىر قورۇ ھېسابلىنىدىكەن)، 75 ئېشەك بار دەپ جاۋاب بەردى. مەن يەنە «ئېشەكلىرىڭىز نېمانداق جىق» دەپ سورىسام، «ئات - كالىلارنى ساتىمىز ياكى قېرىلىرىنى ئۆلتۈرۈپ يەيمىز، ئېشەكنى ئالىدىغان ئادەم بولمىغاچقا شۇنداق كۆپىيىپ كەتكەن، ئۇنىڭ بىزگە ئېغىرچىلىقى يوق» دەپ جاۋاب بەردى. قىشتا مال - چارۋىلارنى سوقۇم قىلىپ يېيىشنى بىلمەيدىكەن ھەم مۇنداق گەپنىمۇ ئاڭلاپ باقمىغان ئىكەن.

بۇ يەردە ياۋا توڭگۇز كۆپ بولغاچقا، دېھقانلارنىڭ زىرائەتلىرىنى يەپ، بەك زىيان سالدىكەن. ھەتتا ئورغا كۆمۈپ قويغان ئاشلىقلىرىنىمۇ پۇراپ تېپىپ يەپ كېتىدىكەن. كىشىلەر نەيزە، كالتەك، پالتا قاتارلىق قوراللار بىلەن قوراللىنىپ ئاتلىق ياكى پىيادە قوغلاپ يۈرۈپ يوقىتىدىكەن. ياۋا توڭگۇز بەك كۆپ بولغاچقا قاراشەھەر، كورلا ۋە باشقا يەرلەردىن موڭغۇل، خەنزۇ ئوۋچىلار بۇ يەرگە كېلىپ ياۋا توڭگۇز ئوۋلاپ كېتىدىكەن. بۇنىڭدىن باشقا بۇغا - ماراللارمۇ كۆپ بولغاچقا، كىشىلەر ئۇلارنى تۇتۇپ بەزىدە

شەھەرلەرنىڭ خارابىلىرى، ئېگىز، قېلىن سېپىللىرى، چوڭ - كىچىك گەمبەلەر، يەر ئاستى يوللىرى، غارلار ۋە كىچىك قەلئەلەر ئۇچراپ تۇراتتى.

لوپنۇرلۇقلارنىڭ تۇرمۇشى

لوپنۇر خەلقى ساددا، ئاقكۆڭۈل، مېھماندوست خەلق بولۇپ، ئاساسلىق چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىكەن. ئۇلار دەريا بويلاپ، كىچىك - كىچىك كۆل بويلىرىغا تارقىلىپ ئولتۇراقلاشقان ئىكەن. بۇ يەردە ياۋا كەندىر كۆپ بولغاچقا، كىشىلەر ئۇنىڭ چىگىسىدىن چىرايلىق يوللۇق رەخت توقۇپ كىيىم كىيىدىكەن. ئەرلەر ئىشتان - چاپان، ئاياللار ئۇزۇن، يانچۇقلۇق چاپان توقۇپ كىيىدىكەن. كەمبەغەللەر كۆپ بولۇپ، يازدا ئاساسەن بېلىق، قىشتا يىكەن يىلتىزى، قاغا جىگدىسى يەپ ئاشلىقنى قوشۇمچە قىلىپ يەيدىكەن. بۇ يەرنىڭ ئەر - ئاياللىرى ئوخشاشلا ئەمگەكچان بولۇپ، ياش چوكانلار ئۇزۇن، تار ئوقۇرغا ئوخشايدىغان قىيىقلارنى ھەيدەپ، ئۇ قاتقا ئۆتۈپ ئوتۇن ۋە باشقا كېرەكلىك نەرسىلەرنى ئېلىپ كېلەتتى. تۇرمۇشى ياخشىراقلىرى كېسەك ئۆيلەردە، كەمبەغەللەر كىلىرى قومۇش ئۆي ھەتتا گەمبەردە تۇراتتى. بۇ يەردە مال - چارۋىلارنى ئېغىل، قوتانلارغا سولاپ قويۇپ باقىدىغان ئادەت يوق ئىدى. مال - چارۋىلار قىش - ياز جاڭگالدا يايلاپ يۈرگەچكە ياۋايىلىشىپ كېتىدىكەن. كىشىلەر بىرەر خېرىدارغا ئات ياكى كالا ساتماقچى بولسا خېرىدارنى جاڭگالغا باشلاپ بېرىپ، مالنى كۆرسىتىپ باھاسىنى چۈشۈرۈپ ساتاتتى. چۈنكى جاڭگالدا ياۋايىلىشىپ كەتكەن مالنى تۇتۇش ئاسانغا توختىمايتتى. ئېشەكلەرمۇ ياۋايىلىشىپ

ئەخمەت (غۇلجىلىق، ساۋاقداش)، 4 - روتىنىڭ كوماندىرى ھاكى قۇربان (غۇلجىلىق، ساۋاقداش) لارنى چاقىرىپ مۇزاكىرە ئۇيۇشتۇردى. ئاخىرىدا ھەر بىر بەندىدىن بىردىن كىشى يەنى بىر روتىدىكى توققۇز بەندىدىن توققۇز كىشىنى نۆۋەتلەشتۈرۈپ قاراشەھەرگە ئەۋەتىدىغان بولدۇق. ھەر بىر روتىدا بىردىن ھارۋا بار بولغاچقا، روتىلار ئۆز ئادىمىنى ئۆزى ئاپىرىدىغان بولدى. تاشيول قوماندانلىق شىتابى بىر ھەپتىدىن كېيىن بىزنىڭ پىلانمىزنى تەستىقلىدى. 5 - ئايدىن باشلاپ ئائىلە يوقلاش باشلىنىپ كەتتى. ئائىلە تاۋابىئاتلار قاراشەھەرگە ئورۇنلاشتۇرۇلغاندا، دەڭ - سارايلارغا پوست قويۇلۇپ، رۇخسەتسىز سىرتقا چىقىرىلمىغاچقا، ئۇلار سۈرگۈن قىلىنغان ئەسكەرلەرنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرى ئوخشايدۇ دەپ قارىلىپ، قاتتىق نازارەت قىلىنغان، ھەتتا سودىگەرلەرمۇ ئۇلارغا مال سېتىپ بېرىشتىن قورققان، بۇ ئىش ئۇلارغا ئېغىر ھار كەلگەن.

ئائىلە يوقلاش باشلانغاندا كورلىدا ئورما باشلىنىپ كەتكەنىدى. ئەسكەرلەر دېھقانلارنىڭ ئورما، خامان ئېلىش ئىشلىرىغا ياردەملەشتى، كېسەك قۇيۇپ ئۆي سېلىپ بەردى. چوڭراق قۇرۇلۇشلارنى كوماندىرلار - نىڭ سەپەرۋەرلىكى بىلەن كۆپرەك ئادەم بېرىپ پۈتكۈزۈپ بەردى. بۇنىڭ بىلەن كورلا ياشلىرى، زىيالىيلار، ئوقۇتقۇچىلار بىزنى ئىزدەيدىغان، بىز بىلەن پىكىرلىشىدىغان، باغ سەپلىرىگە بىللە ئېلىپ بارىدىغان بولدى. كۈندە دېگۈدەك مەكتەپ مەيدانلىرىدا توپ مۇسابىقىلىرى بولۇپ تۇرىدىغان بولدى. شۇنداق قىلىپ يەرلىك خەلق بىلەنمۇ ناھايىتى تېزلا چىقىشىپ كەتتۇق.

كۆندۈرۈپمۇۋالدىكەن. بىز ھەربىيلەرنىڭ تەمىناتىنى مۇشۇ لوپنۇر خەلقى تەمىنلەپ تۇردى. ئوزۇق - تۈلۈك ئۇلارنىڭ ئۆزىگىمۇ يېتىشمەيۋاتقاندا، بىزنىڭ كېلىشىمىز تېخىمۇ بىر ئاپەت بولدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە 3000 دەك خەلق ئىشچىسىنىڭ يېمەك - ئىچمىكىمۇ قاراشەھەر، كورلا، بۈگۈر، خوتۇنسۇمۇل ناھىيىلىرىنىڭ ئۈستىگە يۈكلەندى. شۇڭا يەرلىك خەلقىمۇ ئېغىر ئاشلىق قىيىنچىلىقىدا قالدى. شۇنداق قىلىپ 1942 - يىلى 12 - ئايدىن 1943 - يىلى 4 - ئايغىچە بولغان بەش ئايلىق جاپالىق ئەمگەكتىن كېيىن، بىز كورلىدىن چاقىلىققىچە بولغان 448 كىلومېتىر يولنى پۈتكۈزۈپ كورلىغا قايتىپ كەلدۇق.

كورلىدا دەم ئېلىپ بۇيرۇق كۈتۈش بىز كورلىغا كېلىپ دەڭ - سارايلارغا چۈشتۇق. مەن تۇرغان 1 - روتا ھاشىم شاڭچىو دېگەن كىشىنىڭ سارىيىغا ئورۇنلاشتى. بۇ چاغ گەرچە ئوفىتسېر - ئەسكەرلەر قاتتىق چارچاپ ھالىدىن كەتكەن چاغ بولسىمۇ لېكىن، تەبىئەت يېشىللىققا پۈركۈنۈپ، قايتا ھاياتلىق باشلانغان ناھايىتى ئېسىل بىر پەسىل ئىدى. بۇ چاغدا ئەسكەرلەرنىڭ قاراشەھەردە - كى خوتۇن، بالا - چاقىلىرىدىن خەت - خالىتلار كېلىشكە باشلىدى. 6 - باتالىيون شىتابى ئەسكەرلەرنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرى قاراشەھەردىن كېلىپ كۆرۈشەمدۇ ياكى ئەسكەرلەرنى نۆۋەت بىلەن قاراشەھەرگە ئاپىرىش كېرەكمۇ؟ دېگەن مەسىلىنى جىددىي مۇزاكىرە قىلماقتا ئىدى. باتالىيون كوماندىرى ھەسەن مېنى ۋە 2 - روتىنىڭ كوماندىرى ھەسەن سوپى (قۇمۇللۇق، ساۋاقداش)، 3 - روتىنىڭ كوماندىرى ئەيسا

ھەمدە قايتا-قايتا تەلەپ قىلىپ ئېيتقۇزدى. كېيىن بۇ ناخشا كورلا خەلقىنىڭ ئاغزىدىن چۈشمەيدىغان بولۇپ قالدى. بۇ ناخشىنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشى مۇنداق ئىدى:

بىزنىڭ 6 - باتالىيون ئاقسۇدىن بىر روتا بىر روتىدىن يولغا چىقىپ بۈگۈر يېنىدىكى ئەشمىگە كەلگەندە زەينەپخان ئاتلىق بىر كېلىشكەن چوكاننىڭ ئاشخانىسىدىن تاماق يەيدۇ. بۇلار ئەسلىدە كەمبەغەل كىشىلەر بولۇپ، يولدىشى ئابدۇرېھىم ئاخۇن 50 تىن ئاشقان، زەينەپخان بولسا 25 ياشلار چامىسىدىكى ئايال ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئەسكەرلەر ئارىسىدا «بىر گۈزەل لەغمەنچى ئايال بار ئىكەن» دېگەن گەپ تارقىلىپ كەتتى. ھەممەيلىن شۇ ئاشخانىغا تاماق يېگىلى باراتتى. مەنمۇ ئىلگىرىكى ئايالىم تۇخانىنى ئېلىپ تاماق يېگىلى باردىم. زەينەپخاننىڭ بېلەكتەك ئىككى ئۆرۈم چېچى تېقىمىغا چۈشۈپ تۇراتتى. بېشىغا چىمەن دوپپا كىيىۋالغانىدى. ئۇ يوغان تەڭنىدە تونۇرغان ياققەدەك خېمىرنى يۇغۇرۇپ لەغمەنگە پىلتە قىلىۋاتقان ئىكەن. خېمىرنى پىلتە قىلىپ بولۇپ، بىردەمدىلا قورۇما قورۇپ چۆپنى تارتىشقا باشلىدى. لەغمەن ھەقىقەتەن ئوخشىغانىدى، شۇڭا بەزى ئەسكەرلەر ئىككى-ئۈچ تەخسىدىن يېدى. بەزىلەر ئۇ ئايالغا چاقچاق قىلىشقىمۇ ئۈلگۈردى. لېكىن زەينەپخانمۇ كۈلۈپ تۇرۇپ، لايىقىدا جاۋاب قايتۇرۇپ تۇراتتى. ئۇنىڭ تەبىئىي گۈزەل چىرايى، كېلىشكەن قەددى - قامىتى داڭقىغا مۇناسىپ ئىدى. ئۇنىڭ گۈزەللىكىگە بېقىپ، ئېسىل ئەخلاق - پەزىلىتىمۇ بار ئىدى. شۇڭا ئەسكەرلەر «چىمەن دوپپىغا كۆيسەڭمۇ، ئۆزىگە يېتەلمەيسەن» دېگەن ئاساستا بۇ

باتالىيوندا يەنە ئىشتىن سىرتقى سەنئەت ھەۋەسكارلىرىمىز بار ئىدى. ئۇلارنىڭ سازلىرى تولۇق ئىدى. قەشقەرلىك سەنئەتكار ھەسەن پارسى باتالىيون شىتابىنىڭ زاپخوزى ئىدى. ئۇ ھەۋەسكارلارنى تەشكىللەش، ئۇلارنى مەشق قىلدۇرۇش ئىشلىرىغا مەسئۇل ئىدى. يەنە قەشقەرلىك سەمەت ئۇستام تەربىيىلەپ چىققان ئۆمەر ئېلى، تەۋەككۈل ئەلەم، چاڭچى مۇھەممەت ئىمىن قاتارلىقلار بىزنىڭ سازەندىلىرىمىز ئىدى. ئۇلارنىڭ سەنئەت كىيىملىرىمۇ بار ئىدى. ھەپتىدە دېگۈدەك ئويۇن قويۇلۇپ تۇراتتى. ئويۇنغا نەيزىۋازلىق، قىلىچۋازلىق قاتارلىق ھەربىي مەشق تۈرلىرىنىمۇ قوشۇپ ئوينىتتۇق. بۇ ئىشلاردىن كورلا خەلقىنىڭ بىزگە مېھرى چۈشۈپ، ئىشەنچىسى تېخىمۇ كۈچىيىپ بىز بىلەن بىللە پائالىيەت قىلىدىغان شۇنىڭ بىلەن «سۈرگۈن قىلىنغان ئەسكەرلەر» دېگەن ئۆسەك سۆزلەرگەمۇ خاتىمە بېرىلدى. شۇ يەردىكى ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇغۇچىلارنى بىزگە سەنئەت جەھەتتىن تەربىيىلەپ بېرىشكە قوشۇپ قويدى. ھەسەن پارسىنىڭ جان كۆيدۈرۈپ تەربىيىلىشى بىلەن بۇ ئوقۇغۇچىلار خېلى يېتىشىپ، ئۆز ئالدىغا ئويۇن قويالايدىغان بولدى. كورلىدا خەلق ئارىسىدا ئۆتكەن كۆڭۈللۈك تۇرمۇشىمىز بىزنىڭ تەكلىماكان چۆللۈكىدە تارتقان جاپا - مۇشەققەتلىرىمىزنى ئۇنتۇلدۇرۇۋەتتى.

بىر قېتىملىق ئويۇندا سەنئەتكارلار بىلەن ئەسكەرلەر بىرلىكتە ئىجات قىلغان «ئەشمىدىكى زەينەپخان، چىمەن دوپپاڭغا كۆيدۈمەن» دېگەن ناخشا ئېيتىلغاندا، تاماشىبىنلار ھەر بىر مىسرانىڭ ئاخىرىدا گۈلدۈراس چاۋاك چېلىشىپ ئالقىشلاپ كەتتى

ئادەم جازالاش ئۇسۇللىرىنى خېلى ئۆگىنىپ كەلگەنىكەن. بۇ يەردە شۇ ئۇسۇللارنى قوللىنىشقا باشلىدى. ئالدى بىلەن ئاقسۇلۇق مۇساجان ئىسىملىك بەنجاڭنى پۇتغا كىشەن سېلىپ، ئات ئېغىلىنىڭ يېنىدىكى كىچىك ئۆيگە سولاپ، ئىشىككە قاراۋۇل قويدى. مۇساجان ھاكى قۇرباننىڭ پىلىموت روتىسىدا ئىدى. ئۇنىڭغا: قۇربان مەمەتوفنىڭ باتالىيونغا كېلىپلا قىلغان ئىشلىرىغا نارازى بولغان؛ ئەسكەرلەر ئارىسىدا شېڭ شىسەي بىگۇناھ ئادەملەرنى تۈرمىگە تاشلاپ ئازاپلىدى، ئىلغار، ۋەتەنپەرۋەر كىشىلەرنى «خائىن» دېگەن بەتنام بىلەن تۈرمىگە تاشلىدى ۋە ئۆلتۈردى؛ شېڭ شىسەي قۇربان يىڭجاڭنى ئۆزىگە ئوخشاش تەربىيەلەپتۇ. بىز خەلق ئارىسىدىن كەلگەن، خەلق بىلەن ئارىلىشىپ ئىتتىپاق ئۆتسەك نېمە يامىنى بار... دېگەندەك ئۆسەك سۆزلەرنى تارقاتقان؛ شېڭ دۇبەن جانابلىرىغا تىل تەڭگۈزگەن دېگەن گۇناھلارنى ئارتقانىدى. ئۇلار مۇساجاندىن ھېچقانداق سىر ئالالمىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ بىلەن بىر يۇرتلۇق ئاقنىياز بەنجاڭنى مۇساجاندىن گەپ ئېلىش مەقسىتىدە، گۇناھكار قىياپىتىدە سولاپ قويدى. ئاقنىياز سولاققا كىرىپلا قۇربان يىڭجاڭنى تىللاشقا باشلىغان. مۇساجان ئۇنىڭ غەزىنىنى بىلىپ قېلىپ، ئۈندىمەي تۇرۇۋالغان.

قۇربان مەمەتوف كورلىغا كېلىپلا، شىتاپ ئالدىدىكى ئىمىن تاسمىچىنىڭ دۇكىنىدىن بىر مېتىر ئۇزۇنلۇقتا، ئىككى تىللىق قامچا بۇيرۇتۇپ، قامچىنى نەگە بازاسا ئۆزى بىلەن تەڭ ئېلىپ يۈردى. رۇخسەت بىلەن كوچىغا چىققان ئوفىستىر - ئەسكەرلەرنىمۇ ئۇچرىغان يەردە ئۇرۇپ،

ناخشىنى ئىجات قىلغانىدى. شۇ خۇشاللىق كۈنلەرنىڭ بىرىدە 6 - باتالىيوندا بىر كۆڭۈلسىز ئىش يۈز بەردى. بۇ ئىش بىز ئوفىستىر - ئەسكەرلەرنىڭ خۇشاللىقىنى قايىقلارغىدۇ ئۇچۇرۇپ كەتكەنىدى. قەشقەردىكى ئاتلىق 35 - پولك (قىرغىز پولكى) نىڭ سەنمۇجاڭسى قۇربان مەمەتوفنى شېڭ شىسەي ئۈرۈمچىدىكى ھەربىي بىلىم ئاشۇرۇش كۇرسىدا ئوقۇتۇپ، بىزنىڭ باتالىيونغا كوماندىر قىلىپ ئەۋەتكەنىدى. ئۇنىڭ بىلەن بىرگە 1 - روتىنىڭ ئىلگىرىكى كوماندىرى ھېسامىدىن مۇقىتمۇ كەپتۇ. باتالىيون كوماندىرى ھەسەن تۇردى ۋەزىپىنى قۇربان مەمەتوفقا ئۆتكۈزۈپ بېرىپ، ئۆزى ئىككى ئايالنى ئېلىپ، يېڭى خىزمەت ئورنى - ئۆلكىلىك ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسىغا كەتتى. مەنمۇ 1 - روتىنى ھېسامىدىن مۇقىتقا ئۆتكۈزۈپ بەردىم. مەن قەشقەردە بۇ روتىنى تاپشۇرۇپ ئالغاندا ھەر بىر ئەسكەردە بىردىن مىللىتىق، ئوق بار ئىدى. يېڭى كەلگەنلەرگە قورال - ياراقلىرىمىزنى بۇيرۇق بويىچە قاراشەھەردىكى 20 - ئاتلىق پولكقا ئۆتكۈزۈپ بەرگەنلىكىمىزنى ئەسكەرتىپ قويدۇق. ئاندىن مەن باتالىيون شىتابىغا بېرىپ، ئىلگىرىكى سەنمۇلۇق ۋەزىپەمنى تاپشۇرۇپ ئالدىم. ئابلىز بوتابوف (غۇلجىلىق، ساۋاقداش) سەنمۇلۇق ۋەزىپىسىنى ماڭا ئۆتكۈزۈپ بېرىپ، ئۆزى 2 - روتىغا كوماندىر بولدى. قۇربان مەمەتوف ۋەزىپىگە ئولتۇرۇپ بىر ھەپتە بولار - بولمايلا «ھەربىي ئورۇنغا پۇقرالارنىڭ كىرىشكە نېمە ھەققى بار؟ كىرمىسۇن» دەپ خەلق بىلەن بولغان يېقىن دوستلۇقىمىزنى ئۇزۇپ قويدى. قۇربان ھەربىي كۇرستتا شېڭ شىسەينىڭ

مەسلەھەتلىشىپ، قىسمىنى يەنە بىر روتا، بىر روتىدىن تۆت كۈندىن ئارىلىق تاشلاپ ماغدۇرۇشنى قارار قىلدۇق. ئەڭ ئاۋۋال 1 - روتا، ئۇنىڭ كەينىدىن 2، 3 - روتىلار، ئەڭ كەينىدە ھاكى قۇرباننىڭ 4 - روتىسى ماغدۇرۇش بولدى. مەن سەنمۇ بولغاچقا، ئۈچ ئالاقچى ئەسكەرنى ئېلىپ ھەممىدىن بالدۇر يۈرۈپ كەتتىم. مەن توختىماي ئىلگىرىلەپ، چاقىلىق ناھىيىسىگە يېتىپ بېرىپ، ھاكىمنى ئىزدىدىم. ھاكىم خەنزۇ، مۇئاۋىن ھاكىم قازاق ئىكەن، ھەربىيلەر تۇرىدىغان جاي كۆرسىتىپ بېرىش مەسلىسىنى ئېيتقىنىمدا، ئۇلار مۇزاكىرىلىشىپ جاۋابىنى ئەتە بېرەيلى، دېدى. بىز ساراياغا ئورۇنلىشىۋېلىپ ناھىيە بازىرىنى كۆردۇق. ناھىيە بازىرى كىچىك بولۇپ، ئۈچ ئاچا يولغا ئورۇنلاشقان ئىكەن. كورلىدىن كەلگەن يول بازىرىنىڭ ئوتتۇرىسىغا بارغاندا بىر قۇرۇلۇشقا تاقىشىدىكەن. بۇ يەر «T» شەكلىدە ئۈچ ئاچىغا بۆلۈنىدىكەن. ئوڭ تەرەپتىكىسى چەرچەن ۋە خوتەنگە بارىدىغان يول، سول تەرەپتىكىسى بىز بارىدىغان مىزان (چاقىلىق) - دۇنخۇاڭ تاشيولى ئىكەن.

ئەتىسى ھاكىمنىڭ قېشىغا بارسام «ھازىرچە ھەربىيلەرنى ئورۇنلاشتۇرىدىغان ئورۇن يوق، ئۆيلەرنىڭمۇ تايىنى يوق بولۇۋاتىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. مەن «سەلەر بىر ناھىيە تۇرۇپ ئورۇنلاشتۇرالمىساڭلار بىز زېمىن قىشتا قانداق قىلىمىز؟ ئۇنداق بولسا مەن باتالىيون نامىدىن دۇبەن مەھكىمىسىگە تېلېگرامما بېرىمەن» دېدىم. ئۇلار بۇ گەپنى ئاڭلاپلا «كەچقۇرۇن كېلىڭ» دېدى. كەچقۇرۇن كەلسەم يەنە «ئۆي ھەل قىلالمايۋاتىمىز» دەپ خۇپسەنلىك قىلدى. مەن «مەن ئەمدى سەلەر ئىزدىمەيمەن،

ئۇلارنىڭ قاتتىق نارازىلىقىنى قوزغىدى. ئەسكەرلەر بىلەن ئالاقىدە بولغان خەلقنىڭمۇ دىلىغا ئازار بېرىپ، ئارمىيە ۋە خەلق ئىچىدە ناھايىتى يامان تەسىر پەيدا قىلدى.

8 - ئايلار مەزگىلى ئىدى، 3 - روتىدىن سىدىق ئابلا، 4 - روتىدىن ئەمەت ئىشەكچى دېگەن ئەسكەرلەر قېچىپ، يۇلتۇزنىڭ بايىنبۇلاق دېگەن يېرىگە بېرىۋالغان ئىكەن. ئۆمەر نىياز ئىككىمىز بېرىپ ئۇ ئىككىسىنى قايتۇرۇپ كەلدۇق. ئەتىسى قۇربان مەمەتوف بۇ ئىككىيلەننى ھويلىدىكى تۇۋرۇككە قۇلىقىدىن ماقلاپ، بىر سوتكا تۇرغۇزۇپ قويۇپتۇ. بۇ ئىش ئوفىتسىر - ئەسكەرلەر ۋە ئاممىنىڭ قاتتىق غەزىپىنى قوزغىۋەتتى.

چاقىلىق - دۇنخۇاڭ ئارىلىقىدىكى

تاشيولىنى ياساشقا ئاتلىنىش

1943 - يىلى بىزنىڭ قەشقەردىن چىققىنىمىزغا توپتوغرا بىر يىل بولغانىدى. بۇ جەرياندا ھەممىمىز ئائىلە، بالا - چاقىلىرىمىز بىلەن بىرگە بولالماي قاتتىق سۈرۈقچىلىق تارتتۇق. شۇ كۈنلەردە دۇبەن مەھكىمىسىدىن بىزنىڭ باتالىيونغا چاقىلىق - دۇنخۇاڭ ئارىلىقىدىكى تاشيولىنى خەلق بىلەن بىللە پۈتكۈزۈش ۋەزىپىسى تاپشۇرۇلدى. كورلا - چاقىلىق تاشيولىنى ياسىغاندا «بەك يىراقكەن» دەپ قاقشىغان ئەسكەرلەرنىڭ بېشى تېخىمۇ قاتتى. 6 - باتالىيوننى يۆتكەش يەنە خەلقنىڭ بېشىغا چۈشتى. خەلق ئات - ھارۋىلىرىنى بىز چۈشكەن سارايلارغا ئېلىپ كېلىشكە باشلىدى. كورلا بىلەن چاقىلىق ئارىلىقىدا پوچتىكەشلەر تۇنەپ ئۆتىدىغان بىرەر يېرىم ئېغىز ئۆينى ھېسابقا ئالمىغاندا، بىز چۈشكەن دەڭ - سارايلار يوق ئىدى. باتالىيون شىتابى روتا كوماندىرلىرى بىلەن

ئۇلار قازاقلار بار تاغقا قاراشقىمۇ پېتىنالمىدى.
دېغان بولۇپ قالدى.

40 - پولىكنىڭ كوماندىرى چىڭ تۈەنجاڭ
بۇ ئەھۋاللارنى تېلېگرامما ئارقىلىق شېڭ
شىسەيگە مەلۇم قىلغانىكەن. شۇ سەۋەبلىك
شېڭ شىسەي بىزنىڭ 6 - باتالىيونى چۆمەن
تېغىدىكى قازاقلار بىلەن بىرلىشىپ كېتىدۇ،
دەپ گۇمان قىلىپ، تاشيول ياساشنى
توختىتىپ قويدى. ئىشلەمچى خەلقىمۇ شۇ
يەردە تۇرۇپ قالدى.

باتالىيونىمىز چاقىلىقتا توختىتىپ
قويۇلغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە 3 - روتىنىڭ
كوماندېرى غۇلجىلىق ئەيسا ئەمەت باتالىيون
كوماندېرى قۇربان مەمەتوف بىلەن خېلى
قاتتىق گەپ تاللىشىپ قالدى. بىز ئۇلارنى
ئاران تەسلىكتە ئاجرىتىۋالدۇق. بۇ ئىش
بولۇپ، بىر نەچچە كۈندىن كېيىن ياتاقتا
ئولتۇرسام ئەيسا ئەمەتنىڭ كانۇيى ئوبۇلقاسىم
توختى مېنى چاقىرغىلى كەپتۇ. مەن بارسام
ئەيسا ئەمەت تەييارلىق قىلىپ قويۇپ
ئولتۇرغانىكەن. بىردەم مۇڭداشتۇق. ئۇ
«بىزنىڭ تەقدىرىمىز قانداق بولۇپ كېتەر،
بۇرۇن بىز بىر ئاتلىق پولىك ئىدۇق، ئەمدى
قورالسىز بىر پىيادە باتالىيون بولۇپ
قالدۇق. ئاساسى كۈچىمىزمۇ ئاجىزلاپ
كەتتى. مىللىي قىسىمدىن بىزلا قالدۇق،
قۇربان يىڭجاڭ كېلىپ بىزنىمۇ قەشقەردىكى
ئاتلىق 35 - پولىكتەك تارقىتىۋېتىدىغان
ئوخشايدۇ» دېدى. بىز ئىستىقبالىمىزدىن
قايغۇرۇپ يېرىم كېچىگىچە مۇڭداشتۇق.
ئەتىسى بۇ قىلىشقان گەپلىرىمىزنىڭ ھەممىسى
قۇربان مەمەتوفنىڭ ئاغزىدىن ئۆز ئەينىسى
چىقىۋاتىدۇ. بۇنىڭ ئەجەپلەنگىدەك ھېچىپىرى
يوق ئىدى، چۈنكى شۇ چاغدا ئۇ ھەممەيلەننى

ئۈرۈمچىگە تېلېگرامما بېرىمەن، ئەسكەرلەر-
نىڭ تۇرالغۇسى ھەل قىلىنماي تۇرۇپ، يەنە
خەلق ئىشچىلىرى كەلسە، باشقۇرۇش قىيىن
بولىدۇ، شۇنىڭ بىلەن چاتاق چىقسا
مەسئۇلىيەتنى تەڭ تارتىمىز» دەپ ئەسكەرتىپ
قويۇپ چىقىپ كەتتىم. كەچقۇرۇن ئۇلار»
سىلەرنىڭ ئەسكەرلىكلەر ھازىرچە يېڭىدىن
سېلىنغان ناھىيىلىك ھۆكۈمەت، ناھىيىلىك
پىرقە، ناھىيىلىك ساقچى گازارمىلىرىغا
ئورۇنلاشقۇن» دېدى. بۇ ئۆيلەرگە تېخى
ئەينەكمۇ سېلىنمىغانىكەن. بۇ ناھىيىدىمۇ
ئاشلىق كەمچىل بولغانلىقتىن، بىزنىڭ
تەمىناتىمىز كورلىدىن كارۋان ئارقىلىق
يەتكۈزۈلۈپ تۇردى.

1940 - يىللىرى شېڭ شىسەينىڭ
زۇلۇمىدىن قېچىپ، قۇمۇل، بارىكۆل،
ئالتاي، گۇچۇڭ ۋە ئۈرۈمچىنىڭ نەنسەن
تەرەپلىرىدىن چاقىلىققا كەلگەن قازاق
چارۋىچىلاردا قورال بار ئىدى. ئۇلار چاقىلىق
چۆمەن تېغىنىڭ ئەتراپىغا ئورۇنلاشقانىكەن.
ئۇلارنىڭ تۇتۇندىن ئارتۇق ئىدى. ئۇلار
چاقىلىق بازىرىغا تۆگىلىك ۋە ئاتلىق كېلىپ
ئاشلىق ئېلىپ كېتىدىكەن. بىزنىڭ باتالىيون
چاقىلىققا كېلىپ ئورۇنلاشقاندىن كېيىن،
چاقىلىقتىكى ئاتلىق 40 - پولىكنىڭ مۇئاۋىن
كوماندېرى گوپىڭخۇا بىزنى قالغان قىلىپ،
بىر قانچە ئەسكەر بىلەن چۆمەن تېغىغا
چىقىپ، قازاقلارنىڭ قوراللىرىنى
تارتىۋالماقچى بولدى. ئەمما، قازاقلار بۇنىڭ
ئەكسىچە ئۇلارنىڭ قورال- ياراق، ئوق -
دورا، كىيىم- كېچەك، ئوزۇق - تۈلۈك،
ھەتتا مىنىدىغان ئاتلىرىغىچە تارتىۋېلىپ، ئۈچ
كۈن باغلاپ قويۇپ، ئىككىنچى كەلمەسلىكىگە
ۋەدە ئېلىپ قويۇپ بېرىپتۇ. شۇندىن كېيىن

بىز شىتابقا قايتىپ كېلىپ، نېمە تېپىلسا شۇنىڭ بىلەن قايتماقچى بولدۇق. بىز مېڭىشتىن ئۈچ كۈن ئىلگىرى قۇربان مەمەتوف مېنى چاقىرىپ: «3 - روتىنى قوشۇمچە باشقۇرۇپ كورلىغا ئېلىپ مېڭىڭ، سىز بىرىنچى بولۇپ يولغا چىقىسىز، كورلىدا باتالىيون ئورۇنلىشىدىغان يەرنى تەييارلايسىز» دەپ ۋەزىپە تاپشۇردى. مېنى 3 - روتىغا ئېلىپ بېرىپ تونۇشتۇردى ئاندىن ئۇلارغا «مۇندىن كېيىن قۇرۇق گەپنى ئاز قىلىپ، يۇقىرىنىڭ بۇيرۇقىغا ئىتائەت قىلىڭلار، ئىنتىزامغا خىلاپ ئىشلارنى قىلماي يۈرۈڭلار، بولمىسا ئەيسا ئەمەتكە ئوخشاش ئاقىۋەتكە قالىسىلەر» دەپ ئاگاھلاندۇردى.

مەن ھاكىم ئىدارىسىغا تولا بېرىپ تۇرغاچقا، كۇچالىق مەمەت نىياز قارى دېگەن كارۋان بېشى بىلەن تونۇشۇپ قالغانىدىم. بۇ چاغدا ناھىيە كارۋان باشلىقلىرىنى يىغىپ ئاشلىقنى مىرانغا ئېلىپ بېرىشقا زورلاۋاتقانىكەن. مەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ «بىز ئۆزلىرىنى كورلىغا ئېلىپ كېتەيلى دەۋاتىمىز، قانداق دەيلا؟» دېسەم ئۇ كىشى «ۋاي بولىدۇ ئۇكام، سىلى بىزنى مۇشۇ ئىشتىن قۇتۇلدۇرۇپ قويسىلا، يەنە بىر ھەمراھىمىزنىڭمۇ 20 تۇڭگىسى بار، ئۇنىمۇ بىللە ئېلىپ كېتىشكە ياردەم قىلىسىلا، جەڭچى بالىلارنى پىيادە قويماي كورلىغا ساق - سالامەت ئېلىپ كېتەتتۇق» دەپ خۇشال بولۇپ كەتتى. ئۇ كىشىنىڭ 55 تۇڭگىسى بار ئىكەن، بىز بىر تۇڭگىگە ئىككىدىن مىنىپ ماڭىدىغان بولدۇق. 2 - دېكابىر تاماقنى يەپلا يولغا چىقتۇق. كارۋان بېشى ماڭا خېچىرغا ئوخشاش چوڭ ئېشەكتىن بىرنى بەردى. يولدا ئۆلگەن ئېشەك، ئات، كالا، تۆگە ۋە سۈنۈپ كېرەكتىن چىققان ھارۋىلار ئۇچرىدى. ھارۋىلارنىڭ يېنىدا ئاشلىق، ئۇن، پۇرچاقلار

بىر بىرىگە پايلاقچى قىلىۋەتكەندى. بىز چاقىلىقتىن قايتىپ كورلىغا كېلىش ئالدىدا قۇربان مەمەتوف 3 - روتىنىڭ كوماندىرى كاپىتان ئەيسا ئەمەتنى ماڭا قارشى چىقتى، دېگەن باھانە بىلەن پۇتغا كىشەن سېلىپ، ئۈرۈمچىگە يوللاپ بەردى. ئەيسا ئەمەت قولغا ئېلىنىپ بىر ھەپتىدىن كېيىن كورلىغا قايتىش تەييارلىقىنى قىلدۇق.

تۇرپانغا قايتىش

1943 - يىلى 12 - ئاينىڭ 2 - كۈنى ئاخشىمى باتالىيون كوماندىرى قۇربان مەمەتوف بارلىق ئەسكەرلەرنى يىغىپ «دۈبەن جانابلىرىنىڭ بىزنى يول ياساشتىن توختاپ، تۇرپانغا قايتىپ كەلسۇن، دېگەن بۇيرۇقى كەلدى» دەپ يەتكۈزدى. ئەسكەرلەر خۇشال-لىقتىن شەپكىلىرىنى ئاسمانغا ئېتىپ، چاۋاك چېلىشىپ كەتتى. ئۇلار نېمىشقىمۇ خۇشال بولمىسۇن! ئۇلار تەكلىماكان چۆللىرىدە يول ياسايمىز دەپ كۆرمىگەن كۈنلەرنى كۆردى، ئاتا-ئانا، بالا - چاقىلىرىدىن ئايرىلىپ ھىجران ئازابىدا ئۆرتەندى، ئاتا - ئانىلىرىنىڭ ئۆلۈمىنىمۇ كۆرەلمىدى، بەزى ئەسكەرلەرنىڭ جەسەتلىرى چۆللەردە قالدى. تۇرسۇن مامۇت دېگەن جەڭچىنىڭ جەستى تەكلىماكان قۇملۇقىدا قالدى. توخنىياز بەنجاڭدەك تەمبەل كىشىلەر مېيىپ بولۇپ قالدى.

قايتىش بۇيرۇقىنى ئالغاندىن كېيىن، قۇربان مەمەتوف ئىككىمىز ھاكىم ئىدارىسىغا بېرىپ، قاتناش مەسلىسىنى ھەل قىلىپ بېرىشنى سورايدۇق. ئۇلار «چاقىلىقتا سىلەرنى يۆتكىگەندەك قاتناش يوق، كورلا، قاراشەھەرلەردىن ئاشلىق يۆتكەپ كەلگەن ھارۋىلار بىلەن يۆتكەشنى ئويلىشىۋاتىمىز» دەپ جاۋاب بەردى.

بىز تازىلىق قىلىپ دەم ئېلىپ تۇرۇشىمىزغا قالغان روتىلارمۇ كەينى - كەينىدىن يېتىپ كېلىپ ئورۇنلاشتى.

كورلىدا يېرىم ئايدەك تۇرۇپ، شەخسىي ۋە ھۆكۈمەت ھېساباتلىرىنى تۈگىتىپ، بالا - چاقىلىرىمىزنى ئېلىپ تۇرپانغا بېرىپ ئورۇنلاشتۇق. بۇ يەردە 6 - باتالىيون يەنە قىسقارتىلىپ، ئۇرۇش كۆرگەن، تەجرىبىلىك ئوفىتسېر - ئەسكەرلەرنىڭ كۆپىنچىسى قىسىمدىن بوشتىلىدى، بەزىلىرى ئۈرۈمچى لومەنچىڭدىكى پىيادە دىۋىزىيىگە قوشۇۋېتىلدى. ئاز بىر قىسىم ئوفىتسېر - ئەسكەرلەر ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسىغا تەقسىم قىلىندى. شېڭ شىسەي قالغان ئاز بىر قىسىم ئەسكەرنى 8، 9 - روتا قىلىپ تەشكىللەپ، ئوسمان باندىتقا قارشى سېلىش ئۈچۈن ئالتاي فرونتىغا ئەۋەتتى.

كورلا - چاقىلىق يولىنى ياسىغانلىقىمىز - 40 يىل بولغاندا، يەنى 1982 - يىلى ئاپتونوم رايونلۇق خەلق قۇرۇلتىيىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى مەخسۇت ئاكا رەھبەرلىكىدە بىر گۇرۇپپا تەشكىللىنىپ، كادىر ۋە تېخنىكا خادىملىرىنى ئېلىپ، كورلا - چاقىلىق - چەرچەن - خوتەن - قەشقەر ئارىلىقىدىكى تاشيول ترانسپورت ئەھۋالىنى تەكشۈرۈشكە باردۇق. بىز ماڭغان تاشيول بىز ئەينى زاماندا ياسىغان تاشيول ئەمەس ئىدى. بۇ يول تەكلىماكاننىڭ شەرقىي چېتىدىن ياسالغان ئىكەن. بىز ئەينى چاغدا كۆرگەن دەريا سۇلىرى قۇرۇپ كېتىپتۇ، پايانسىز قويۇق توغراقلىق ۋە بوستانلىقلارمۇ بوز يەر ئېچىش سەۋەبىدىن قۇرۇپ كىچىكلەپ ئەينى ۋاقتىدىكى ھالىتىدىن ئەسەرمۇ قالماپتۇ.

تەھرىرلىگۈچى: ئەخمەت جۈبەيرى

چېچىلىپ ياتاتتى. ئۆلگەن ھايۋاننىڭ كۆپلۈكى بىزنى ھەيران قالدۇردى. تېخىمۇ ئېچىنىشلىق يېرى جەسەتلەر يول بويىسىغا چامغۇرنى كۆمگەندەك كۆمۈپ قويۇلغان بولۇپ، بۇلارنىڭ كىم، نېمە ئادەم ۋە نېمە سەۋەبتىن ئۆلگەنلەر ئىكەنلىكىنى بىلەلمىدۇق. چاقىلىققا قاراشلىق تىكەنلىك دېگەن يەرگە ئىككى كىلومېتىردەك قالغان يەرگە بىر جەسەتنى كۆمۈپ قويۇپتۇ، ئۆلگۈچىنىڭ بېشىغا ھاسا تاپاقنى سانچىپ، ئۇنىڭغا يەنە كىرلىشىپ كەتكەن ئاق بەلۋاغنى چىگىپ قويۇپتۇ. ھاسا تاپاققا ئېسىلغان ئاناردەك قىزارغان ناسۋال قاپاق شامالدا پۇلاڭلاپ تۇراتتى. ئاق تۇمىقىنى تاش بىلەن باستۇرۇپ قويۇپتۇ. بۇنىڭدىن بىز ئۆلگۈچىنىڭ ياشانغان بىر ئۇيغۇر ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدۇق. تىكەنلىككە كېلىپ تاماق تەييار بولغىچە، مەھەللە ئارىلاپ بىر بوۋايىنى تېپىپ، قەبرىدىكى ھېلىقى كىشىنىڭ نېمە ئادەملىكىنى سورىدۇق. بوۋاي بىزگە قەبرىدىكى كىشىنىڭ كورلىدىن بەش ئېشىكى بىلەن ئالۋانغا تۇتۇلۇپ، چاقىلىققا ئاشلىق ئېلىپ ماڭغان ئادەم ئىكەنلىكى، يولدا بىر ئېشىكى ئۆلۈپ، بىر تاغار ئاشلىق زىيادە بولۇپ قالغاچقا، ئامالسىز بىر نەچچە كۈن تۇرۇپ قالغانلىقى، ئاخىرىدا يەيدىغان ئوزۇق - تۈلۈكى تۈگەپ ئۆلۈپ قالغانلىقى، قالغان تۆت ئېشىكىنىمۇ باشقىلارنىڭ ھەيدەپ كېتىپ قالغانلىقىنى سۆزلەپ بەردى.

بىز بەش كۈن يول يۈرۈپ كورلىغا مىڭبىر تەسلىكتە كېلىۋالدۇق. مەن ھاكىم ئىدارىسىغا بېرىپ، باتالىيون چۈشىدىغانغا ئورۇن سورىغانىدىم، بىز ئىلگىرى بۇ يەردە ئۇزاق تۇرۇپ، ياخشى تەسىر قالدۇرغانلىقىمىز ئۈچۈن، تېزلا ئورۇن كۆرسىتىپ بەردى.

تۇڭگان 36 - دىۋىزىيىسىنىڭ ئاخىرقى نەقىدىرى

(ياقۇپ بوۋاي تىلىدىن)

مۇھەممەت ئىمىن قۇربانى

ئېلىشىغا ئۇچرىدۇق. ئىككىلا تەرەپ مىلىتىق، پىلىموت، توپلىرىنى ھەرىكەتكە كەلتۈرۈپ بىر بىرى بىلەن قاتتىق تۇتۇشتى، ھەر ئىككى تەرەپتىن ئېتىلغان ئوقنىڭ تۈتەكلىرى يورۇق كۈننى خىرەلەشتۈرگەنىدى. ئوق ئاۋازى ئالەمنى بىر ئالغاندى. ئىككىلا تەرەپتىن نۇرغۇن ئادەم چىقىم بولغان بولسىمۇ، ھېچقايسىسى تىرىكشىشتىن قول ئۈزۈلمىدى. سوقۇش بىر نەچچە سائەت داۋام قىلدى، تۇڭگانلارمۇ بوش كەلمىدى.

ئاتلىق ۋە پىيادە ئەسكەرلەر بىلەن مەسىلىنى ھەل قىلالمىغان رۇسلار تانكىلىرىنى ئىشقا سالىدى، ئارقىدىنلا ھاۋادا ئايروپىلان پەيدا بولدى. رۇسلار تانكا ۋە ئايروپىلانلار بىلەن ھۇجۇمغا ئۆتۈپ تۇڭگانلارنى شىددەتلىك ئوققا تۇتتى. مۇنداق شىددەتلىك ھۇجۇمغا بەرداشلىق بېرەلمىگەن تۇڭگان قىسىملىرى چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى. لېكىن بۇ چېكىنىش ناھايىتى پاجىئەلىك بولدى. كۆۋرۈكتىن ئۆتۈشكە ئۈلگۈرەلمىگەن تۇڭگان ئەسكەرلەر ئاتلىرىنى ياۋىداق مىنىپ، ئۆزلىرىنى دەرياغا ئاتتى. ئاتلار دولقۇن يېرىپ سۇ ئۈزەتتى، ئات ئۈستىدىكىلەر بولسا قىرغاققا تېزراق يېتىۋېلىش ئۈچۈن ئاتلىرىنى ئالدىرىتاتتى.

مېنىڭ تېگىم يەكەنلىك بولۇپ، ئۆمرۈم يامۇلدا يايلىق خىزمىتى بىلەن ئۆتكەن، مېنىڭ بىر قىزىم خوتەنگە ياتلىق قىلىنغاچقا خوتەنگە بىر نەچچە قېتىم بارغانمەن، شۇڭا خوتەن يوللىرى ماڭا تونۇش بولۇپ قالغان. 9 - ئاي كۈنلىرىنىڭ بىرىدە يەكەن تۇڭگانلارنىڭ قولىغا ئۆتۈپ قالدى، ئۇلار يەكەندە ئازلا تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن قەشقەر تەرەپتىكى تۇڭگانلارمۇ قېچىپ كېلىپ، ئۇلغىيىپ ھەممىسى يەكەننى تاشلاپ خوتەن تەرەپكە قاچتى.

ئۇلار كېتىپ بىر كېچىدىلا رۇس ئەسكەرلىرى پەيدا بولۇپ قالدى، ئۇلار نۇرغۇن تانكا، ئاپتوموبىل، ماشىنىلارنى ئېلىپ كەلگەنىدى. ئۇلارغا يول باشلايدىغان ئادەم لازىم بولغاچقا، ناھىيىلىك ھۆكۈمەت مېنى تەيىنلەپتۇ. ئۇلارنىڭ كوماندىرى ماڭا پۇل بەردى، مەن بالا-چاقىلىرىمنى ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇپ، ئۇلارغا يول باشلاپ ماڭدىم. ئۇلار مېنى تانكىغا چىقىرىۋالدى. مەن ئۆمرۈمدە كۆرۈپ باقمىغان نەرسىگە ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭ ئاجايىپ كارامەتلىرىنى تاماشا قىلىپ ماڭدىم. بىز يەكەن دەرياسىغا يېتىپ كەلگىنىمىزدە تۇڭگانلار دەريا بويلاپ ئىستېھكام قۇرغانىكەن. ئۇلارنىڭ قارشى

كېيىن تۇڭگانلار يەنە چېكىنىشكە باشلىدى.
4 - قېتىملىق توقۇنۇش خوتەنگە يېقىن «چۇدا» دېگەن جايدا بولدى. بۇ يەرنىڭ ئەتراپى ئېگىز قۇم دۆۋىلىرى بىلەن ئورالغان ھاۋالىق پەس جاي ئىدى. تۇڭگانلار بۇ يەردە ياشايدىغان 1500دەك ئاھالىنى بۇ يەرگە سولاپ ئۆزلىرىمۇ بۇ جايغا ئورۇنلىشىۋالدى. باستۇرۇپ كەلگەنلەرنى ئوققا تۇتۇپ يېقىن كەلتۈرمىدى. ئايروپىلانلار يەرلىك ئاھالىنى ئاپاپ ھۇجۇم قىلالىدى. نەتىجىدە بۇ ئۇرۇش بىر نەچچە كۈنگە سوزۇلۇپ كەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە تۇڭگانلار لەخمە كولاپ چىقىپ كېچىلىرى رۇسلارنى جىق تالاپتەك ئۇچراتتى ھەتتا قوراللىرىنى بۇلاپ كەتتى. ئاھالىنى تۈپىلىككە چىقىرىپ قويۇپ، ئۇلارنىڭ دالدىسىغا ئۆتۈۋېلىپ رۇسلارنى ھۇجۇم قوزغاشقا ئامالسىز قىلىپ قويدى.

بۇ ھالەت شۇ خىلدا 15 كۈندەك داۋاملاشتى. ئامال بولمىغاندا رۇسلار تانكىلىرىنى ئىشقا سېلىپ، قورغانچىغا باستۇرۇپ كىردى، تۇڭگانلار ئىلاجىسىز چېكىندى. قورغانچا رۇسلارنىڭ قولىغا ئۆتكەندە، كىشىلەر ئىنتايىن دەھشەتلىك بىر مەنزىرىنى كۆرگەندى: تۇڭگانلار يەرلىك خەلقنى 20دەك ئادەمنى تۇۋرۇكلەرگە باغلاپ، تىرىك تۇرغۇزۇپ قارىنى يېرىۋەتكەندى، ئۈچەي - باغرى ساڭگىلاپ قالغانىدى. يۈزدەك ئادەم ئېتىپ تاشلانغانىدى. يەنە 30دەك ئادەمنى باغلاپ قورسىقىغا قوزۇق تىقىپ تامغا مىخلاپ قويغاچقا، شۇ پېتى ئۆلۈپ قالغانىدى. بۇ كىشىلەر تۇڭگانلارغا قارشىلىق كۆرسەتكەن، بۇيرۇقنى ئىجرا قىلىشتىن باش تارتقان كىشىلەر بولۇپ، ئومۇمەن «رۇسلاردىن پاناھ تىلىگەن» دېگەن جىنايەت بىلەن مۇشۇنداق

لېكىن دەريا لېۋىگە باستۇرۇپ كەلگەن تانكا قىرغاققا تۇرۇپ ئوق ياغدۇرۇشقا باشلىدى، ھاۋادا بولسا ئايروپىلان پەس ئۇچۇپ يامغۇردەك ئوق ياغدۇراتتى. تاشلانغان بومبا دەريا سۈيىنى قىپقىزىل قانغا بويىغانىدى. قارشىلىق كۆرسىتىش ئىمكانىيىتىدىن مەھرۇم بولغان تۇڭگان ئەسكەرلەر ئوچۇقچىلىقتا جان تالىشاتتى. ياغدۇرۇلغان ئوق يامغۇرى سەل بولۇپ، ئۇلارنى ئېقىتىشقا باشلىدى، قايسى بىرى ئاتتىن موللاق ئاتسا، قايسى بىرى ئېتىغا ئوق تېگىپ سۇغا غەرق بولاتتى. دەريا ئىچىدە قىيامەت قايىم بولغان ئىدىكى، دادا بالىغا، بالا دادىسىغا قاراشقا ئىمكان يوق ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە دەريا سۈيى ئۇلۇغ بولغاچقا، ئاتلارنى موللاق ئاتقۇزۇپ ئادەملەرنى سۇنىڭ ئاستىغا تارتىپ كېتەتتى. ئاساسىي كۈچىدىن ئايرىلىپ ئۇ قاتقا سالامەت ئۆتكەن ئازغىنە تۇڭگان قوشۇنى خوتەن تەرەپكە داۋاملىق چېكىنىشكە باشلىدى.

رۇس قوشۇنى ئۇلارنى قوغلاپ قاغىلىق بىلەن گۇما ئوتتۇرىسىدىكى چولاقنىڭ سېيىدا ئۇلارغا يېتىشىۋالدى. 2 - قېتىملىق توقۇنۇش مۇشۇ سايدا يۈز بەردى. تۇڭگانلار ئۇلارغا قارشىلىق كۆرسەتتى، رۇس قوشۇنلىرىدىن خېلىلا چىقىم بولدى، ھاۋا ھۇجۇمى باشلانغاندىن كېيىن تۇڭگانلار چېكىنىشكە مەجبۇر بولدى.

3 - قېتىملىق توقۇنۇش خوتەننىڭ پىيالما دېگەن يېرىدە بولدى، تۇڭگانلار ئۇ يەردىكى يەرلىك ئاھالىنى ئالدىغا سېلىۋېلىپ، ئۇلارنى دالدا قىلىپ قارشىلىق كۆرسەتتى. بۇ ئۇرۇشتا نۇرغۇن بىگۇناھ ئادەم ھالاك بولغان بولسىمۇ، لېكىن كەسكىن ئېلىشىشلاردىن

قاپاھەتلىك ئۆلتۈرۈلگەندى.

رۇس قوشۇنلىرى تۇڭگانلارغا ئارام بەرمەي قوغلىدى، ئۇلارغا خوتەندە يېتىشىۋالدى. تۇڭگانلار خوتەن يېڭى شەھىرىگە كىرىۋېلىپ، ئۇ يەردىكى ھەربىي گۈزەرنىڭ ئېگىز سېپىللىرىنىڭ دالدىسىدا تۇرۇپ مۇداپىئەگە كىرىشتى. بۇ يەردىمۇ نۇرغۇن خەلقنى سېپىل ئىچىگە سولىۋالغانىدى. لېكىن تانكا، ئايروپىلانلارنىڭ شىددەتلىك ھۇجۇمىغا ئۇچرىغان تۇڭگانلارنىڭ روھى چۈشۈپ، پۇقراچە كىيىنىپ ئارقا تەرەپتىن قېچىپ چىقتى، بىراق رۇسلار ئۇلارنى تۇتۇۋالدى، ئۇزۇن ئۆتمەي سېپىل ئىچىدىكىلەر مۇ تەسلىم بولۇشقا مەجبۇر بولدى. ئۇلار قورال تاپشۇرغاندىن كېيىن، ئۇيغۇرلار بىلەن تۇڭگانلار، ئوفىتسېرلار بىلەن جەڭچىلەر ئايرىۋېلىندى، جىنايىتى ئېغىر ئوفىتسېرلار سىم بىلەن باغلىنىپ، توك سايىنى ئارقىلىق ئۆلتۈرۈلدى. قويۇپ بېرىشكە تېگىشلىكلىرى يول راسخوتى بېرىلىپ يۇرتىغا قايتۇرۇلدى. شۇنىڭ بىلەن جەنۇبىي شىنجاڭدا بىر مەزگىل دەۋران سۈرگەن تۇڭگان 36 - دىۋىزىيىسى خوتەننىڭ دەشت - چۆللۈكلىرىدە روس ئارمىيىسىنىڭ تانكا، ئايروپىلان، بىرونىۋىكىلىرىنىڭ زەربىسىدە ۋەيران بولدى. خوتەن يولىدىكى قۇم ئۈستىدە ئىككى خىل بەلگە كۆزگە چېلىقىدۇ. بىر خىلى تىك قاداڭ قويۇلغان بادرا بولۇپ، بۇلار تۇڭگان قوشۇنىدىن ئۇرۇشتا ئۆلگەنلەرنىڭ بەلگىلىرىدۇر.

يەنە بىر خىلى قاداڭ موما ياغاچقا ئېسىپ قويۇلغان قوشقار مۇڭگۈزى ۋە چىگىپ قويۇلغان خوراز پەيلىرى بولۇپ، بۇلار ئۇرۇشتا ئۆلگەن ياكى بىگۇناھ ئۆلتۈرۈلگەن يەرلىك خەلقنىڭ قەبرە بەلگىسىدۇر.

بۇ جايدىن ئۆتكەن - كەچكەنلەر بۇ ئىككى خىل بەلگىنى كۆرگەندە دۇئا قىلىپ ئۆتىدۇ.

مانا مۇشۇ ئىككى خىل بەلگە ئاستىدا ياتقانلار دىنداش ۋە ۋەتەنداش بولسىمۇ لېكىن، ئىتتىپاقسىزلىق تۈپەيلى ئۆزئارا ئۇرۇشۇپ ئاقۋەتتە ھەر ئىككى تەرەپ قىرغىنچىلىققا ئۇچرىغانىدى.

ياقۇپ بوۋاي سۆزلەپ بەرگەن بۇ ۋەقە ئەسلىدە 1937 - يىلى 9 - ئايدا يۈز بەرگەن ۋەقە بولۇپ، 36 - دىۋىزىيىنىڭ پەيزىۋاتتا تۇرۇشلۇق تۇڭگان ماشىڭكۈي بىرىگادىسى ماخۇسەندىن يۈز ئۆرۈپ، شېڭ شىسەي تەرەپكە ئۆتۈپ كەتكەچكە، ماخۇسەن 9 - ئاينىڭ 1 - كۈنى قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن. ماخۇسەن ئۇرۇشتا يېڭىلىپ قەشقەرنى تاشلاپ خوتەنگە قاچقان. ئۇنىڭ قوشۇنى تۆت خىل قوشۇننىڭ زەربىسى ئاستىدا قالغان. بىرىنچىسى، مارالبېشىدىن بېسىپ كەلگەن روس ئارمىيىسى، ئىككىنچىسى قەشقەردىن قوغلاپ كەلگەن 38 - ۋە 40 - پولكلاردىكى خەنزۇ ئەسكەرلەر. ئۈچىنچىسى، 31 - پولك تەركىبىدىكى ئەخمەت لىەنجاڭ باشچىلىقىدىكى بىر روتا ئۇيغۇر ئەسكىرى. تۆتىنچىسى ماشىڭكۈيىنىڭ بىر بىرىگادا تۇڭگان ئەسكىرى. ماخۇسەننىڭ 36 - دىۋىزىيىسى مانا مۇشۇ تۆت خىل قوشۇن بىلەن يېڭىساردا تۇتۇشقاندىن كېيىن، يېڭىلىپ يەكەنگە چېكىنگەن. ماخۇسەننىڭ قوشۇنى خوتەن چۆللىرىدە يوقىتىلغاندىن كېيىن، ماشىڭكۈي قىسىملىرىمۇ يىغىشتۇرۇپ تاشلاندى.

بۇ ۋەقەنى 1940 - يىلى يەكەنلىك ياقۇپ ئاتلىق بىر بوۋاي خوتەندىن مەپە بىلەن قايتىپ كېلىۋېتىپ، سەپەردىشى - دوختۇر مامۇت ئەمەتكە سۆزلەپ بەرگەنكەن، مەن بۇنى 1970 - يىلى 12 - ئىيۇن كۈنى مامۇت خان ئاغزىدىن خاتىرىلەپ ئالدىم.

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن

تەھرىرلىگۈچى: ئابلىز ئورخۇن

ئاپتوموبىل بىلەن مۇسابىقىلەشكەن ئادەم

مامۇت غازى

(ئاپتونۇم رايونلۇق يېزائىگىلىك بانكىسى ياشانغانلار باشقارمىسىدىن)

يېپىقلىق بولغاچقا، ئۇنى كۆرگىلى كەلگەن كىشىلەر كوچىغا تىقىلىپ قېلىپ، ئۇنى ماغدۇرمىدى. ئۇداق تۇەنجاننىڭ ئەسكەرلىرى ۋاقىراپ يۈرۈپ يولنى ئېچىۋىدى، شاتۇر قەشقەر يولىغا چۈشۈپ يۈگۈرگىنىچە كۆزدىن غايىپ بولدى.

1951 - يىلى ئۆلكىلىك بانكىدا خىزمەت قىلىۋاتقان ۋاقىتىدا ئۈرۈمچى بانكا مەكتىۋىگە ئۆگىنىشكە كەلگەن يەكەن ۋىلايەتلىك بانكىنىڭ كادىرى ئىبراھىمجاندىن شاتۇرنىڭ يەكەن ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتىدە خەۋەرچى بولۇپ ئىشلەۋاتقانلىقىنى ئۇققاندىم. 1953 - يىلى 1 - ئايدا ئۈرۈمچى شەھىرىدە شاتۇر قۇتۇبىدىن چوڭ ئاپتوموبىل بىلەن مۇسابىقىلىشىپ بېيىمىندىكى تەنتەربىيە مەيدانىغا يۈگۈرۈپ كەپتۇ، دېگەن گەپلەر تارقالدى. ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي يەكشەنبە كۈنى ئەتتىگەندە ئايالىم بىلەن مال بازىرىغا كېتىپ بارساق، سەنشىخاڭزىدىكى باققال مەشۇق ھاجىنىڭ دۇكىنى ئالدىغا ئادەملەر يىغىلىپ، ئەينەكتىن دۇكان ئىچىگە قاراپ تۇرۇپتۇ. مەنمۇ قىزىقىپ ئادەملەرنىڭ يېنىغا كېلىپ تۇرسام مەشۇق ھاجى چىقىپ، مېنى دۇكانغا باشلاپ كىردى. دۇكاندا يەكەنلىك شايىپ قارى ھاجىم (يەكەن ۋىلايىتىنىڭ

شاتۇر دېگەن نام كىچىك چاغلىرىمدا قەشقەر، يەكەن خەلقى ئارىسىدا دائىم تىلغا ئېلىنىدىغان مەشھۇر نام ئىدى. 1934 - يىلى 3 - ئايدا يەرلىك ئەمەلدارلار 25 ناۋاي ئۈستىنى يېڭىساردىكى ئەمىر ساھىب پارتىزانلىرىغا بىر ئاي نان يېقىپ بېرىشكە ئاقتۇ چارشەنبە بازارغا يىغىپ، دادام ھاجى ئاخۇن ئوغلى مۆلە غازىنى قولغا قازى ۋە پاشاپ بەگنىڭ مۆھۈرى بېسىلغان خەتنى تۇتقۇزۇپ يېڭىسارغا ئەۋەتكەنىدى. 25 كۈنگىچە دادامدىن ھېچقانداق خەۋەر كەلمىدى. چارشەنبە بازار كۈنى يېڭىساردىن بازارغا كەلگەن سودىگەرلەردىن ئەھۋال ئۇقۇپ بېقىش ئۈچۈن ئۈچ كىشى بازارغا بارغانىدۇق. بىز ئۆمەر پاشاپنىڭ ئىشخانىسى ئالدىغا كەلگەندە بىر توپ ئادەمنىڭ «شاتۇر كەپتۇ» دەپ شەرقىي كوچا تەرەپكە كېتىپ بارغانلىقىنى كۆرۈپ مەنمۇ قوشۇلۇپ بارسام، كوچىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بويى پاكىر، جۇغى كىچىك، بېشىغا يۇڭدىن توقۇلغان قىزىل دوپپا، ئۇچىسىغا قىزىل چەكمەن چاپان، پۇتىغا چورۇق كىيىپ، بېلىگە سېرىق پىستىنلىق كەمەر باغلاپ، كۈلرەڭ خالتا ئېسىۋالغان شاتۇر دېگەن كىشى ئۆرە تۇرۇپتۇ. ئۇ چاغدىكى بازارنىڭ كوچىلىرى تار، تۆپىسى

كېلىدىغانغا كېلىشىم. ماشىنىنىڭ مېڭىش سۈرئىتىنى بېكىتىپ نازارەت قىلىشقا بىر ئادەم قويۇلدى. مۇسابىقە باشلىنىپ ئۇزۇن ئۆتمەي مەن ئۆز ماھارىتىمنى ئىشقا سېلىپ، ماشىنىنى ئارقامدا تاشلاپ كېتىپ بارا تىتىم، شەھرى دۆڭ دېگەن يەرگە كەلگەندە بەش ئىننىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچراپ، قۇتۇلالمىي جىق ۋاقىتم كەتتى. مەن ئىتلارنىڭ ھۇجۇمىدىن قۇتۇلۇپ دىۋوپوغا كەلگەندە ماشىنىغا يېتىشىۋالدىم. مەن ئەسلىدە ئىتلارنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچرىغاندا ماشىنا سانجىغا بېرىپ بولغاندۇ، دەپ قىياس قىلغانىدىم. مەن ئاخىرى يەنىلا ماشىنىدىن 20 مىنۇت بالدۇر نىشانغا يېتىپ كېلىپ ئاممىنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا سازاۋەر بولدۇم.

مەن يەنە شاتۇردىن:

— سىزنىڭ ئىل ئارىسىدا شاتۇر، ئۇچار تۇلپار، قاناتلىق ئات دېگەندەك ناملارنىڭ بار ئىكەن، بۇنىڭ سەۋەبىنى دەپ بېرەلەمسىز؟

— دەپ كۈچلەپ سورىدىم.

— مەن ئافغانىستاننىڭ قەدىھار شەھرىدە تۇغۇلغان. دەپ سۆزىنى باشلىدى شاتۇر — ئىسمىم سېيىت جامالىدىنخان، بۇ يىلى 71 ياشقا كىردىم. سىزمۇ ئاڭلىغان بولسىڭىز كېرەك، ئافغانىستان تاغلىق، ئېدىرلىق جايلار كۆپ مەملىكەت. شۇڭا ئافغانىستانلىق-لاردا ئوغۇل بالا تۇغۇلۇپ يەتتە ياشقا تولغاندا تېز يۈگۈرۈش ۋە ئۇزۇنغا يۈگۈرۈشنى ئۆگىتىدىغان ئادەت بار. مەنمۇ يەتتە يېشىمدىن تارتىپ 17 يېشىمغىچە تېز يۈگۈرۈشنى مەشق قىلغان. مۇنداق كىشىلەر بىر ئۆمۈر ئىزچىل ئەتتىگەندە ئىككى سائەت يۈگۈرۈپ بەدەن چېنىقتۇرۇپ بولۇپ، ئاندىن سۈت ۋە تۇخۇمدا ناشتا قىلىشنى ئادەت قىلىش كېرەك. مانا

ئازادلىقتىن ئىلگىرىكى سابىق مۇئاۋىن ۋالىيسى) بىلەن مال بازىرىدا يايما ئاچىدىغان سوپاخۇن ئاكا ئورۇندۇقتا، يەكەن مەدەنىيەت ئىدارىسىدىن كەلگەن ئىككى كىشى كارىۋاتتا ئولتۇرغانىكەن. كارىۋاتنىڭ ئالدىدا ئۇچىسىغا قىزىل چەكمەن چاپان، بېشىغا سالۋاي تېرە تۇماق، شاتىۋا ئىشتان، پۈتسىغا چورۇق كىيگەن، بويى پاكار، جۇغى كىچىك، ساقال- بۇرۇتلىرى ئاقارغان بىر كىشى خۇددى يۈگۈرۈشكە تەييارلىنىۋاتقان تەنھەرىكەتچىدەك ئىككى پۈتتىنى ھەرىكەتلەندۈرۈپ كوچا تەرەپكە قاراپ ئۆرە تۇراتتى. مەن بىر قاراپلا بۇ ئادەمنىڭ 19 يىل بۇرۇن كۆرگەن شاتۇر ئىكەنلىكىنى جەزملەشتۈردۈم. شايىپ قارى ھاجى مېنى شاتۇرغا قىسقىچە تونۇشتۇرغاندىن كېيىن، مەن شاتۇردىن:

— مەن ئادەمنىڭ ئاپتوموبىل بىلەن مۇسابىقىلەشكەنلىكىنى ئاڭلىماپتىكەنمەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۈرۈمچى بىلەن قۇتۇبىنىڭ ئارىلىقى 80 كىلومېتىردەك كېلىدىغان تۇرسا سىز بۇنىڭغا قانداق جۈرئەت قىلىپ قالدىڭىز، دېسەم، شاتۇر:

— مەن ئىلگىرى ماناس، قۇتۇبى تەرەپلەرگە بېرىپ باقمىغان، باشقىلاردىن سۈرۈشتۈرۈپ يول ئارىلىقىنى ئۇققاندىن كېيىن، ماناستىن ئۈرۈمچىگە مۇسابىقىلىد- شىشنى تەلەپ قىلغانىدىم. ئەمما بۇ خىزمەتكە مەسئۇل كادىرلار «سىز ياشىنىپ قالدىڭىز، ئارىلىق يىراق، يول ئېگىز - پەس، راستىنلا مۇسابىقىلىشمەن دەپ تۇرۇۋالسىڭىز سانجىدىن ئۈرۈمچىگىچە مۇسابىقىلىشىپ تەلەي سىناپ بېقىڭ» دېدى. مەن ئاخىرى يەنىلا قۇتۇبىدىن سائەت 2 دە ئاتلىنىپ، سائەت 4 تە بېيىمىدىكى تەنتەربىيە مەيدانىغا يېتىپ

بۈگۈن مەنمۇ ھېچنەرسە يېمىدىم. يۈگۈرۈش ۋەزىپەمنى ئورۇنداپ بولۇپ، ئاندىن سۈت - تۇخۇم ئىچمەن. سىز دېگەن ناملارنى ماڭا قەشقەر ۋە يەركەندىكى ئامما مېنىڭ سائىتىگە 40 كىلومېتىرلىق سۈرئەت بىلەن قەشقەر بىلەن يەركەن ئارىلىقىدىكى 200 كىلومېتىرلىق مۇساپىنى بېرىم كۈندە بېسىپ قەشقەرگە بېرىپ، كەچ كىرگۈچە يەنە يەركەنگە قايتىپ كېلىدىغان ماھارىتىمگە قارىتا قويۇپ قويغان.

— سىز 1934 - يىلى 3 - ئاينىڭ ئاخىرى ئاقتۇ چارشەنبە بازارغا كەلگەندە، مەن ئاممىنىڭ سىزنى ئورنۇپلاپ ماڭدۇرمىغانلىقى ۋە تۇداق تۈەنجاڭنىڭ ئەسكەرلىرى كېلىپ يولىنى ئېچىپ بەرگەنلىكىنى كۆرگەندىم. شۇ چاغدا سىز نەگە ماڭغانىڭىز؟

— ئۇ چاغدا يەكەندە تۇرۇۋاتقان خوتەن ئىنقىلابچىلىرىدىن شامەنسۇرنىڭ ئىنىسى نۇر ئەخمەتخان يېڭىساردا چولاق زىخۇي باشچىلىقىدىكى ئۆزىدىن نەچچە ھەسسە كۆپ تۇڭگان قىسىملىرىنىڭ يەكەنگە مېڭىش يولىنى توساپ ئۇرۇش قىلىۋاتاتتى. بىر چارشەنبە كۈنى شامەنسۇر مېنى يېنىغا چاقىرىپ، بىر پارچە خەت بىلەن يول خىراجىتىنى قولۇمغا بېرىپ: — بۇ خەتنى باتۇر غازى ئىنىم نۇرئەخمەتخانغا بېرىپ، خەتنىڭ ئۇچۇرىنى ئېلىپ كېلىڭ، ئاندىن بىز يېڭىسارغا ئاتلىنىمىز — دېدى. مەن خەتنى قولۇمغا ئېلىپ 150 كىلومېتىرلىق مۇساپىنى ئۇچقاندەك بېسىپ، يا كۆۋرۈككە بارغاندا شەھەردە ئۇرۇش بولۇۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ، قاراق يولىغا كىرمەي قاراباشنى ئايلىنىپ، شىمال تەرەپكە بۇرۇلۇپ ماڭىشىن يولى ئارقىلىق يېڭىسار يېڭىشەھەرگە يېتىپ

كېلىپ خەتنى ئەمىر ساھىبقا تاپشۇردۇم. ئۇ كىشى خەتنى كۆرگەندىن كېيىن، يەنە بىر پارچە خەت يېزىپ قولۇمغا تۇتقۇزۇپ: — بۇ خەتنى مەخمۇت سىجاڭنى نەدىن بولمىسۇن تېپىپ قولىغا تاپشۇرۇڭ ھەم خەتنىڭ ئۇچۇرىنى ئېلىپ كېلىڭ، مەن سىزنى ئاندىن يەكەنگە يولغا سالاي — دېدى. شۇڭا مەن 30 كىلومېتىر يولىنى يۈگۈرۈپ بېسىپ ئاقتۇغا كېلىپ، ئاندىن قەشقەرگە ماڭغان ۋاقىتىم ئىدى. ئەگەردە ئاقتۇدا توختاپ قالسام كەچ كىرگۈچە قەشقەرگە كىرىپ بولالمايتتىم. شۇڭا ئالدىراش مېڭىپ كەتتىم.

— شاتۇر ئاكا، سىز 1933 - يىللاردىكى دېھقانلار ئىنقىلابىنىڭ تىرىك شاھىدى. شۇ چاغدا كۆرگەن مۇھىمراق ئىشلىرىڭىز قايسىلار؟ دەپ سورىسام شاتۇر:

— ئەپەندىم سىز گەپ كۈچىلاشقا ئۈستىكەنسەز، مېنىڭ كېتىشكە ئالدىراۋاتقانلىقىمنى كۆرۈپ تۇرۇپ ئۈزۈلدۈرمەي سوئال سورىغىلى تۇردىڭىز، سىز بىلەن تونۇشۇپ قالغانلىقىمنىڭ يۈز خاتىرىسى ئۈچۈن بىلگىنىمچە دەپ بېرەي، يەنە سوئال سوراپ مېنى گالۋاڭ قىلماڭ — دېدى.

1937 - يىلى 3 - ئاينىڭ ئاخىرلىرى ماخۇسەن خوتەندىن يەكەنگە يېڭىلا قايتىپ كەلگەن ۋاقتى ئىدى. بۇ چاغ شېڭ شىسەينىڭ مەھمۇت مۇھىتى بىلەن ماخۇسەننى يوقىتىشقا تازا جىددىي ھەرىكەت قىلىۋاتقان ۋاقتى ئىدى. بىر كۈنى ماخۇسەن مېنى تېپىپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتكەنكەن. ئىشخانىسىغا كىرسەم، ماخۇسەن ھەربىي فورما كىيىپ مېڭىپ يۈرگەنكەن، مېنى كۆرۈپ يېنىدىكى ئىككى ئەسكەرنى چىقىرىۋېتىپ، — بىر سائەتتە 40

جايغا يېتىپ كەلدىم. خەتنى ئۇ كىشىگە بەرگەندىم، خەتنى كۆرۈپ بولۇپ — بەللى، سىز بۈگۈن «شاتۇر» دېگەن نامىڭىزغا لايىق ئىش قىلىدىڭىز، سىز چاي ئىچىپ دەم ئېلىپ تۇرۇڭ، مەن ماخۇسەنگە خەت يېزىپ بېرەي — دېدى. ھايال ئۆتمەي مەھمۇت مۇھىتى خەت بىلەن بىرگە بىر تەخسىدە 25 سەر تەڭگىنى ئالدىمغا قويۇپ، — مەندىن ماخۇسەنگە سالام ئېيتىپ قويۇڭ، بۇ پۇلنى ئېلىڭ، ترمۇشىڭىزغا لازىم بولۇپ قالار، سىزنى ھازىر ئىككى ئەسكەر ماشىنا بىلەن شىتەي كۆۈرۈكىدىن ئۆتكۈزۈپ قويدۇ، يولدا پەخەس بولۇڭ، مەخپىيەتلىكنى چىڭ ساقلاڭ — دېدى. ماشىنىغا چىقىدىغان چاغدا قولۇمنى چىڭ تۇتۇپ تۇرۇپ — خەير-خوش، ئۆلمىسەك يەنە كۆرۈشەرمىز — دېگىنىچە قول ئىشارىتى قىلىپ ئۈزىتىپ قالدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ كىشىنى كۆرمىدىم. مېنىڭ 30 - يىللاردا ماڭا ئەڭ تەسىر قىلغان ئىشلار ئەنە شۇ — دەپ گېپىنى تۈگەتتى شاتۇر.

تەھرىرلىگۈچى: ئابلىز ئورخۇن

كىلومېتىر يول ماڭىدىغان شاتۇر سەنمۇ؟ — دەپ سورىدى. ئاندىن لىپاپىلىق خەتنى قولۇمغا تۇتقۇزۇپ، — بۈگۈن 4 - ئايغا تۆرت، ئەگەر بۇ خەت بىر كۈن كېچىكسە، مەھمۇت مۇھىتىنىڭ ھاياتى خەۋپكە ئۇچرايدۇ. سەن بۇ خەتنى ئەتىدىن قالدۇرماي ئۇنىڭغا يەتكۈزۈپ جاۋابىنى ئېلىپ كەل، سېنىڭ ماڭغىنىڭنى ھېچكىم كۆرمىسۇن، ئەسكەرلەر سېنى ماشىنا بىلەن شەھەردىن چىقىرىپ قويدۇ، يولدا ئىشپىيونلاردىن پەخەس بولغىن، — دېدى. مەن شەھەردىن چىقىپ ماشىنىدىن چۈشكەندە قاراڭغۇ چۈشۈپ قالغانىدى. يۈگۈرۈپ كېتىپ بارسام كەينىمدىن ماشىنىنىڭ گۈرۈكىرىگەن ئاۋازى ئاڭلاندى. شېڭ شىسەي ئەۋەتكەن تەپتىش ئۆمىكىنىڭ ماشىنىسى بولۇپ قالمىسۇن، دەپ گۇمان قىلىپ، چوڭ يولدىن شىمالغا بۇرۇلۇپ ئارقامغا قارىماي سۈرئىتىمنى تېخىمۇ تېزلەتتىم. ئۇلار ماشىنىسىنى ئىشقا سالالماي ماڭا قارىتىپ ئىككى پاي ئوق ئاتتى. بىراق مەن قاراڭغۇ كېچە بولۇشىغا قارىماي قۇم بارخانلىرىنى ئايلىنىپ يۈرۈپ ئاخىرى يەكەنلىكلەر ئوردامغا بارىدىغان چىغىر يولىنى تېپىپ، تاڭ ئاتقاندا مەھمۇت مۇھىتىنىڭ قەشقەر دۆڭباغدىكىسى

مەشھۇر تۈركولوگ گۈمىلىيېنىڭ ھايات يولى

شاھابدىن كىبىر

داۋاملىشىپ كەلمەكتە. ئۇنىڭ ئىلمىي چۈشەنچە ۋە تەسەۋۋۇرلىرى، پىكىرلىرىنى پەيلاسوپلار، يازغۇچىلار، سىياسىئونلار ئۆز ئىش - پائالىيەتلىرىدە ئەمەلىي قوللىنىپ شۇلارغا ئاساسلىنىدۇ. ئېتنولوگىيە -- ئالىم تەلىماتىنىڭ ئاساسىي ئىدىيىلىرىدىن ھېسابلىنىدۇ. ئېتنولوگىيە - خەلق ۋە مىللەتلەرنىڭ كېلىپ چىقىشى بىلەن خەلق بولۇشنىڭ تەبىئىي قانۇنىيەتلىرى توغرىسىدىكى پەن. ئالىمنىڭ بۇ تەلىماتلىرىنىڭ ئاساسىي ئىدىيىسى لېنىنگراد تۈرمىلىرىنىڭ بىرىدە، قۇتۇپ دائىرىسىدىن يىراققا جايلاشقان نورولپسكى لاگېرىغا ھەيدىلىش ئالدىدا ياتقان كۈنلىرىدە تۇغۇلغانىدى. ئۇنىڭ ياشلىق دەۋرىدىكى 14 يىللىق ھاياتى تۈرمە بىلەن ئەمگەك لاگېرىدا ئۆتۈپ كەتتى.

نېمىشقا؟ نېمە سەۋەبلەردىن؟ تېخىلا يېڭىدىن توققۇز ياشنىڭ يۈزىنى كۆرگەن گۆدەكنىڭ كەلگۈسى تەقدىرىنى ئۇزۇن يىللارغا بەلگىلەپ قويغان دەسلەپكى چاقماق كەبى زەربە 1921- يىلى يۈز بەرگەندى. شۇ يىلنىڭ 3 - ئاۋغۇستىدا ئۇنىڭ ئاتىسى، شائىر نىكولاي ستېپانوۋىچ گۈمىلىيېن تۇتقۇنغا ئېلىنىپ، ئۈچ ھەپتىدىن كېيىن پروفېسسور

ئىككى مەشھۇر رۇس شائىرى ئاننا ئاندرىيېۋنا ئاخماتوۋا بىلەن نىكولاي ستېپانوۋىچ گۈمىلىيېننىڭ ئوغلى لېۋ نىكولايېۋىچ گۈمىلىيېن جۇغراپىيە پەنلىرى ۋە تارىخ پەنلىرىنىڭ دوكتورلۇق ئۇنۋانلىرىغا ئىگە داڭلىق ئالىملا ئەمەس ، ئۆتمۈش ئەسىرلەرنىڭ تېخى ناھايىتى ئاز تەكشۈرۈلگەن ھەتتا نامەلۇم بولۇپ كەلگەن ئىجتىمائىي ھايات ھادىسىلىرى ھەققىدە ئاجايىپ قىزىق ھېكايە قىلغۇچى مۇئەللىپ ، ئۇ قەدىمىي خەلقلەردىن بولغان ھۇن، تۈرك ، ھازار ۋە موڭغۇللار توغرىلىق پىكىر يۈرگۈزگەن ۋە پۈتكۈل سەييارىمىزنىڭ ئېتنىك قىياپىتىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدىغان ھەر تەرەپلىمە نەزەرىيىۋى ، غايىۋى سىستېما تۈزۈشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى دەلىللەپ بەردى . بۇ يەردە ئەڭ ئالدى بىلەن ئالىمنىڭ «ئېتنوگېنىز ۋە يەرنىڭ بىئوسپىراسى» ناملىق ئەسىرىنى تىلغا ئېلىش لازىم .

لېۋ گۈمىلىيېن لېنىنگراد (ھازىرقى سانكىت پېتىربورگ) ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ يېتەكچى ئىلمىي خادىمى ، ئېتنوگراپىيە ، تارىخىي جۇغراپىيە ، شەرق خەلقلەرنىڭ تارىخى ساھەلىرى بويىچە مۆتىۋەر مۇتەخەسسس ئىدى . بۇ مەشھۇر ئالىمنىڭ ھاياتى، سەرگۈزەشتىلىرى، ئەمگەكلىرى توغرىسىدا بەس - مۇنازىرىلەر، تالاش - تارتىشلار مۇشۇ كۈنگىچە توختىماي

نىڭ مېنىڭ بىلەن قالغىنى بالىنىڭ ئۆزى ئۈچۈنمۇ ياخشى ، تېخى ياش ئانىسى ئۈچۈنمۇ قولايلىق » - دەپ ئويلايتتى موماي . ھەقىقەتەنمۇ شۇنىڭ ئۆزى دۇرۇس بولۇپ چىقتى . چۈنكى بىر ئاز ۋاقىت ئۆتۈپ ئاخماتوۋا ئىككىنچى ئېرى شەرقشۇناس ئالىم ۋە تەرجىمان شىلپىكوفتىنمۇ ئاجرىشىپ كەتتى . ئاننا ئىۋانوۋا ئۆز نەۋرىسىگە ھەم ئانا ھەم ئانىنىڭ ئورنىدا قالدى . موما بىلەن نەۋرە ئەمدى ئىلگىرىكىدىنمۇ ئارتۇق ئىچەكشىپ كەتتى . لېۋ ئۆزىنىڭ چىراي شەكلى بىلەنمۇ ، خۇلقى - مەجەزى ۋە ئەقىل - ئىدرىكى بىلەنمۇ مومايغا ئوغلى نىكولانى ئەسلىتەتتى . لېۋ گۈمىلىپىق كىچىكىدىنلا كۆپ ئوقۇپ ، ئادەتلىنىدۇ . ئۇ ئەدەبىيات جەھەتتە ، جەمئىيەتشۇناسلىق ، بىئولوگىيە پەنلىرى بويىچە ھەممىنىڭ ئالدىدا ماڭسا ، فىزىكا ، خىمىيە ، ماتېماتىكا پەنلىرىنى ياخشى كۆرمەيتتى . ئۇ ماينى رىد ، كۇپرىن ، ژىيۇل ۋېرن ، جېك لوندوننىڭ سەرگۈزەشتىلىك رومانلىرىنىلا ئەمەس ، شۇنداقلا شېكسپىرنىڭ ، ئالىكساندر دىۋما ، كونان دويىل ، ۋالتېر سكوت ، ستېۋېن سونلارنىڭ تارىخىي رومانلىرىنى بىر باشتىن ئوقۇپ چىقىدۇ . ئانىسى ئاننا ئاخماتوۋا ئەۋەتىپ بەرگەن جۇغراپىيىلىك ئاتلاس ۋە خەرىتىلەرگە قاراپ ، ئاشۇ رومانلاردا تەسۋىرلەنگەن قەھرىمانلار كەبى يىراق ئەللەرگە ، دېڭىز ۋە ئوكيانلار ئارقىلىق ساياھەتلەرگىمۇ ئاتلىنىدۇ .

لېۋ گۈمىلىپىق تارىخچى بولۇشنى ئارزۇ قىلاتتى . 16 يېشىدا ئۇ بېجېتسكىدىكى ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ 9 - سىنىپىنى تۈگىتىپ 1929 - يىلىنىڭ ياز ئايلىرىدا لېنىنگرادقا

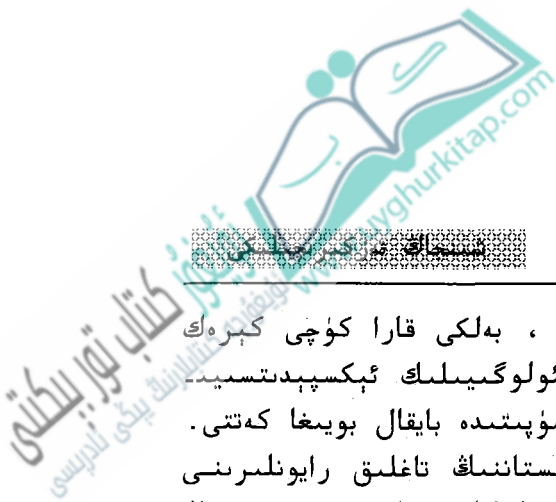
تاگانېتسېفنىڭ « ئەكسىل ئىنقىلاپچىلار تەشكىلاتى » نىڭ باشقا ئەزالىرى بىلەن بىللە پېتىرگرادقا يېقىن يەردىكى بىر مەھەللىدە ئېتىپ ئۆلتۈرۈلدى . بۇ ناھەق ئۆلۈمدىن ئۇنى گوركي ، ۋولنىسكى ، لوزنىسكىلەرگە ئوخشاش مەشھۇر ئەدەبىياتچىلار قۇتۇلدۇرۇپ قالالمىدى . پېتىرگراد ھاكىمىيىتى (سوۋېت ھۆكۈمىتى) شائىرنى ئۇلارغا كېپىللىككە بەرمىدى . توققۇز ياشقا قەدەم قويغان لېۋ گۈمىلىپىق پېتىرگراد يېنىدىكى بېجېتسكى شەھەرچىسىدە موماسى ئاننا ئىۋانوۋا گۈمىلىپىقنىڭ قولىدا قالدى .

ئاننا ئاندرىيېۋنا ئاخماتوۋا پېتىرگرادتىن يىراق ئىدى . ئۇ بېجېتسكى شەھىرىگە 1921 - يىلىنىڭ قىشى نىكولاي سىستېپانوۋىچ گۈمىلىپىق ئېتىلىپ ئۈچ ئاي ئۆتكەندىن كېيىن كەلگەندى . ئۇ ئوغلىنىڭ ئەمدىكى تەقدىرى ھەققىدە ئانىسى بىلەن مەسلىھەتلەشمەكچى ئىدى . لېۋوشكا مۇشۇ بېجېتسكىدا قالامدۇ ؟ ياكى ئۇنى پېتىرگرادقا يۆتكەش كېرەكمۇ ؟ بۇنى ئانىنىڭ ئۆزىمۇ بىلمەيتتى . لېكىن كۆپىنى كۆرگەن ، مېھرىبان موماي ئاننا ئىۋانوۋا كېلىنى ئاننا ئاخماتوۋا كەلمەستىن ئىلگىرىلا نەۋرىسىنىڭ كېلەچىكى ھەققىدە ئويلىنىپ مۇقىم بىر قارارغا كېلىپ بولغانىدى . ئۇ نەۋرىسىنى ئۆزىدىن ئۆلگىچە ئاجراتقۇسى يوق ئىدى . لېۋوشكا ئانىسى ھايات ۋاقتىدىمۇ موماسى بىلەن بىللە تۇراتتى ، چۈنكى ئاخماتوۋا 1918 - يىلىنىڭ ئاۋغۇست ئېيىدا ئېرىدىن ئاجراشقاندىن كېيىن ، ئوغلىنى بېجېتسكىدىن يىراق بولمىغان سېلپىنئو پېزىسكى يازلىق ئۆيىدە موماسىغا قالدۇرۇپ كەتكەندى . نىمىشقا ئۇ موماسىدىن ئەمدى ئايرىلسۇن ؟ « لېۋوشكا -

ئاتلىنىدۇ. بۇ يەردە ئۇنىڭ ئانىسى ئاننا ئاخماتوۋا روس مۇزېيىنىڭ ئىلمىي كاتىپى ، سەنئەتشۇناس ئالىم نىكولاي نىكولاپېۋىچ بۇنىن بىلەن نىكاھلىق بولۇپ ، شەھەرنىڭ مەركىزىگە جايلاشقان بىر كونا ئۆيىنىڭ بۆلمىسىدە تۇراتتى . ئاخماتوۋانىڭ ئەسەرلىرىنى 1925 - يىلدىن باشلاپ ھېچبىر نەشرىيات باسمايتتى . 440 سوم پېنسىيە ۋە يېڭى ئېرىنىڭ مۇئاشىدىن باشقا كىرىمى يوق ئىدى . چوڭ ئارزۇ - ئۈمىدلەر بىلەن يېتىپ كەلگەن لېۋ گۇمىلىپنى لېنىننىڭ ئەنە شۇنداق سوغۇق قارشى ئالغانىدى . ئانىسىنىڭ ئائىلىلىكلەر بىناسىدىن ئۇنىڭغا كارىدوردىكى ساندۇقنىڭ ئۈستىدىن ئورۇن تەگدى . ئۇ ئوتۇن يېرىش ، ئوت قالاش ، ئوزۇق - تۈلۈك ئېلىش ئۈچۈن دۇكانغا بېرىشقا ئوخشاش ئىشلارنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى . لېنىننىڭ ئارقىدا كېلىپ يېڭىباشتىن كىرگەن 9 - سىنىپنى 1930 - يىلى تاماملىدى ۋە شۇ يىلى گېرىتسىن نامىدىكى پېداگوگىكا ئىنىستىتۇتىغا ئىلتىماس سۈندى . لېكىن دۈشمەننىڭ ئوغلىنى ، ئۇنىڭ ئۈستىگە خەلق دۈشمىنىڭ ئوغلى لېۋنى ئىمتىھانغا قاتناشتۇرمىدى . بۇ ئەھۋال بىلىم ئېلىشقا ، ئىلىمگە ئىنتىلگەن ئىستېداتلىق ياش يىگىتنى تېڭى يوق ھاڭنىڭ يېنىغا ئەكىلىپ قويغانىدى .

ئوقۇشمۇ يوق ، ئىشمۇ يوق ، بۇنىڭ ئۆيىدە ھاياتمۇ يوق ئىدى . مۇشۇنداق بىر مۈشكۈل ۋەزىيەتتە ئۇنى ئەمگەك ئىدارىسى قۇتۇلدۇرۇپ قالدى . ئۇ ئالدى بىلەن ترامۋاي پاركىغا ئىشقا ئېلىنىپ ، كېيىنرەك پايدىلىق قېزىلمىلار ئىنىستىتۇتىنىڭ كادىرلار بۆلۈمىگە ئەۋەتىلدى . بۇ يەردىمۇ ئۇنىڭ

بىلىمى ئەمەس ، بەلكى قارا كۈچى كېرەك ئىدى . ئۇ گېئولوگىيەلىك ئېكسپېدىتسىيە - نىڭ ئەزاسى سۈپىتىدە بايقال بويىغا كەتتى . كېيىن تاجىكىستاننىڭ تاغلىق رايونلىرىنى كەزدى . ئارخېئولوگلار بىلەن قىرىمنىڭ ئۆڭكۈر - غارلىرىدىكى ئىپتىدائىي ئادەملەرنىڭ قەدىمىي مەنزىرىلىرىنى تەكشۈردى . خۇسۇسەن تاجىكىستان ئېكسپېدىتسىيىسى ئۇنىڭ ئېسىدە ياخشى ساقلىنىپ قالدى . بۇ يەردە ئۇ ھاشارەتشۇناس - ئالىملارنىڭ ياردەمچىسى بولۇپ بەلگىلەندى . تارىخچى بولۇش ئارزۇسىدىن كەچمىگەن گۇمىلىپ ئۈچۈن سۇ ۋە سۇ ياقىلىرىدىكى پاقا - چاپانلارنى تۇتۇش تامامەن ياقمايتتى ، شۇڭا ئۇ بۇ ئىشتىن يىرگىنەتتى . ئۇنىڭغا بۇ ئىشتىن كېتىش قىيىن بولدى . چۈنكى قۇدرەتلىك مەمۇرىيەت ئۇنى ناھايىتى ئوسال سىياسىي جىنايەت بىلەن قوغلىشى مۇمكىن ئىدى . لېكىن ئۇ ئاخىرى يولنى تېپىپ بۇ ئىشتىن ۋاز كەچتى . ئەمدى ئۇ تاجىكىستان - نىڭ پەنج ۋىلايىتىدىكى دونگار سوۋخوزىنىڭ بەزگەك پاشلىرىنى دورىلاپ يوقىتىش ئورنىغا ئىشقا كىردى . ئۇ ۋادا - قىشلاقلارنىڭ ئۆچۈرسىدىكى سۇ ياقىلىرى بىلەن سازلىقلىرىدا پىيادە يۈرۈپ ، زەھەرلىك پاراشوكنى سېپىش بىلەن شۇغۇللاندى . بۇ تولىمۇ ئېغىر ئىش ئىدى . لېكىن گۇمىلىپ يەرلىك ئاھالىنىڭ ئۆرپ - ئادەتلىرىنى ۋە تاجىك تىلىنى ئۆگىنىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشتى . ئەمەلىي نەتىجىلەرنى كۆزدە تۇتقان بۇ ئېكسپېدىتسىيە گۇمىلىپقا ئىلىمدا ئەمەلىيەتچانلىقنى ئىزدەشنى ئۆگەتتى . تارىخ ئەمدى ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا ئىلگىرىكىدەك جەزىملىك ۋە سىرلىق بىر ھادىسە ئەمەس ،

باشلىنىدۇ. خۇسۇسەن لېنىنگراد شەھىرىدە ئۆي بېسىپ دېگۈدەك ئاختۇرۇشلار ئەۋج ئالدى. گۇمىلىيېف ئەڭ گۇمانلىق ۋە خەتەرلىك ئادەملەرنىڭ سېپىگە كىرىپ قالدۇ. ئۇ تارىخقا، سىياسەتكە ئالاقىسى، مۇناسىۋىتى يوق ھەر خىل ئىشلاردا يۈرگەندە ئۇنىڭغا ھېچكىمنىڭ كۆزى چۈشمەيتتى. لېكىن ئېتىلىپ كەتكەن «سۈيقەستچى» ئوفستسېر ۋە ئاقسۆڭەكنىڭ ئوغلى ئۇنىۋېرسىتېتتا ئوقۇۋاتقان بولسا - بۇ تامامەن باشقا پاراڭ. مۇشۇنىڭ ئۆزى ئۇنىڭ ئەيىپى، گۇناھى بولۇپ ھېسابلىناتتى. گۇمىلىيېف مۇشۇنداق گۇمان ئاستىدا ئوقۇشنى داۋاملاشتۇردى. ن ك ب د ۋە گ پ ئۇ (سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ رازۋېدكا ئورگانلىرى) بولسا «ئىشپيون، ئاقسۆڭەك، سائقۇن ۋە مۇناپىقلارنى» تۇتۇش، سولاش سوئال سوراققا ئېلىش بىلەن بەند ئىدى. ئۇنى بىر نەچچە قېتىم سوراق قىلدى، قاماققىمۇ ئالدى. لېكىن ھېچبىر كونكرېت ئەيىپ ئارتالماي قويۇپ بەردى. 1935 - يىلى ئۇنى يەنە قاماققا ئالدى. ئۇنىڭ بىلەن بىللە بۇ قېتىم يەنە ئۈچ ئىستۇدېنت ۋە شۇ ۋاقىتلاردا ئۇنىۋېرسىتېتتا دەرس بېرىۋاتقان بۇنىمۇ بار ئىدى. ئاخىراتوۋا موسكۋاغا بېرىپ ستالىنغا مۇراجەت قىلدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە سوراقچىلار ھەر قانچە تىرىشىپمۇ، ئۇلارغا بىرەر ئەيىپ قوياالمايدۇ. بۇنى بىلەن ئىستۇدېنتلارنى بوشتىدۇ. لېكىن گۇمىلىيېف ئۇنىۋېرسىتېتتىن چىقىرىلىدۇ. بۇنىڭ سەۋەبى شۇنىڭدىن ئىبارەتكى: گۇمىلىيېف ئەتىيازلىق ئىمتىھانلارنىڭ بىرىدە ئاچلىقتىن ھۇشىدىن كېتىپ يىقىلىپ چۈشىدۇ. ئەمدى ئۇنىڭ ئۆگەي ئاتىسى بۇنىڭنىڭ تەقدىرى بولسا

بەلكى كونكرېت ۋە جانلىق جەريان سۈپىتىدە نامايىن بولدى. ئەمدى سەھرا خەلقلىرى - تۈرك، ھۇن، موڭغۇللارنى تەتقىق قىلىش كېرەك. چۈنكى ئۇلارنىڭ تەقدىرى ناھايىتى قىزىق:

ئۇلارنىڭ تىكلەنگەن دۆلەتلىرىنىڭ قۇدرىتى قانچە زور سۈرئەت بىلەن پەرۋاز قىلغان بولسا، شۇنچە شىددەتلىك ۋە تېزلىك بىلەن ھالاكەتكە ئۇچراپ يوق بولغان. مۇنداق تېز ئۆزگىرىش - ئاينىشلارنىڭ سىرى نەدە؟ گۇمىلىيېفنىڭ پىكرىچە: قەدىمىي شەرق، قەدىمكى ۋە ئوتتۇرا ئەسىرلەردىكى ياۋروپا، جۇڭگو بىر قەدەر ياخشى تەتقىق قىلىنغان، لېكىن ھۇن، موڭغۇل، تۈركلەرنىڭ تارىخى ھايات - ماماتى مۇنداق چوڭقۇر ۋە تەپسىلىي تەسۋىرلەنمىگەن. بۇ ئالىم ئۈچۈن ناھايىتى قىزىقارلىق ۋە جەزىبىلىك مەشغۇلات. غەيرەتلىك، تىرىشچان ياش يىگىت ئالىملارنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىشقا باشلىدى. 1933 - يىلى ئۇ پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ گېئولوگىيە ئىنىستىتۇتىغا تەكلىپ قىلىندى. شۇنىڭ كەينىدىنلا دېگۈدەك 1934 - يىلىنىڭ كۈز ئايلىرىدا، لېنىنگراد ئۇنىۋېرسىتېتىدا تارىخ فاكۇلتېتى ئېچىلدى. گۇمىلىيېف مۇشۇ فاكۇلتېتقا كىرىش ئىمتىھانلىرىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك تاپشۇردى. ئەمما ئوقۇش باشلىنىپ ئىككى - ئۈچ ئاي ئۆتمەيلا گۇمىلىيېفنىڭ ئەمدىلا باشلانغان ئىستۇدېنتلىق ھاياتىنى سوغۇقچىلىق بېسىپ، ئۇنىڭ بېشىدا قارا بۇلۇتلار ئەگىشكە باشلىدى. 1934 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا نىكولايېۋ دېگەن بىرسى س. م. كىروفقا ئوق ئاتىدۇ. ئۇنىۋېرسىتېتتا پۈتكۈل شەھەردىكىگە، ھەتتا پۈتكۈل ئەلدىكىگە ئوخشاش نامايىشلار

ئاپالنىمۇ قاماققا ئالدى. لازوركىنىڭ تەقدىرىمۇ پاجىئەلىك ئاياغلىشىدۇ. سوراق ۋاقتىدا ئۇنى سوراقچى ئېتىۋېتىدۇ. ئاندىن جەسەتنى دېرىزىدىن تاشلاپ، ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالدى، دەپ جاكارلايدۇ.

گۇمبلىيىق ئۇنىۋېرسىتېتى ئاخىرى پۈتتۈرەلمىدى. 1938 - يىلى ئۇنى 4 - يىللىقتىن تۇتۇپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ قولغا ئېلىنىشىغا بۇ قېتىم مۇنداق بىر ۋەقە سەۋەب بولغانىدى. يەنى: تارىخچى ئىستۇدېنتلارغا روس ئەدەبىياتىدىن دەرس بېرىدىغان پروفېسسور پومپيانسكى 20 - يىللار شىئېرىيىتى ھەققىدە سۆز قىلىپ، گۇمبلىيىقنىڭ ئاتىسىنىڭ بىر شېئىرى ئۈستىدىن كۆلىندۇ. نىكولاي گۇمبلىيىق ئوۋلاشنى ياخشى كۆرەتتى ۋە ئۆزىمۇ ياخشى ئوۋچى ئىدى. ئېپىئوفىيىگە قىلىنغان بىر ئىلمىي ئېكسپېدىتسىيىدە ئۇ ئولجا سۈپىتىدە قاپلان تېرىسىنى ئېلىپ كېلىپ، ئانىسىغا سوۋغا قىلغان ئىكەن. نىكولاي گۇمبلىيىق ئۆيدە ئىدەن (پول) غا سېلىپ قويغان ئاشۇ قاپلان تېرىسى توغرىلىق يېزىلغان مىسرالار بار بىر شېئىردا، شائىر كىنايە - مەجازى بىر ئۇسلۇپتا خۇددى تىرىك قاپلان ئۆيىدە ياتقاندەك ھېسسىياتلىرىنى تەسۋىرلىگەن. پروفېسسور پومپيانسكى مۇشۇ شېئىر ھەققىدە سۆزلەپ كېلىپ: «شائىر ئېپىئوفىيە ھەققىدە سۆزلەيدۇ-يۇ، ئەمما ئۆزى جازائىردىن نېرى بارمىغان» - دەيدۇ. بۇ ھاقارەتكە چىدىمىغان گۇمبلىيىق: «ياق! ئۇ جازائىردا ئەمەس ئېپىئوفىيىدە بولغان!» -

ئاخىرى پاجىئەلىك ئاخىرلىشىدۇ. 1949 - يىلى ئۇ شەكىلۋاز سۈپىتىدە تۇتقۇنغا ئېلىنىدۇ. تۆت يىل تۈرمىدە ياتىدۇ ۋە ئاخىرى ئۆلۈپ كېتىدۇ. بىر ئادەمنى، تالانتلىق بىر ئالىمنى تۆت يىل تۈرمىدە قىيناپ، ئاندىن ئۆلتۈرۈۋېتىش ئۈچۈن ئۇ ئادەم قانداق دەھشەتلىك گۇناھ قىلىشى كېرەك؟ بۇنى نېمە ئەيىپ، نېمە جىنايەت ئۆتكۈزگەندى؟ بۇ ھەقتە گۇمبلىيىق كۆپ ئويلايدۇ، ئاخىرى ئۇ تاسادىپىي بىر ۋەقەنى ئېسىگە ئالىدۇ:

ئۈچ ئىستۇدېنت بىلەن قاماققا ئېلىنىشتىن سەل ئىلگىرى ئاخماتوۋانىڭ تۇغۇلغان كۈنى مۇناسىۋىتى بىلەن بۇنىڭ ئۆيىگە ئۇنىڭ ۋە ئانا ئاندرىيېۋانىڭ دوستلىرى، قەلەمداشلىرى يىغىلىدۇ. ئولتۇرۇش بىر ئاز قىزىغان پەيتتە بۇنىڭ بىر لەتىپە ئېيتىپ ستالىنغا كىنايە قىلغانىدى. شۇ چاغدا مېھمانلارنىڭ كەيپى ئۇچۇپ، ئۆي ئىگىسىنى «سەن مەست بولۇپ قالدىڭ» دەپ كايىپ تارقاشقانلىقى گۇمبلىيىقنىڭ ئېسىگە كەلدى. گۇمبلىيىقنىڭ ئىنىستىتۇتتىن چىقىرىلغانلىقىغا بىز يۇقىرىدا ئانا ئۆتكەندەك، ئۇنىڭ ئىمتىھان ۋاقتىدا ھۇشسىز كېتىپ يىقىلىشى سەۋەب بولغانىدى. شۇ چاغدىكى ئۇنىۋېرسىتېت مۇدىرى مۇستەقىل پىكىر قىلىدىغان پروفېسسور لازوركىن ئىدى. ئۇ گۇمبلىيىقنى ئاخماتوۋانىڭ ئىلتىماسى بىلەن قايتۇرۇپ مەكتەپكە ئالدى. مانا شۇ ئەيىپى ئۈچۈنلا سىياسىي ئىدارىلەر لازوركىننىڭ كەينىگە كىرىۋالدى. 1937 - يىلى ئۇنى، كېيىن

تۈرمىدىن ئىككىنچى تۈرمىگە يۆتكىدى. ئاخىرى يەنە بارخودارىيان بىر گۇرۇپپا ئىستۇدېنتلارغا: «سوۋېتقا قارشى گۇرۇپپا» دېگەن قالىپنى كىيگۈزۈپ دېلو ماتېرىيالى تاپشۇردى. سوت ھۆكۈمى بويىچە گۈمبىلىپ 10 يىل، قالغانلىرى سەككىز يىلدىن تۈرمە جازاسىغا ئېلىندى ۋە بىلامور قانىلىغا ھەيدەلدى. بۇ يەردە مەھبۇسلار قانال قازاتتى. ئورمانلىقتا ياغاچ كېسەتتى. لاگىر باشلىقلىرى گۈمبىلىپ گۇرۇپپىسىنى ياغاچ كېسەشكە قويدى. بۇ زامانلاردا: «بالا ئاتا ئۈچۈن جاۋاب بەرمەيدۇ» - دەيدىغان شوئارلار كەڭ تارقالغانىدى. بۇنى خەلق ئۇلۇغ ئىش ۋە ئادالەتنىڭ بەلگىسى دەپ چۈشىنەتتى. ئەسلىدە بولسا بۇ ئۇچىغا چىققان بىمەنە شوئار ئىدى. «خەلق دۈشمەنلىرى» نىڭ بالىلىرى ئاتىلىرىنىڭ دۈشمەن ئىكەنلىكىدىن قىلچە گۇمانلاشماسلىقى، بالا ئاتىدىن خەلق ئالدىدا ئوچۇق كېچىشى كېرەك ئىدى. بۇ ئائىلىۋى ۋە قېرىنداشلىق رىشتىلىرىنى ئۈزۈپ تاشلاش- روھىي جەھەتتىن بەرباتلىققا ئۇچراش، ئىدى. مۇنداق مۇناپىقلىققا، ساتقۇنلۇققا ماڭمىغان ئادەم، خەلق دۈشمىنى ھېسابلانغان ئاتا - ئانىنىڭ يولىنى تۇتىدىغان ئاشۇنداقلار خەتەرلىك خەلق دۈشمىنى ھېسابلاندى. بۇ لېۋ نىكولايېۋىچ گۈمبىلىپنىڭ ھاياتىدىنمۇ ياخشى كۆرۈنىدۇ. بىلامور قانىلىدا گۈمبىلىپنى كۆپ تۇتمىدى.

1939 - يىلىنىڭ قىشلىقى ئۇ بۇيرۇق بىلەن لېنىنگرادقا قايتۇرۇپ كېلىندى. چۈنكى سوتچى سوتنىڭ قارارىنى رەت

دەپ ئېتىراز بىلدۈرۈپ ۋاقىرىۋېتىدۇ. پومپيانسكى مەنسىتمەسلىك نەزەرى بىلەن: «سەن بىلەمسەن ياكى مەن بىلەمدىم؟» - دەيدۇ. «ئەلۋەتتە مەن» - دەپ جاۋاب بېرىدۇ لېۋ گۈمبىلىپ. ئولتۇرغان 200 گە يېقىن ئىستۇدېنتنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئۇنىڭ شائىر نىكولاي گۈمبىلىپنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. ئۇلار كۈلۈشۈپ دەرسخاننى چاڭ كەلتۈرىدۇ. پومپيانسكى مۇدىر ۋە ئۇنىڭدىنمۇ يۇقىرى جايلارغا ئەرز قىلىدۇ. ن ك ب د نىڭ ئىچكى تۈرمىسىدە گۈمبىلىپنى سوراقچى بارخودارىيان سوراققا ئالىدۇ: «داداڭنى ياخشى كۆرسەندە سەن ئەبلەخ، شۇنداقمۇ؟! تۇر ئورنىڭدىن، تامغا يۈزۈڭنى قىل!» - دەپ، تىللاش ۋە ئۇرۇشنى باشلايدۇ. تىرگاۋچى بارخودارىيان سېمونت يەرگە مىدىرلىغۇسىز قىلىپ ئورنىتىۋەتكەن ئورۇندۇقتىن گۈمبىلىپنى ياقىسىدىن تۇتۇپ كۆتىرىپ ئېلىپ تامغا قارىتىپ قويۇپ ئۇرىدۇ. ئۇ مەھبۇسنىڭ گەجگەسىگە ئالقىنىنىڭ قىرى بىلەن ئۇراتتى: «سەن مېنى مەڭگۈ ئېسىڭدە ساقلاپ قالسىەن - مۇتەھەم!» دەيتتى ئۇ. ھەقىقەتەنمۇ بۇ تاپاقلارنىڭ دەردىنى ئالىم ئاخىرقى كۈنلىرىگىچە تارتىپ كەلدى. بارخودارىيان ئۇنى سەككىز كېچە ئازابلىق قىيىن - قىستاق قىلىپ ھېچبىر جىنايەتتىگە ئىقرار قىلدۇرالمىدى. چۈنكى تەن ئالىدىغان، ئىقرار قىلىدىغان جىنايەتمۇ يوق ئىدى. شۇنداقتىمۇ سوراقچى توختىمىدى. ئۇ يەنە يېرىم يىلغا سوزۇلدى. گۈمبىلىپنى بىر

رودىسىنى قازىدىغان كانغا يۆتكەلدى. بۇ يەردە گېئولوگىيە تېخنىكىسى كېرەك ئىدى. گۇمىلىيېف ئىلگىرى گېئولوگىيەلىك ئېكسپېدىتسىيىدە ئىشلىگەنلىكتىن ئۇنى بۇ كاننىڭ باشلىقلىرى شۇ مۇتەخەسسسلەك بويىچە پايدىلانماقچى بولدى. لېكىن كان گېئولوگىيىسى ئۇنىڭغا تامامەن ناتونۇش ئىدى. بۇ مۇتەخەسسسلەكنى ئۇ ئەمەلىي ئىش ئۈستىدە ئۆگەندى. ئىسمىنا بۇ يەردە سەككىز سائەتكە سوزۇلاتتى، ئۇرۇش باشلانغاندىن كېيىن بۇ يەنە 12 سائەتكە سوزۇلدى. گۇمىلىيېفنىڭ ئازاد بولۇش مۇددىتى بولغان 1943 - يىلنىڭ 10 - مارتى يېقىنلىشىپ قالغانىدى. بۇ ۋاقىتلاردا كاندا ياردەمچى بولۇپ ئىشلەۋاتاتتى. چىدىغۇسىز ئېغىر ئىشلاردا تولىمۇ ئاجىزلاپ، ئارانلا ماڭىدىغان بولۇپ قالغان گۇمىلىيېف ئۈچۈن جىسمانىي كۈچىنى تەلەپ قىلمايدىغان لابورانتلىق ئىشى ئۇنىڭ جېنىغا ئارا بولۇپ قالغانىدى. قەرەلى توشۇشى بىلەن تۈرمە مەمۇرىيىتى: ئۇرۇش تۈگىگىچە ئىشلەيسەن، دەپ ئۇنىڭ قولىدىن قەغەز ئېلىۋالدى. گۇمىلىيېف بۇنىڭغا قارشىلىق كۆرسەتمىدى. چۈنكى ئۇنىڭ بارىدىغان يېرىمۇ يوق ئىدى. تاشكەنتتە تۇرۇۋاتقان ئانىسىدىن خەت كەلمىگىلى ئۇزۇن بولغانىدى. ئۇ يەنە گېئولوگىيە ئېكسپېدىتسىيىسىگە كىرىدۇ. بۇ يەردە ئۇ تۈز ۋە تۆمۈر كانلىرىنى ئىزدەيدۇ. ياخشى ئىشلەپ تۆمۈر كېنىنى تاپقىنى ئۈچۈن ئۇنىڭغا بىر ھەپتىلىك دەم ئېلىش بېرىلىپ تۇرۇۋاتسۇنغا ئەۋەتىلىدۇ. بۇ يەردە ئۇ يەرلىك ھەربىي

قىلغانىدى. سوت ھۆكۈمى بىكار قىلىنىپ، گۇمىلىيېفنىڭ ئەمدىكى جىنايىتى تېررورلۇق قىلمىشى دەپ بېكىتىلىپ، ئۆلۈمگە بۇيرۇش ئۈچۈن قايتۇرۇپ كېلىنگەنىدى. گۇمىلىيېف كىمىنىڭ جېنىغا قەست قىلدى؟ تېرگاۋچىلارنىڭ ئېيتىشىچە: ئۇ ژىدانوفنى ئۆلتۈرمەكچى بولغانىمىش. لېكىن تېرگاۋ ئىشىدا ئەمدى خېلىلا ئۆزگىرىشلەر بار ئىدى. تېرگاۋچىلارمۇ ئىلگىرىكىدەك مەھبۇسلارنى ئۇرۇشنى ۋاقىتلىق توختىتىپ قويغانىدى. بۇنىڭ سەۋەبى ئورگانلاردىن قاتتىق قوللار قوغلانغانىدى. گۇمىلىيېفنىڭ ئىشى نەبەتلىك مەخسۇس مەجلىسگە تاپشۇرۇلىدۇ. كۆپ ئۆتمەي ئۇ بەش يىللىق قاماق ھۆكۈمىگە قول قويىدۇ. بىلامور قانىلىدا ئىشلىگەن بىر يېرىم يىل ھېسابقا ئېلىنىپ لېنىنگرادتىن نورىلىسكىغا سۈرگۈن قىلىنىدۇ. بۇ 1939 - يىلى ئىدى. گۇمىلىيېف ۋولگا دەرياسىدىن ئۆتۈپ ئورالغا، ئاندىن سىبىرىيىگە يېتىپ بېرىپ، كراسنويارسكىدا كېمە بىلەن يەنسەي دەرياسى ئارقىلىق دۇدنىكىغا، ئاندىن ئەڭ شىمالدىكى تۆمۈر يول لىنىيىسى بىلەن نورىلىسكى لاگېرىغا يېتىپ بارىدۇ. بۇ يەرنىڭ مېھنەتكەش ئاھالىسى ئاساسەن مەھبۇسلاردىن ۋە سىياسىي سۈرگۈندىكىلەردىن ئىبارەت ئىدى. ئۇلار مىس، نىكېل، ئالتۇن ئېلىش ئۈچۈن كېچە - كۈندۈز توختىماي لاۋۇلداپ يانغان ئوتتىن ئىسلىشىپ كەتكەن كومىنىتاتتا ئىشلەيتتى، كاندىن رودا قازاتتى، كۆپ قەۋەتلىك ئۆيلەرنىڭ ھۆلىنى سالاتتى. گۇمىلىيېف باشتا يەر قازدى، ئاندىن مىس

ماندىلىشتاممۇ تۇرمىگە تاشلانغانىدى. زىندانوف ئۆز دوكلاتىدا مۇشۇلارنىڭ ھەممىسىنى شائىرنىڭ ئېسىگە سالىدۇ. ئاخماتوۋا شېئىرلىرىدا تەشۋىرلىنىدىغان قەھرىمانلار ئاخماتوۋانىڭ ئۆزى! - دېگەن خۇلاسىنى چىقىرىدۇ - دوكلاتچى. 1946 - يىلى ئانا ئاخماتوۋا يازغۇچىلار ئىتتىپاقىدىن قوغلىنىدۇ. ئۇنىڭ شېئىرلىرىنى ئەمدى ھېچقانداق نەشرىيات باسمايدۇ، ئۇ ئوزۇق - تۈلۈك كارتوچكىسىدىنمۇ مەھرۇم قىلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئوغلى ئاسپىرانت لېۋ گۇمىلىيېفمۇ شەرقشۇناسلىق ئىنىستىتۇدىن قوغلىنىدۇ. ئۇ ئاسپىرانتورىيىنىڭ ھەممە ئىمتىھانلىرىنى تاپشۇرۇپ دىسسېرتاتسىيىسىنى مۇددەتتىن بۇرۇن تاماملاپ تەييار قىلغانىدى. ئاددىي ئاسپىرانت س س ر پەنلەر ئاكادېمىيىسى رىياسىتىنىڭ مەخسۇس قارارى بىلەن ئاسپىرانتورىيىدىن چىقىرىلىدۇ! ئۇنىڭغا بېرىلگەن باھادا: «تەكەببۇر، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئادەملەردىن چەتنەپ يۈرىدۇ. جەمئىيەت ئىشلىرىغا ئارىلاشمايدۇ. جەمئىيەتلىك ئىشلارنى، ۋاقىتنى بىكارغا ئۆتكۈزۈش دەپ ھېسابلايدۇ» دەپ يېزىلغان. مۇنداق جىنايەت بىلەن دىسسېرتاتسىيە ياقلاشتىن ئېغىز ئېچىشمۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى. شۇڭا گۇمىلىيېف كۈتۈپخانىغا ئىشقا كىرىپ، تېگىشلىك مۇددەتنى ئۆتكۈزگەندىن كېيىن، ئىجابىي باھا ئېلىپ، دىسسېرتاتسىيىسىنى ياقلاش ئۈچۈن ئۈنۈپرسىتېتنىڭ تارىخ فاكولتېتىغا تاپشۇرىدۇ. كۆپلىگەن پۈتلىكاشاڭ ۋە توسالغۇلاردىن ئۆتۈپ، نۇرغۇن

كومىسسارىياتقا كىرىپ ئۇرۇشقا ئەۋەتىشنى سورايدۇ. گۇمىلىيېف خېلى ھەشەملەر بىلەن ئاخىرى رۇخسەت ئېلىپ ئۇرۇشقا ئاتلىنىدۇ. 1386 - زېنت ئارتىللىرىيىسى پولكىنىڭ تەركىبىدە ئۇ بېرىلغىچە بارىدۇ. 1945 - يىلى لېۋ نىكولاپېۋىچ گۇمىلىيېف لېنىنگرادقا كېلىپ، تارىخ فاكولتېتىنىڭ تۈگەتمەي كەتكەن 4 - ۋە 5 - يىللىق سىنىپلىرىغا ئۆزلۈكىدىن تەييارلىنىپ، ئىمتىھان بېرىدۇ. ئۇنىڭ دىپلومى يۇقىرى باھالىنىپ نەشر قىلىنىدۇ.

شۇنداق قىلىپ گۇمىلىيېفنىڭ ھاياتىدىكى يېڭى بىر مەزگىللىك خاتىرجەملىك باشلانغاندەك بولدى. ھەممە بەختسىزلىك، ھەممە دەھشەتلىك كۈنلەر ئارقىدا قالغاندەك بولدى. ئەپسۇسكى، بۇ تۇيغۇ پەقەت ۋاقىتلىق، ئالدامچى تۇيغۇ ئىدى. 1946 - يىلى «يۇلتۇز»، «لېنىنگراد» ژۇرناللىرىدا پارتىيە مەركىزىي كومىتېتىنىڭ قارارلىرى چىقتى. بۇنىڭدا زوشېنكو، ئاخماتوۋا ۋە باشقا يازغۇچى، شائىرلارنىڭ خاتالىقلىرى ھەققىدە جىددىي پىكىرلەر ئېيتىلغانىدى. ئاخماتوۋا بىلەن ئالىي ھۆكۈمەت ئورگانلىرى ئوتتۇرىسىدىكى قارىمۇ قارشىلىقلار 30 - يىللاردىن تارتىپ كېلىۋاتقان چىگىش مەسىلە ئىدى. ھۆكۈمەتنى شائىرنىڭ دىسسېۋتسىيىسىنى پاش قىلغۇچى شېئىرلىرى تەشۋىشلەندۈرۈۋەتتى. ئاخماتوۋانىڭ نەشر قىلىش چەكلەنگەن شېئىرلىرى ئېغىزچە تارقىلاتتى. ئۇلارنى يادقا بىلىدىغانلار كۆپ ئىدى. مانامۇشۇنداق شېئىرلىرى تۈپەيلىدىن تالانتلىق شائىر

ئۇرمىدى، لېكىن كۆپ نەرسىلەر ئېسىمدە قالدى» - دەيدۇ گۈملىيېقى ئۆزىنىڭ بىر ئەسلىمىسىدە. ئۇنى يەنە 10 يىللىق كېسىپ، قاراغاندا لاگىرىغا ھەيدەيدۇ. قاراغاندىن مېژدورېچىنىسكى، ئاندىن ئۇمىسكىغا يۆتكەيدۇ. ئۆز ۋاقتىدا بۇ يەردە دوستوبېۋىسكى سۈرگۈندە بولغان. لېۋ گۈملىيېقى پەقەت 1956 - يىلى پارتىيىنىڭ 20 - قۇرۇلتىيىدىن كېيىنلا ئاقلاندى. لاگىردىن گۈملىيېقى ئۆز قولى بىلەن ئاددىي تاختايدىن قوپالراق ياسىۋالغان ئىككى چامدانغا ئاران سىغدۇرغان قول يازمىلارنى ئېلىپ قايتتى. ئۇلار كۆپلىگەن ئىلمىي ماقالىلەر بىلەن ئىككى مەخسۇس ئەسەرنىڭ قول يازمىسى ئىدى. ئەسەرلەرنىڭ بىرى «ھۇنلار» (كىتابقا) قەدىمكى دەۋرلەردىكى ئوتتۇرا ئاسىيا» دەپ يان ماۋزۇ قويۇلغان) ئىدى. بۇ كىتاب 1960 - يىلى نەشر قىلىندى، ئىككىنچىسى «6 - 7 - ئەسەرلەردىكى قەدىمكى تۈركلەر» بولۇپ، بۇ ئەسەر كېيىن ئۇنىڭ دوكتورلۇق دىسسىپلېناتىسىگە ئاساس بولىدۇ. بۇ دىسسىپلېناتىسىدىن كېيىن لېۋ نىكولاپېۋىچ گۈملىيېقى ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلىرى تارىخى بويىچە بىردىنبىر ئىناۋەتلىك چوڭ مۇتەخەسسەس سۈپىتىدە تونۇلدى.

لېۋ نىكولاپېۋىچ گۈملىيېقىنىڭ بۈگۈنكى ئۇلۇغ ئەسەرلىرىنىڭ ھۆلى ئاشۇ تۈرمىدە ياتقان يىللىرى سېلىنغانىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ چوڭقۇر پىكىر، كەشپىياتلىرى ۋە ئىدىيىلىرىنى قەغەز - قەلەمسىز كالىسىدا يېزىۋالغانىدى.

قارشىلىقلارنى يېڭىپ ئاخىرى ياقلاشقا رۇخسەت ۋە مۈمكىنچىلىك ئالدى. 1948 - يىلى 28 - دېكابىردا ئىلمىي مۇنازىرە باشلىنىدۇ. گۈملىيېقىغا قارشى قىرغىزىستاندا خىزمەت كۆرسەتكەن پەن ئەربابى بېرىنشتام سۆزلەيدۇ. بېرىنشتام گۈملىيېقىنىڭ دىسسىپلېناتىسىدىن 16 كەمچىلىك تاپىدۇ. بېرىنشتام گۈملىيېقىنى ماركسىزمچى ئەمەس، شەرق تىللىرىنى بىلمەيدۇ، مەنبەلەردىنمۇ بىخەۋەردەپ ئەيىبلەيدۇ. گۈملىيېقى بېرىنشتامغا جاۋاب بېرىپ، مەنبەلەرنى ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ بىلمەيدىغانلىقىنى دەلىللەپ بېرىدۇ. بەس - مۇنازىرە ئۈستىدە گۈملىيېقى بېرىنشتامغا پارس تىلىدا مۇراجىئەت قىلىدۇ. لېكىن بېرىنشتام جاۋاب بېرەلمەيدۇ. شۇندا گۈملىيېقى تۈرك تىلىغا كۆچىدۇ، ئۇ يەنە جاۋاب بېرەلمەي جىم تۇرىدۇ. ئاۋاز بەرگۈچى 16 ئالىمنىڭ 15 گۈملىيېقىنى ياقلايدۇ. بىر ئاۋاز قارشى بولۇپ، گۈملىيېقى مۇۋەپپەقىيەت قازىنىدۇ. پاللىدە قىلىپ كۆرۈنگەن كۈن نۇرى يەنىلا بىردەملىككە پارلىغانىدى. ئۇ دىپلومنى ئېلىشقا ئۈلگۈرمەيلا يەنە قاماققا ئېلىنىدۇ. بۇ نۆۋەت ئۇ موسكۋانىڭ لىفورتوۋسكايا تۈرمىسىگە تاشلىنىدۇ. سوراقچىلار ئۇنىڭ ھېچقانداق جىنايىتىنىڭ يوقلۇقىنى بىلەتتى: «سەن ئەيىبلەنمە، ئەمما ئەقىللىق، ساۋاتلىق ئادەمسەن، ئالىمسەن، مانا شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ گۇناھكارسەن، قانداق جىنايەتنى بويۇنۇڭغا ئالغۇڭ كېلىدۇ، ئۆزەڭ تاللىۋال» - دەيدۇ ئۇنىڭغا سوراقچى. «بۇ يەردە مېنى ئانچە

ئېتنوسلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلىرى ھەمدە ئۇلارنىڭ دىنىي ئېتىقادى ھەققىدىمۇ نۇرغۇن تەتقىقاتلارنى ئېلىپ بارغان ئالىم ئىدى.

ئۇنىڭ ئۇيغۇرلار ھەققىدىكى پىكىر - مۇلاھىزىلىرى ئۆز ئالدىغا ئايرىم بىر ئەسەرنىڭ تېمىسى بولالايدۇ. شۇنى كېسىپ ئېيتىش كېرەككى، ئالىم پۈتۈنلەي مۇستەقىل ۋە يېڭىچە پىكىر قىلىش ئالاھىدىلىكىگە ئىگە تارىخچى ۋە جۇغراپىيەشۇناس ئىدى.

ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ يەنە بىر ئالاھىدىلىكى، تىل ئۈسلۇبىنىڭ يارقىن، جەزىدارلىقىدا ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ يېڭىچە پىكىرلىرىنى قانداق مۇنازىرىنىڭ قوزغىلىشىدىن قەتئىينەزەر دادىل ئوتتۇرىغا قويالايدىغان ۋە مۇنازىرە قىلىشقا ئامراق ئالىم ئىدى.

لېۋ نىكولا يېۋىچ گۈمىلىيېف سانكىت پېتىربورگ ئۈنۋېرسىتېتىنىڭ يېتەكچى ئىلمىي خادىمى ئىدى. ئۇ بۇ يەردە مۇۋەپپەقىيەتلىك تەتقىقات يۈرگۈزۈۋاتاتتى. بەختكە قارشى بۇ ئۇلۇغ ئىنسان بۇ يىل (1992 - يىلى) 81 ياشقا كىرگەندە ئۆز خەلقى بىلەن مەڭگۈگە ۋىدالاشتى.

كەلگۈسىدە گۈمىلىيېفنىڭ تۈركولوگ ۋە ئۇيغۇرشۇناس ئالىم سۈپىتىدىكى تەرجىمىھالىنى سۆزسىز يېزىش زۆرۈر.

ئۇيغۇرچە «پەرۋاز» (ئالمۇتا ، 1992 - يىللىق سانى) ژۇرنىلىدىن قىسقارتىپ ئېلىندى

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: توختى بارات

ئوقۇش، يېزىش ئىمكانىيىتىدىن مەھرۇم قىلىنغان گۈمىلىيېف تارىخ ئىلمى نەزەرىيىسى بىلەن شۇغۇللىنىشقا باشلىدى. بۇ ئۇنى دەھشەتلىك تۈرمە ئازاپلىرى ۋە سۈرگۈندىكى مۇشەققەتلىك ھاياتتا روھىي ئازاپ چېكىپ تۈگىشىشىنى ساقلاپ قالغانىدى.

قەدىمكى غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇرلار ھەققىدە گۈمىلىيېف ناھايىتى ھاياجان بىلەن مۇنداق دەيدۇ: «شۇنداق بىر ئەل باركى، ئۇنىڭ ئابى - ھاۋاسى ئاجايىپ يېقىملىق بولۇپ، ھېچقانداق يەرگە ئوخشىمايدۇ. ئۇنىڭ ئاساسلىق ئاھالىسى بولغان يەرلىك خەلق قەدىمكى دەۋرلەردىن تارتىپ ناھايىتى يۇقىرى مەدەنىيەتنى بەرپا قىلغان. قەدىمدە بۇ ئەلنى خەنزۇ، يۇنان ۋە ئەرەب جۇغراپىيەشۇناسلىرى ياخشى بىلىگەن، رۇس ۋە باشقا غەرب ساياھەتچى، ئېكسپېدىتسىيەچىلىرى بۇ يەرگە ساياھەت ۋە تەكشۈرۈشلەرگە كەلگەن».

«دۇنياغا مەشھۇر بۇ ئەلنى مۇشۇ كۈنگىچە ھەر كىم ھەر خىل ئاناپ كەلمەكتە. ئۆزلىرىنى ئۇيغۇر دەپ ئاناپ كېلىۋاتقان بۇ خەلق ياشاۋاتقان زېمىننى قەدىمدە خەنزۇلار شىيۇ(غەربىي يۇرت)، گىرىكلار سىرىكا (يىپەك ئېلى)، بۇ ئەلدە ئىشلىنىدىغان يىپەكنى سىرىكوم دەپ ئاتىغان».

گۈمىلىيېف يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان غەربىي يۇرتنى باشتىن - ئاياق ئۇيغۇر نامى بىلەن باغلاپ چۈشەندۈرىدۇ. گۈمىلىيېف ئۇيغۇرلارنىڭ باشقا تۈركىي خەلقلەر ۋە

تۇنيۇقۇق ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى

تۇرسۇن ھوشۇر ئىدىقۇتى

(شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئوتتۇرا ئاسىيا تەتقىقات ئورنىدىن)

ئىسرائىل يۈسۈپلەر تەرىپىدىن «قەدىمكى ئۇيغۇر يازما يادىكارلىقلىرىدىن تاللانما» دېگەن نام بىلەن ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا نەشر قىلىندى. بۇ، ئۇيغۇرلارغا ئەجدادلىرىنىڭ ئىش - پائالىيەتلىرىنى تونۇتۇش بىلەن بىرگە، نۇرغۇنلىغان تەتقىقاتچىلىرىمىزنى ماتېرىيال ئاساسى بىلەن تەمىن ئەتتى.

بۇ كىتابنىڭ «تۇنيۇقۇق مەڭگۈ تېشى» ھەققىدىكى تەتقىقات قىسمىدا: «تۇنيۇقۇق كۆكتۈرك خانلىقىنىڭ قاغانلىرى ئىلتەرش قاغان (682 - 691 - يىللار)، قاپاغان قاغان (716 - يىلى) ۋە بىلگە قاغان (734 - يىلى ۋاپات بولغان) قاتارلىقلارغا باش مەسلىھەتچى بولغان ھەمدە يۇقىرىدىكى قاغانلارنىڭ خانلىق ھۆكۈمرانلىقىنى تىكلەشگە ناھايىتى زور تۆھپىلەرنى قوشقان. تۇنيۇقۇق مەڭگۈ تېشى تېكىستى تۇنيۇقۇق ھايات ۋاقتىدا ئۇنىڭ ئۆزى تەرىپىدىن يېزىلغان بولۇپ، بۇنىڭدا ئاساسلىق ھالدا تۇنيۇقۇقنىڭ ئۆزىگە دائىر ۋەقەلەر بايان قىلىنغان. ئۇنى تۇنيۇقۇقنىڭ تەرجىمىھالى دېيىشكە بولىدۇ. تەتقىقات نەتىجىلىرىگە ئاساسلانغاندا، ئۇ مۇقەددىمە، ئاساسىي تېكىست ۋە خاتىمىدىن ئىبارەت ئۈچ قىسىمغا

تۇنيۇقۇق - ئورخۇن - يېنىسەي ۋادىلىرىدا ياشىغان تۈركىي تىللىق خەلقلەر قۇرغان خانلىقتا بىرنەچچە خاننىڭ ۋەزىرى بولغان دانىشمەن ئادەم. ئۇ ھايات ۋاقتىدا تىكلەنگەن، ئۆزىنىڭ ھايات پائالىيەتلىرىنى بىلدۈرىدىغان تەرجىمىھال خاراكتېرلىك ئابدىسى موڭغۇلىيە خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ پايتەختى ئۇلانباتۇردىن 60 كىلومېتىر يىراقلىقتىكى بايىنچوقتۇ دېگەن جايدىن تېپىلغان. ئېلىمىز ۋە چەت ئەل ئالىملىرى بۇ ھەقتە چوڭقۇر تەتقىقات ئېلىپ بېرىپ، مول نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈردى.

مەملىكىتىمىزدە 1980 - يىللاردا ئۇيغۇرلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان مىللەتلەرنىڭ قەدىمكى ئەسەرلىرى ھەققىدىكى تەتقىقات ئارقىمۇ ئارقا يورۇقلۇققا چىقىشقا باشلىدى. شۇ ئەسەرلەر قاتارىدا ئۇيغۇرلار ۋە ئۇيغۇرلارنى ئاساس قىلغان تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ ئەجداتلىرىغا مۇناسىۋەتلىك ھەرخىل مەزمۇندىكى مەڭگۈتاش تېكىستلىرى، قەدىمكى ئەسەرلەردىن ئۆرنەكلەر ھەمدە بۇ ھەقتىكى ئىلمىي تەتقىقات ئەسەرلىرى تەتقىقاتچىلىرىمىزدىن ئابدۇقېيۇم خوجا، تۇرسۇن ئايۇپ ۋە

نەچچە ئەۋلات قاغانلارغا باش ۋەزىر ھەم مەسلىھەتچى بولغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئەڭ ئاخىرىدا تۇنيۇقۇق ئۆزى ھەققىدىكى بۇ مەڭگۈ تاشنى قايسى دەۋردە ئورناتقانلىقىنى، ئۆزىنىڭ خانلىقىنى گۈللەندۈرۈش يولىدا قانداق ئىشلارنى قىلغانلىقىنى تېكىستنىڭ خاتىمىسى ئورنىدا:

«تۈرك بىلگە قاغان ئەپلىگە مەنكى تۇنيۇقۇق (بۇ مەڭگۈ تاشتىكى سۆزلەرنى) يازدۇردۇم. ئىلتەرىش قاغان تىرىشمىغان بولسا، مەن ئۆزۈم - بىلگە تۇنيۇقۇق تىرىشمىغان بولسام، مەن بولمىغان بولسام، قاپاغان قاغان ۋە تۈرك سىر خەلقى تۇپرىقىدا خەلق ئادەم - ئىنسان بولمىغان بولاتتى. ئىلتەرىش قاغان ۋە مەنكى بىلگە تۇنيۇقۇق تىرىشقانلىقىمىز ئۈچۈن، قاپاغان ۋە تۈرك سىر خەلقى مۇشۇنداق ياشاپ قالالىدى، تۈرك بىلگە قاغان تۈرك سىر خەلقىنى، ئوغۇزلارنى باقماقتا»^⑤ دەپ كۆرسىتىپ ئۆتدۇ.

يۇقىرىدا ئېيتىلغان تەتقىقات نەتىجىلىرى ۋە مەلۇماتلار پەقەت ھازىرغا قەدەر ئىلىم دۇنياسىغا مەلۇم بولغان، تۇنيۇقۇق ھايات ۋاقتىدا مەرمەرتاشقا ئويۇش يولى بىلەن خاتىرىلىگەن 62 قۇرلۇق ۋەسىقىنى تەتقىق قىلىش ئارقىلىق ئېرىشىلگەن نەتىجىلەردىن ئىبارەت. بۇلارغا ئاساسلىنىپ تۇرۇپ، يەنە بەزى تەتقىقاتلارنى ئېلىپ بېرىش مۇمكىن. ئالايلىق، تۇنيۇقۇق ھەققىدىكى تەتقىقاتلاردا تۇنيۇقۇقنىڭ ئىلتەرىش قاغان، قاپاغان قاغان ۋە بىلگە قاغانلارغا باش ۋەزىر ۋە مەسلىھەتچى بولغانلىقى كۆرسىتىلىدۇ. تۇنيۇقۇقنىڭ ھاياتى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن مەڭگۈتاشتا يۇقىرىدا نامى تىلغا ئېلىنغان ئۈچ قاغاندىن باشقا يەنە «بۆگۈ» ئىسمىلىك بىر قاغاننىڭمۇ

بۆلىنىدۇ»^① دېيىلگەن.

بۇ مەڭگۈ تاش تېكىستى «بىلگە تۇنيۇقۇق مەن ئۆزۈم تابغاچ ئەپلىدە ئۆستۈم»^② دەپ باشلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن، قىلغان يۈرۈشلىرى، دۆلەت قۇرۇش ۋە ئۇنى مۇستەھكەملەش يولىدا كۆرسەتكەن تەدبىرلىرى سۆزلىنىدۇ.

ئۇ يەنە ئۆزى ھەققىدە توختىلىپ: «شۇ چاغدىمۇ ئەقىلدار يەنىلا مەن ئىدىم. ئىلتەرىش قاغانغا، تۈرك بۆگۈ قاغانغا، تۈرك بىلگە قاغانغا... قاپاغان قاغان يىگىرمە يەتتە ياش ۋاقتىدا، مەن قاپاغان قاغانغا ياردەملىشىپ، ئۇنى تەختكە ئولتۇرغۇزدۇم»^③ دەيدۇ.

بىر قېتىملىق يۈرۈشنى تەسۋىرلەپ: «ئۇ مەنكى بىلگە تۇنيۇقۇققا مۇنداق دەيدى: «سەن بۇ قوشۇنغا يېتەكچىلىك قىل، قىيىن (ئىشلاردا) ئۆز كۆڭلۈڭچە قارار چىقىرىۋەر. گىن! مەن ساڭا (يەنە) نېمە دەي؟ ئەگەر ئۇلار كېلىپ قالسا، خەۋەرچىلەرنى كۆپەيتكىن، كەلمىسە، "تىل" (ئەسىر) تۇتۇپ سۆزىنى توپلاپ تۇرغىن، دەيدى. بىز ئالتۇن (ئالتاي) تېغىدا ئولتۇراقلاشتۇق. ئۈچ پايلاقچى قايتىپ كەلدى، ئۇلارنىڭ سۆزى ئوخشاش ئىدى؛ ئون ئوق قاغانى قوشۇن چىقىرىپتۇ. ئۇلار، بىز بارس تۈزلەڭلىكىدە توپلىنايلى، دېيىشىپتۇ. بۇ سۆزلەرنى ئىشىتىپ قاغانغا مەلۇم قىلدىم. قانداق قىلسام بولار؟ (دەپ تۇرغىنىمدا) يەنە جاۋاب كەلدى: «ئورنۇڭلاردا تۇرۇۋېرىڭلار، ئاتلىق قاراۋۇللارنى ياخشى ئويۇشتۇرۇڭلار، دېگەن گەپلەرنى بۆگۈ قاغان ماڭا ئەۋەتىپتۇ»^④ دېيىلگەن. بۇلاردىن خۇددى «تۇنيۇقۇق مەڭگۈ تېشى» ھەققىدىكى تەتقىقات قىسمىدا كۆرسىتىپ ئۆتۈلگىنىدەك، تۇنيۇقۇقنىڭ

سەرکەردىلەردىن لى جىڭ، شۇ جى قاتارلىقلار بىلەن بىر ئورۇنغا قويۇلغان. مەسىلەن: «كونا تاغنامە» 194 - جىلد «تۈركلەر تەزكىرىسى» دە: «تۇنيۇقۇق تەمكىن، پاراسەتلىك، ياشانغان دانىشمەن بولۇپ، لى جىڭ، شۇ جىلار بىلەن بىر قاتاردا تۇراتتى، ⑥ دەپ يېزىلغان».

خەنزۇچە قورال كىتابلاردا تۇنيۇقۇق ھەققىدە يەنە مۇنداق مەلۇمات بار:

1. «تۇنيۇقۇق بىلگە قاغاننىڭ قەيىنئاتىسى» ⑦.

2. «تۇنيۇقۇق ئىلتەرىش قاغان، قاپاغان قاغان ۋە بىلگە قاغانلارغا ياردەملىشىپ ئۇيغۇر، قۇمۇق، قىتان، قىرغىز، تۈركەشلەرنى ھەمدە ئوتتۇرا ئاسىيانى بويسۇندۇرغان. 80 يېشىدا ۋاپات بولغان» ⑧.

يۇقىرىقىلاردىن قارىغىنىمىزدا، تۇنيۇقۇق ياشىغان دەۋردىكى خەنزۇ مۇئەللىپلەر تۇنيۇقۇق ھەققىدە خېلى ئەتراپلىق مەلۇماتلارنى يېزىپ قالدۇرغان. «جۇڭگو تۈركولوگىيىسى» ناملىق كىتاپ پۈتۈنلەي خەنزۇچە تارىخىي مەنبەلەردىن پايدىلىنىپ يېزىلغان بولۇپ، بىزنى تۇنيۇقۇقنىڭ نەسەبىنى بىلىۋېلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدۇ. ئۇنىڭدىكى ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى ۋەيران بولغاندىن كېيىن، تۇرپاندا قۇرۇلغان ئىدىقۇت ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە ياشىغان ۋە كېيىنچە چىڭگىزخاننىڭ ھوزۇرىدا مۇھىم خىزمەتلەردە بولغان، تۇنيۇقۇقنىڭ ئەۋلادلىرى دەپ قارىلىۋاتقان كىشىلەرنىڭ نەسەبنامىسىنى كۆرسىتىپ ئۆتىمەن. تۇنيۇقۇق بىلەن نەسەبنامىدە كۆرسىتىلگەن كىشىلەر

نامى ئۇچرايدۇ (3 - ، 4 - ، ئىزاھاتقا قاراڭ) . شۇنداق ئىكەن تۇنيۇقۇقنى ئۈچ قاغانغا ۋەزىر ۋە مەسلىھەتچى بولغان دېگەننى تۆت قاغانغا ۋەزىر ۋە مەسلىھەتچى بولغان دېسەك بولارمىكىن، دېگەن پىكىردىمەن.

شۇنىسى ئېنىقكىسى، ئەينىسى دەۋردە ئۆزىمىزدە يېزىپ قالدۇرۇلمىغان ياكى يېزىپ قالدۇرۇلغان بولسىمۇ، ھەرخىل سەۋەبلەر تۈپەيلى دەۋرىمىزگىچە يېتىپ كېلىمىگەن ۋەقە - ھادىسىلەر قېرىنداش خەلقلەر تارىخنامىلىرىدە خاتىرىلىنىپ ساقلىنىپ قالغان ۋە دەۋرىمىزگىچە يېتىپ كېلىمىگەن. بىز ئەنە شۇ تارىخنامىلەرنى تەتقىق قىلىش ئارقىلىق ئۆزىمىزگە نامەلۇم بولغان ياكى مەلۇم بولدى دېيىلگەندىمۇ تولۇق بولمىغان، مەلۇم دەۋردىكى ۋەقە - ھادىسىلەرنى، شۇ دەۋردە ئۆتكەن مەشھۇر شەخسلەرنى بىلىۋېلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولالايمىز. بۇ جەھەتتە بىزگە ئەڭ كۆپ ياردەم بېرەلەيدىغىنى ئەينى دەۋردە يېزىلغان خەنزۇچە تارىخنامىلەردىن ئىبارەت.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر ئەدەبىياتى تەتقىقاتى ئورنىنىڭ تەتقىقات خادىمى ئىمىنجان ئەخمىدى يازغان «ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىدىكى نامايەندىلەر» دېگەن ئەسەردە: «تۇنيۇقۇق مەڭگۈتېشى - تۇنيۇقۇق ھايات مەزگىلىدە تىكلەنگەن تۆھپە مەڭگۈتېشى بولۇپ، ئۇنىڭدىكى بايانلاردىن تۇنيۇقۇقنىڭ 7 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن 8 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىغىچە بولغان مەزگىلدە ياشىغانلىقىنى بىلىۋېلىش مۇمكىن. خەنزۇچە تارىخىي خاتىرىلەردە تۇنيۇقۇق تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئاتاقلىق دۆلەت قۇرغۇچى

- ئوغلى. بۇ ئىسىم خەنزۇچىلىشىپ كەتكەن.
 5. 石得 شىدې
 سەۋىنچ توغرىلىق نەۋرىسى، بادانىنىڭ
 ئوغلى. بۇ ئىسىم خەنزۇچىلىشىپ كەتكەن.
 6. 速混察 سوقۇنچار
 سەۋىنچ توغرىلىق ئوغلى، ھۇلاكۇخان-
 نىڭ قول ئاستىدا خىزمەت قىلغان، كېيىن
 ئاباغا بىلەن توقتوغا باش سانغۇن بولغان.
 7. 脱朵延 توقتويان
 سەۋىنچ توغرىلىق ئوغلى.
 8. 刺真 لاچىن
 سەۋىنچ توغرىلىق نەۋرىسى،
 توقتوياننىڭ ئوغلى. يۇقىرى دەرىجىلىك
 ئورۇنلاردا خىزمەت قىلغان. خانلىق بىلىم
 يۇرتىنىڭ ئۆلىماسى.
 9. 察乃 چاناي
 سەۋىنچ توغرىلىق چەۋرىسى،
 لاچىننىڭ ئوغلى.
 10. 李李实 پوپوش
 سەۋىنچ توغرىلىق چەۋرىسى، چانايىنىڭ
 1 - ئوغلى.
 11. 老汉 لاۋخان
 سەۋىنچ توغرىلىق چەۋرىسى، چانايىنىڭ
 2 - ئوغلى. بۇ ئىسىم خەنزۇچىلىشىپ
 كەتكەن.
 12. 亦鞑真 ئىنانچىن
 سەۋىنچ توغرىلىق چەۋرىسى، چانايىنىڭ
 3 - ئوغلى. بۇ ئىسىم ئىرىنچىن بولۇشمۇ
 مۇمكىن.
 13. 老章 لاۋجان
 سەۋىنچ توغرىلىق چەۋرىسى، چانايىنىڭ
 4 - ئوغلى. بۇ ئىسىم خەنزۇچىلىشىپ
 كەتكەن.
 14. 草地里 ساۋتىلى

ئوتتۇرىسىدا تەخمىنەن 500 يىلدەك ۋاقىت
 ئۆتكەن بولۇپ، ئۇ كىشىلەرنىڭ تۇنيۇقۇقنىڭ
 نەچچىنچى ئەۋلادى ئىكەنلىكىگە ھازىرچە
 بىرنەرسە دېيىش تەسرەك. بىراق ئۇنىڭ مۇشۇ
 جەھەتتىكى تەتقىقاتلار ئۈچۈن ياخشى بىر
 باشلىنىش بولۇپ قېلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.
 بۇ نەسەبنامە پۈتۈنلەي خەنزۇچە مەنبەلەردىكى
 مەلۇماتلار ئاساسىدا تۇرغۇزۇلغانلىقى، ئۇنىڭ
 ئۈستىگە، ئۇ كىشىلەرنىڭ ئىسىملىرى
 بۇددىزم مۇھىتىدىكى ئىسىملار بولغاچقا،
 بەزىلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئىمكانىيىتى
 بولمىدى. تۆۋەندە بۇ نەسەبنامىگە قاراپ
 باقايلى:

1. سەۋىنچ توغرىلىق 写云赤忽
 تۇنيۇقۇق نەسلىدىن تېكىن بىلگەنىڭ
 ئوغلى بولغان سەۋىنچ توغرىلىق چىڭگىزخان
 ھوزۇرىدا زور ئېتىبارغا ئىگە بولغان.
 دەسلەپتە ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ «ئۇلۇغ
 ئايغۇچىسى» بولۇپ، يۈەن سۇلالىسىغا
 خىزمەت قىلغاندىمۇ، بۇ ئۇنۋانى داۋاملىق
 ئىشلىتىلگەن. چىڭگىزخان بىلەن غەرب
 يۈرۈشلىرىگە قاتنىشىپ، كېيىن تولى ۋە
 خانىشنىڭ ھوزۇرىدا زور خىزمەتلەردە
 بولغان.

2. 八儋 بادان
 سەۋىنچ توغرىلىق ئوغۇللىرىدىن
 بولۇپ، سۇڭ سۇلالىسىغا قارشى يۈرۈشكە ھەم
 ئارىخ بۇقا بىلەن قايدۇنىڭ ئىسيانلىرىنى
 باستۇرۇشقا چىققان قوشۇنلارغا قاتناشقان.

3. 阿里 ئارىخ
 سەۋىنچ توغرىلىق نەۋرىسى، بادانىنىڭ
 ئوغلى.

4. 德服 تېفۇ
 سەۋىنچ توغرىلىق نەۋرىسى، بادانىنىڭ

قاراغاسۇننىڭ ئوغلى. نەسىللىرى بويىچە تۇرپان ئىدىقۇتلۇقىنىڭ خان جەمەتىگە مەنسۇپ بولۇپ، ئىدىقۇت خانلىقى چىڭگىزخانغا تەۋە بولغانغا قەدەر ئۆز دۆلىتىنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك خىزمەتلىرىدە بولغان. ھەسەننىڭ ئىسمى ئىسلامى نام، ئۇنىڭ ئۇيغۇر ئەدەبىياتىنى ياخشى بىلىدىغانلىقىغا دائىر خاتىرىلەر بار. بۇ ھەقتە ھەسەننىڭ قەبرە تېشى ئەڭ مۇھىم مەنبە ھېسابلىنىدۇ. ھەسەننىڭ ئەسەر قالدۇرغانلىقى، بىلىمى ھەققىدىكى مەلۇماتلار مۇشۇ مەنبەدىن ئېلىنغان. بۇ ئائىلىگە دائىر بەزى ئىبادەتخاناتاشلىرى (ئابدۇلەرزاق) ۋە خاتىرىلەرمۇ بار.

22. پانجۇ 祝 斑

سەۋىنچ توغرىلىق نەۋرىسى، ھەسەننىڭ ئوغلى.

23. لۇلۇ 閿 閿

سەۋىنچ توغرىلىق ئوغلى. بۇ ئىسىم خەنزۇچىلىشىپ كەتكەن ⑨.

سەۋىنچ توغرىلىق نەۋرىسى، چانايىنىڭ ئوغلى. چاۋتۇرە بولۇشمۇ مۇمكىن.

15. نارەتۇ 捏 列 秃

سەۋىنچ توغرىلىق نەۋرىسى، چانايىنىڭ ئوغلى.

16. تاراقاي 苔 刺 海

سەۋىنچ توغرىلىق نەۋرىسى.

17. لولو 罗 罗

سەۋىنچ توغرىلىق نەۋرىسى، چانايىنىڭ ئوغلى.

18. سامات 撒 马 笃

سەۋىنچ توغرىلىق نەۋرىسى، چانايىنىڭ ئوغلى.

19. بايان تۆمۈر 伯 颜 帖 木 儿

سەۋىنچ توغرىلىق نەۋرىسى، چانايىنىڭ ئوغلى.

20. قاراغاسۇن 哈 拉 哈 孙

سەۋىنچ توغرىلىق ئوغلى.

21. ھەسەن 哈 珊

سەۋىنچ توغرىلىق نەۋرىسى،

ئىزاھات

①②③④⑤ ئابدۇقەييۇم خوجا، نۇرسۇن ئايۇپ، ئىسراپىل يۈسۈپ: «قەدىمكى ئۇيغۇر يازما يادىكارلىقلىرىدىن تاللانما»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 43، 53، 58، 61 - بەتلەر.

⑥ ئىمىنجان ئەخمىدى: «ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى نامايەندىلەر»، 3 - بەت، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1996 - يىل 4 - ئاي نەشرى.

⑦ «مىللەت لۇغىتى»، شاڭخەي قامۇس نەشرىياتى 1987 - يىل نەشرى، 1229 - بەت.

⑧ شاڭخەي قامۇس نەشرىياتى 1979 - يىلى نەشر قىلغان «سەخىي» 2 - توم 3216 - بەت؛ «مىللەت لۇغىتى» 1229 - بەت.

⑨ «جۇڭگو تۈركولوگىيىسى» 59 - بەتتىن 66 - بەتكىچە.

تەھرىرلىگۈچى: ئەخمەت روزى توغرىل

تۈرك - رۇنىك يېزىقىنىڭ مەنبەسى ۋە تەرەققىياتى ھەققىدە

ئا. رونا تاس

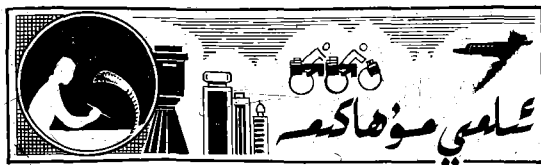
ياۋروپا ئىلىم ساھەسى تۈرك رۇنىك يېزىقىدىن خەۋەردار بولغانلىقىغا 300 يىل بولغان ھەمدە تومسوننىڭ بۇ يېزىقنى يەشكەنلىكىگە 100 يىل بولغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ يېزىقنىڭ مەنبەسى تېخىچە ئېنىقسىز تۇرماقتا. بۇ ھەقتە ئوتتۇرىغا قويۇلغان كۆزقاراشلارنى تۆۋەندىكى ئىككى نۇقتىغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ. تەتقىقاتچىلارنىڭ كۆپىنچىسى تۈركلەرنىڭ بۇ يېزىقنى سىرتتىن قوبۇل قىلغانلىقىنى ئالغا سۈرمەكتە. ھەتتا كۆپىنچىسى بۇ يېزىقنىڭ مەنبەسىنىڭ سامى تىلى ئىكەنلىكىدە چىڭ تۇرماقتا. باشقا تەتقىقاتچىلار بولسا، بۇ يېزىقنىڭ بىر خىل يەرلىك ئىجادىيەت ئىكەنلىكى ۋە ھايۋانلارغا بېسىلغان تامغىلاردىن تەرەققىي قىلىپ كەلگەنلىكى ھەققىدىكى كۆزقاراشلار ئۈستىدە تالاش - تارتىش قىلماقتا. تۈرك رۇنىك يېزىقىنىڭ كېلىپ چىقىشىغا مۇناسىۋەتلىك ئەڭ ئاخىرقى ئىككى ماقالە كلاۋسون (1970-يىلى) ۋە لىۋشك (1978 - يىلى) لارنىڭ قەلىمىگە مەنسۇپ خۇلاسە خاراكتېرلىك ماقالىلەردۇر.

كلاۋسون ھەرپلەرنىڭ قەدىمكى ئىران يېزىقىدىن شەكىللەنگەنلىكى ۋە ئېڧتالىت ياكى ۋىزانتىيە يېزىقىنىڭ ئەسلى يۇنان مەنبەلىك ئېلىپبە ئارقىلىق تولۇقلانغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويدۇ. ئېھتىمال تۈرك يېزىقى بىرەر سوغدى تەرىپىدىن ئىجات قىلىنغان بولسا كېرەك. لىۋشك بولسا بۇ يېزىقنىڭ ئىجتىپىسى بۇ يېزىقنى ئىجات قىلىشتا سوغدى يېزىقىنى ئاساس قىلغان ۋە ھەرپلەرگە بەزى توغرا ۋە تىك سىزىقلارنى قوشۇش ئارقىلىق ئۇنى باشقىچە تۈسكە كىرگۈزگەن، دەپ قارايدۇ.

بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئالغا سۈرۈلگەن كۆز قاراشلارنىڭ ھېچقايسىسى ئانچە قايىل قىلارلىق ئەمەس ئىدى. بۇ ماقالىلەردىكى ئورتاق كەمچىلىك شۇكى: بۇ كۆزقاراشلارنىڭ ھېچقايسىسىدا بۇ يېزىقنىڭ ئىچكى قۇرۇلمىسىنىڭ ئالاھىدىلىكى ئىزاھلانمىغان، باشقا يېزىقلارغا ئوخشىمايدىغانلىقى ئىزاھلانمىغان. شۇ سەۋەبلىك بۇ يېزىقنىڭ ئۆز ئىچىكى قۇرۇلمىسىدىكى سىزىقلارنىڭ تەرەققىياتى مەسىلىسى نەزەرگە ئېلىنمىغان. ماقالە ئاپتورلىرى ھەر بىر ھەرپنى پەرقلىق بىر شەكىلگە قاراپ تەتقىق قىلغان ۋە بەزى ھەرپلەرنىڭ كۆپىنچە ھەرپلەرگە قارىغاندا

يېڭىلىق ھېسابلىنىدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلىمىغان.

بۇ پەرقلىق كۆز قاراشنى ئوتتۇرىغا قويغان

بىردىنبىر كىشى — پىرتساك (1980) تۈر. پىرتساك ئوتتۇرىغا قويغان كۆزقاراشلارنىڭ بەزىلىرى يېڭىلىق ھېسابلىنىدۇ. بىراق، ئۇلارنىڭ بىر قانچىسىلا قايىل قىلىش كۈچىگە ئىگە. مەن ئۇنىڭ تەتقىقاتىدىن خەۋەرسىز بولغاچقا، جەدۋەلدىكى 27-نومۇرلۇق (۴ ۲ ۲) ھەرپنىڭ ئەسلىدە 15-نومۇرلۇق (۲) ھەرپنىڭ ئىككىنچى بىر خىل تەرەققىياتى ئىكەنلىكىنى بېكىتكەندىم. بۇ يەردە K بەلگىسىنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىش سەۋەبىنى بۇ فونېمىنىڭ تىتىشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك دەپ قارىغاندىم. بىراق ئىككىمىزنىڭ بۇ مەسىلىگە بولغان قارىشىمىز ۋە خۇلاسلىرىمىز پۈتۈنلەي پەرقلىق بولۇپ چىقتى. تېمىدىن چەتتەپ كەتمەسلىك ئۈچۈن، پىرتساكنىڭ تەكلىپلىرى توغرىسىدىكى تالاش - تارتىشلارنى بىر ياققا قويۇپ تۇرۇپ، نەق ھۆكۈملەر ئۈستىدە ئايرىم توختالماستىن، ئۆز كۆز قاراشلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويماقچىمەن.

مەسىلىنى ھەل قىلىشنىڭ ئەڭ ياخشى چارىسى — ئوتتۇرىغا قويۇلغان كۆز قاراشلارنى تەتقىق قىلىشتىن ئىبارەت. بۇ يەردە سەل قارىغىلى بولمايدىغان شەرت — قولدىكى ماتېرىياللارنىڭ ئەسلى قەدىمكى مەنبە بولۇشىدىن ئىبارەت. ئەسلى مەنبەدىكى ھەرپلەرنىڭ قوللىنىلىش دائىرىسىنى بەلگىلەپ چىقىش، سىزىقلار ۋە ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى باغلىنىشنى كۆرسىتىش كېرەك. بۇ ھەقتىكى تەتقىقات جەنۇبىي سىبىرىيە يېزىقلىرىنى قايتىدىن ئېنىقلىغان ۋاسىلىيېف (1983-يىلى) نىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن ئوتتۇرىغا چىقتى. بۇ ھەقتىكى تەتقىقاتلار يەنسەي ۋادىسىدىكى ۋە جەنۇبىي سىبىرىيەنىڭ باشقا رايونلىرىدىكى يېزىقلارنىڭ ئىلگىرى پەرز قىلغىنىمىزدەك ئەڭ قەدىمكى يېزىقلار بولماستىن، بەلكى موڭغۇلىيىدىكى بۈيۈك مەڭگۈ تاشلار بىلەن زامانداش ۋە بەزىلىرىنىڭ ئۇنىڭدىنمۇ كېيىنكى يېزىقلار ئىكەنلىكىنى كۆرسەتتى.

تۈرك رۇنىك يېزىقىدىكى 39 ھەرپنى بەش گۇرۇپپىغا ئايرىپ چىقىشقا بولىدۇ.

A. سوزۇق تاۋۇشلارنى ئىپادىلىگۈچى بەلگىلەر.

B. يېرىم سوزۇق تاۋۇشلارنى ئىپادىلەيدىغان بەلگىلەر. بۇ سوزۇق تاۋۇشلار ئۈزۈك تاۋۇشلارنىڭ ئالدى

ياكى كەينىدە كېلىدۇ.

C. «ك» تاۋۇشىنىڭ ۋارىيانتلىرىنى ئىپادىلەيدىغان بەلگىلەر.

D. سېرىلاڭغۇ ئۈزۈك تاۋۇشلارنى بىلدۈرىدىغان بەلگىلەر.

E. سوزۇق تاۋۇشلارغا بېقىنماي ئۈزۈك تاۋۇشلارنى ئىپادىلەيدىغان بەلگىلەر.

F. جۈپ ئۈزۈك تاۋۇشلارنى ئىپادىلەيدىغان بەلگىلەر. 5-نومۇرلۇق ھەرپ پەقەت يەنسەي دەريا ۋادىلىرىدىن

تېپىلغان مەڭگۈ تاشلاردا ئۇچرايدىغان يېڭى بەلگىدۇر. قالغان تۆت تاۋۇش بىزگە ناتونۇش بىر سىستېمىنى

ئەكس ئەتتۈرمەكتە. (۲)

1-نومۇرلۇق (۱) ۋە 3-نومۇرلۇق (۲) ئىككى بەلگە تىل ئالدى ۋە تىل ئارقا سوزۇق تاۋۇشلار

(a, ā, i, e) نى ئىپادىلەيدىغان ئورتاق بەلگىلەردۇر.

2. (>) ۋە 4 - نومۇرلۇق (V) كەڭ قوللىنىلىدىغان بەلگىلەر، بەزى تاۋۇشلارنىڭ ئوچۇق ياكى يېپىق بولۇشىغا قاراپ (O, U, ̄, ü) ئىشلىتىلىپ، بىر خىل ئارىلاشما ھالەتنى شەكىللەندۈرمەكتە. بۇ سوزۇق تاۋۇش سىستېمىسىدا سىمبىترىك سىستېمىدىن پەقەت بىرلا سوزۇق تاۋۇش ئارتۇق. بۇ بولسىمۇ تۈرك تاۋۇش سىستېمىسىغا خاس تىل ئالدى جاراڭلىق سوزۇق تاۋۇش «ئۆ» ۋە «ئو» (V) دۈر. بۇ تاۋۇشنىڭ ئىككىلەمچى ئىكەنلىكى توغرىسىدىكى پەرەز بۇ بەلگىنىڭ قۇرۇلمىسىغا قارىغاندا ئېھتىمالدىن يىراق. تومسون بۇ بەلگە 3 - نومۇرلۇق (٢) بەلگىدىن كېلىپ چىققان دېگەن پەرزىنى بۇ بەلگىنىڭ شەكلىگە قاراپ دەلىللىگەن. ئۇنىڭ قارىشىچە بۇ بەلگە بىر تىك بەلگىدىن مەيدانغا كەلگەن. مەسىلەن: ٣ > ٣ شۇڭا بىز سوزۇق تاۋۇشلارنىڭ بارلىققا كېلىشىنى ئۈچ باسقۇچقا ئايرىپ يېڭىدىن تىزىپ چىقىمىز.

- I. A: W: I ({ = J: > : ٢ } H. A.)
- II. A: W: I: W̄ ({ = J: > : ٢ : ٣ } H. A.)
- III. A: ̄: W: I: W̄ ({ = J: ̄: > : ٢ } H. A.)

بۇ بەلگىلەرنىڭ مەيدانغا كېلىشى نورمال تەرەققىيات جەريانى بىلەن ماس كېلىدۇ. بىراق بۇ جەرياننىڭ ئۈزۈك تاۋۇشلار ئۈچۈنمۇ ئورتاق ياكى ئورتاق ئەمەسلىكىنى تەتقىق قىلىش كېرەك. ئالدى بىلەن تەڭداش ئۈزۈك تاۋۇش بەلگىلىرىنىڭ ھەرقايسىسىنىڭ ئۆزىگە زىت شەكىللەر بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئەمەسلىكى ئېنىقلاپ چىقىلغان. يەنى با (ك) بۇ (٢) دىن پۈتۈنلەي پەرقلىق بولغان ياكى ئۇنىڭ ئەكسىچە بولغان. ۋ. تومسون 1884 - 1896 - يىللىرى ئارىلىقىدا ئېلان قىلغان ماقالىلىرىدا ٢ (Y) ، ٢ (٢) ، ٢ (٢) ، ٢ (٢) ۋە ش (٨) (يەنى 30 - نومۇرلۇق بەلگە) لارنىڭ مەلۇم شەيئىلەرنىڭ تەسۋىرىي شەكلى ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلغانىدى. بۇنىڭغا ئوخشىغان بەزى قاراشلار پولونوف ۋە ئەمرەلەر تەرىپىدىنمۇ ئوتتۇرىغا قويۇلغان. كېيىنكى مەزگىللەردە بۇ (٢) ، ٢ (٢) ۋە ٢ (D) بەلگىلىرىنىڭ تەسۋىرىي مەنبە ئىكەنلىكى ئا. ۋون . گابائىن (1948 - يىلى) ۋە كلاۋسون (1970 - يىلى) لار تەرىپىدىن تەتقىق قىلىنغان. ٢ (X) مەلۇم شەيئىنىڭ تەسۋىرىي شەكلى بولسا، ئۇ ھالدا 1 - گۈرۈپپىدىكى تەڭداش تاۋۇش بەلگىلىرىنىڭ ھەر بىرى مەلۇم شەيئىنىڭ تەسۋىرىي شەكلىدىن كېلىپ چىققان بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە مانى يېرىقى بىلەن بىرگە ترانسكرىپسىيىسى بېرىلگەن رۇنىك ئېلىپبەسى (لېكوك 1990 - يىلى، 1050 - بەت) دىن مەلۇم بولۇشىچە، بارلىق ئۈزۈك تاۋۇش بەلگىلىرىنىڭ مەلۇم بىر تىل ئالدى سوزۇق تاۋۇشى بىلەن ئوقۇلىدىغانلىقى ئىزاھلانغان. مەسىلەن:

با١، بۇ ئەب (چىدىر، ئوي) ٢

د¹ ئاد، 3 ئەد (مال - مۈلۈك) X ۋ

گ¹ (غ) ئاغ (تور)، گچ ئەگ X

پ¹ ئاي، پ² ئەي D

ل¹ ئال، ل² ئەل Y

ن¹ ئان، ن² ئەن (مايىللىق)، ن³ نەن H

ر¹ ئار، ر² ئەر (ئەر، ئەرکەك) ۋ

ت¹ ئات، ت² ئەت ۋ ۈ

بۇلاردىن باشقا:

◁ ڭ، ▷ ڭ (پىك) ئىك (پىك)
↓ ڭ، ↑ ڭ (ق) ئوق (ئوق)

بۇيەردە ئازراق چۈشەنچە بېرىشكە توغرا كېلىدۇ. ي¹ نىڭ «ياي» ئىكەنلىكىنى سۆزلەپ ئۆتكەندۇق. بۇ بىر تەسۋىرىي شەكىل بولغانلىقى ئۈچۈن ئېھتىمالغا يېقىن. بىراق ئۇنى سىستېما چەتكە قاقماقتا. چۈنكى تەسۋىرىي شەكىللەردە ئۈزۈك تاۋۇشلاردىن ئىلگىرى سوزۇق تاۋۇشلار كېلىدۇ، بۇ يەردىكى ئاساسلىق مەسىلە شۇ. تومسون ن² بەلگىسىنى «تۆۋەنگە قاراپ قەدەم تاشلاش» ھەرىكىتى بىلەن مۇناسىۋەتلىك دەپ قارايدۇ. لېكىن بۇ گۇرۇپپىدا بىرلا پېئىل كۆزگە چېلىقىدۇ، مەھمۇت قەشقەرنىڭ ئەسىرىدەمۇ «ئەن» ئىسمى ئۇچرايدۇ. تومسون 30 - نومۇرلۇق بەلگە (ۈ) گە «āşik» (ئىشك) دەپ تەبىر بېرىدۇ. بىراق بارلىق ئاچقۇچلۇق سۆزلەر بىر بوغۇملۇقتۇر. قاچىسىمان كېسىشكەن، «مال» مەنىسىنى بىلدۈرىدىغان ئىككى تاياقچە بەلگە 3 (X) نىڭ تەسۋىرىي شەكىل مەنبەسى قىلىنغان (رونا تاسنىڭ 1956 - يىلىدىكى ئەسىرىگە قاراڭ). «ك» بەلگىسىنىڭ ئىزاھاتى ناھايىتى مۇھىم. ڭ (ڭ) ۋە ڭ (ڭ) 2 - ۋە 4 - نومۇرلۇق بەلگىلەرگە ئوخشاش بىر خىل سوزۇق تاۋۇشلۇق ئالاھىدىلىكلەر بىلەن بىرلەشتۈرۈلگەن، شۇڭا ئۇلار سوزۇق تاۋۇش بەلگىلىرىنىڭ 2 - باسقۇچى بىلەن تەڭ مەيدانغا كەلگەن ياكى ئۇنىڭدىن كېيىن مەيدانغا كەلگەن.

سېرىلاڭغۇ ئۈزۈك تاۋۇشلار مەسىلىسىگە كەلسەك، بەلگىلەرنىڭ تەسۋىرىي شەكىللىرى بىر بىرىگە زىت كۆرۈنىدۇ. بۇ بىزنى ئىختىيارسىز ھالدا بەزى قاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويۇشقا مەجبۇر

قىلماقتا. بۇنى ناھايىتى قەدىمكى مەڭگۈ تاشلار ئارقىلىق ئىسپاتلىشىمىزغا رۇخسەت قىلغايىزلەر.

1 { گ 1 گ
ع ع } «ئونگىن مەڭگۈ تېشى» (720 - ياكى 731 - سۆز)

14 { گ 1 گ } «كۈلى چور» ۋە «كۆل تېگىن» مەڭگۈ تاشلىرىدا
ع ع 4 } «بىلگە قاغان مەڭگۈ تېشى» (724 ، -732 ، -735 سۆزلەر)

4 { گ 1 گ } «تۇنيۇقۇق مەڭگۈ تېشى» (726 - سۆز)
ا { ع گ }

4 { گ 1 گ } «تېرخىن»، «تەس»، «شىنە ئوسۇ» مەڭگۈ تاشلىرىدا
ا { ع گ } «سۈجى مەڭگۈ تېشى» (750 ، -732 - ياكى 733 ، -840 سۆزلەر)

4 { گ 1 گ } يەنسەي مەڭگۈ تاشلىرىدا
ا { ع گ } 8

27 - نومۇرلۇق بەلگىنىڭ بارلىق شەكىللىرىنى سېلىشتۇرۇپ چىقساق، تۆۋەندىكى نەتىجىگە ئېرىشىمىز:

4 3 2 2 2 2 4 4 2

(ۋاسىلىپنىڭ 1983 - يىلى نەشىر قىلغان ئەسىرىنىڭ 133 - ۋە 134 - بەتلەرگە قاراڭ)

بۇ بىزنىڭ ئاساسىي بەلگە «Y» ۋە ئۇنىڭ ئوخشىمىغان جايلىرىغا سىزىلغان سىزىقلار بىلەن ئارتۇقچە ھەپپەلەشكەنلىكىمىزنى كۆرسەتمەكتە. بۇ يەردە ھەل قىلغۇچ تۈپ بەلگە «ل» دۇر. ² «ل» قانداقسىگە دىياكرىتىك بەلگە قويۇش بىلەن «ش» نى ئىپادىلەيدىغان بەلگىگە ئايلىنىپ قالدى؟ بۇ يېزىقنى ئەسلى تۈرك يېزىقى دەپ پەرەز قىلساق ۋە بۇ تىلدا «ش» تاۋۇشى بولمىغان ھەمدە كېيىنكى مەزگىللەردە «ل» بەلگىسىنىڭ بەزىدە «ل» بەزىدە «ش» ئورنىدا كەلگەنلىكىنى نەزەرگە ئېلىپ، بۇ تاۋۇش كېيىنكى ۋاقىتلاردا تۈرك تىلىغا كىرگەن دەپ پەرەز قىلغان بولساق، خېلىلا كۆپ قالايمىقانچىلىقلار كېلىپ چىققان بولاتتى. تەتقىقاتچىلار «ئەل» سۆزىنىڭ «خەلق، دۆلەت» دېگەندەك مەنىلىرىنىڭ بارلىقىنى تەكىتلەيدۇ، «ئەل» سۆزى ھەقىقەتەن ئىككىنچى تۈرك تىلى دەۋرىدىمۇ يەنە شۇ مەنىنى بەرگەن بولسا مەسىلە چىقمىغان بولاتتى. ئەمما بۇ بەلگە «يولداش، ھەمرا» مەنىسىنى بىلدۈرگەندە «ئەش» دەپ ئوقۇلىدۇ. شۇڭا «ش» دەپ ئوقۇلغان «ل» بەلگىسى دىياكرىتىك بەلگە قويۇش ئارقىلىق ئىپادىلەنگەندى. مەخسۇس «ش» نى ئىپادىلەيدىغان باشقا ئىمكانىيەتلەرمۇ بار، مەسىلەن: «س» ئارقىلىق ئىپادە قىلىشقا بولاتتى. بۇ يېزىقنىڭ بىرىنچى باسقۇچى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. كېيىنچە بىلگە قاغاننىڭ ئوردىسىدا بۇ بەلگە باشقا بىر بەلگە بىلەن زىت بولۇپ قالغاچقا «ل» نىڭ 2- خىل ۋارىيانتى ئوتتۇرىغا چىقتى. ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدىكى يېزىقلاردىكى تۈپ پەرق «س» بىلەن «ش» ئوتتۇرىسىدىكى پەرق بولماستىن بەلكى تىل ئارقا ۋە تىل ئالدى سوزۇق تاۋۇشلار بىلەن سېرىلاڭغۇ ئۈزۈك تاۋۇشلار ئوتتۇرىسىدىكى پەرق بولۇپ قالدى. ئۇيغۇرلار بۇ بەلگىلەرنى ئومۇمىي بىر قېلىپقا سېلىشقا تىرىشقان بولسا كېرەك. «ش» نى ئىپادىلەيدىغان ئايرىم بەلگە يەنە مەڭگۈ تاشلىرىدا ئوتتۇرىغا چىققاندى. 35 - نومۇرلۇق بەلگىگىمۇ ئوخشاش ئۇسۇلنى قوللىنىشقا مۇمكىن بولغان بولسىدى، ئۇ ھالدا 27 - نومۇرلۇق بەلگىنىڭ 2 - خىل ۋارىيانتىغىمۇ ئىسپات تېپىلغان بولاتتى.

ئەسلىدە بۇ بىر مەسىلە بولۇپ كۆرۈنگەندەك قىلىدۇ. لېكىن، 35 - نومۇرلۇق «۴۶، ۴۶» «بەلگىلىرىنىڭ يىلتىزى 18 - نومۇرلۇق ر» «۴، ۶» بەلگىسىدۇر، بۇنىڭغا ئىلمەك تارتىش ئارقىلىق 35 - نومۇرلۇق بەلگە مەيدانغا كەلگەن دېيىشكە بولىدۇ.

$$۴۶ + ۶ > ۴۶ , ۴۶$$

بۇ ئىلمەك بەلگە ئۇيغۇر يېزىقىدا مەۋجۇت. مەلۇمكى، كېيىنكى سوغدى يېزىقى بىلەن ئۇيغۇر يېزىقى ئارىسىدىكى ئاساسىي پەرق، «ل» ئۈزۈك تاۋۇشى ئۈچۈن ئايرىم بەلگە بولمىغانلىقى ئۈچۈن تۈركلەر «ل» بىلەن ئوقۇلىدىغان «رەش» سۆزىگە ئىلمەك تارتىپ قويغان. تۈرك-رۇنىڭ يېزىقىدىكى «ز» غا ئوخشاش ئوقۇلىدىغان «ر» ئىلمىكى ئوخشاش رولنى ئوينىيالايدۇ. ئەمدى 32 - نومۇرلۇق «ك» (۷، ۷) ۋە 36 - نومۇرلۇق «ن» بەلگىلىرى (۷) قالدى. بۇلارنىڭ ھەر ئىككىلىسى ئىلگىرىكى «ن» غا ئوخشىشىپ كېتىدۇ (16 - نومۇرلۇق). «ك» ھەرپى دىياكرىتىك بەلگىنىڭ ياردىمى بىلەن، «ن» بولسا «ن» ھەرپىنىڭ تەكرارلىنىشى بىلەن مەيدانغا

كەلگەن. «ل، د، ن، چ» دىن ئىبارەت ئۈچ بەلگىمۇ تۈركىي تىل ئۈچۈن ئىجات قىلىنغان يېڭى بەلگىلەردۇر. بۇلارنىڭ ھېچقايسىسى شۇ تاۋۇشلارنىڭ نەق ئۆزىگە ۋەكىللىك قىلىدىغان بەلگىلەردىن كەلگەن ئەمەس.

$$\{ > \} , \{ > \} , \{ > \}$$

شۇنداق قىلىپ بىز تۈرك - رۇنىك يېزىقىنىڭ تەرەققىيات جەريانىنى ھازىرچە ئەڭ بولمىغاندا تۆت باسقۇچقا تىزىمىز.

1. ئا، ئى، ۋ، ب، د، گ، ي، ل، ن، ر، ت، ك (ق)، س²، س¹، ك

چ، پ، م

2. ۋ، گا، 3 ب (غ)، تا، ر²، ن²، ل²، ي¹، ك، ن، ي، ك

ك

3. ش، ز، ل، د، ن، چ

4. ئى، ئ²

بىز ئەمدى بىرىنچى باسقۇچنى ئىككىنچى باسقۇچتىن ئايرىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ شەكلى ۋە ياكى كېلىپ چىقىشىنى تەتقىق قىلىمىز. قەدىمكى سوغدى يېزىقى تومسوندىن باشلاپ تىلغا ئېلىنىپ كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ھەقتە بىۋاسىتە تەتقىقات ئېلىپ بېرىلمىدى. سوغدى يېزىقىنى ئارامى مەنبەلىك باشقا يېزىقلاردىن ئايرىپ تۇرىدىغان تىپىك ئالاھىدىلىك، قەدىمكى سوغدى يېزىقى دەپ ئاتالغان ئىپتىدائىي پارچىلاردا «ل» تاۋۇشى ھەرپى كۆپىنچە سېرىلاڭغۇ تاۋۇش «ð» ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن (پەقەت بەزى چەت تىللاردىن كىرگەن سۆزلەردىلا «ل» قوللىنىلغان). تۈرك - رۇنىك يېزىقىدىكى «ل» بەلگىسى «ل» تاۋۇشىنىلا ئىپادىلەيدۇ، ئۇ 3 دىنمۇ¹ نىمۇ ئىپادىلەنمەيدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن 2 - جەدۋەلدە كۆرگىنىمىزدەك بەزى شەكىللەر قەدىمكى سوغدى يېزىقىنىڭ شەكىللىرىگە ناھايىتى يېقىن. باشقا بىر تۈركۈم ھەرپلەرنىڭ ئوخشاش شەكىللىرىنى قەدىمكى گروزىيىنىڭ ئارماز شەھىرىدىن تېپىلغان ئارمازنىڭ يېزىقىدىمۇ ئۇچرىتىمىز.

خۇلاسە قىلىپ شۇنى ئېيتىشقا بولىدۇكى، تۈرك - رۇنىك يېزىقىنىڭ يىلتىزى ئارامى يېزىقىغا قەدەر سۈرۈلۈشمۇ؛ ئارامى يېزىقىنىڭ سوغدى ۋە ئارمازنىڭ يېزىقىغا ئازراق يېقىنچىلىقى بولسىمۇ، لېكىن ئارامى يېزىقى بۇ ئىككىلا يېزىققا ئوخشىمايدۇ. شۇڭا يۇقىرىقى ئۈچ خىل يېزىقنىڭ ھەممىسى بىر يىلتىزدىن چىققانلىقى ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن.

سوغدىلارنىڭ تەسىرى كېيىنكى مەزگىللەردە ئوتتۇرىغا چىقتى. «ن، د، ل، چ» ئۈزۈك تاۋۇشلىرى سوغدى تەسىرىنىڭ ئۈستۈنلىكىنى كۆرسەتمەكتە. سوغدىلاردا «ن» دىن كېيىنكى تاۋۇش سېرىلاڭغۇ تاۋۇش بولۇپ، بۇ سوغدى تىلىنىڭ ئالاھىدىلىكى ئىدى. بۇمۇ قەدىمكى شەرق تۈركچىسىدە ياكى ھېچبولمىغاندا ئۇنىڭ بىر شەۋىسىدە تۈرك - رۇنىك يېزىقى ئارقىلىق ئىپادىلەنگەن بىر خىل ئەھۋال ئىدى. «ل» بەلگىسىمۇ سوغدى يېزىقىدىكى «ل» غا باغلىنىشى

مۈمكىن. يەنى $M > 1$ دىكى 2- بەلگە سوغدى «ل» سىدۇر. سوغدى يېزىقىدىكى nun (نۇن) دىيارىتىك بەلگە — چېكىت ئارقىلىق ئىپادىلىنىدۇ. «تۇنيۇقۇق مەڭگۈ تېشى» دا بۇ بەلگە ناھايىتى ئوچۇق ھەم بىر چېكىتلىك. كۆلتېكىن ۋە بىلگە قاغان مەڭگۈ تاشلىرىدا بولسا بۇ بەلگە ئۈچ چېكىت بىلەن كۆرسىتىلگەن ۋە يېرىم چەمبەر بىلەن ئورالغان ھالەتتە كەلگەن. «نچ» تاۋۇشى ئۈچۈن ئىشلىتىلگەن بەلگە قوش «ن» دەك كۆرۈنىدۇ.

} > }
} > }

ئىلمەك بەلگىسىنىڭ قوبۇل قىلىنىشى بىلەن ² «ر» دىن بىر «ز» نىڭ شاخلاپ چىقىشىمۇ سوغدى تەسىرىنىڭ بارلىقىنى كۆرسىتىشكە يارايدۇ.

يۇقىرىدىكى كۆزقاراشلارنى مۇنداق خۇلاسەلەشكە بولىدۇ:

تۈركلەر سوغدى ياكى ئارمازىك ھەرپلىرىنىڭ قۇرۇلمىسىغا يېقىن كېلىدىغان ئەمما ئۇلارغا پۈتۈنلەي ئوخشاپ كەتمەيدىغان ئارامى يېزىقىنىڭ بىر خىل شەكلىنى قوبۇل قىلغان. دەسلەپكى ئۆزگىرىشلەر يېزىق دەرەخكە، تاشقا ياكى قىيالارغا ئويۇلغان مەزگىللەردە بارلىققا كەلگەن. بۇ يېزىق ئۇنىڭدىن كېيىنكى قىسقا بىر جەريان ئىچىدە قوللىنىلغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ يېزىق خاس تۈركىي تىللارنىڭ تاۋۇش سىستېمىسىنى تولۇق ئىپادىلەشكە ئاجىزلىق قىلغان. تىل ئالدى ۋە تىل ئارقا سوزۇق تاۋۇشلارنى پەرقلەندۈرۈشكە بولغان كۈچلۈك ئېھتىياج بۇ يېڭى بەلگىلەرنى ياراتقان. يېڭى بەلگىلەرنىڭ يارىتىلىشىدا ئىككى خىل ئۇسۇل قوللىنىلغان. ئۇ بولسىمۇ ئەسلىدە بار بەلگىلەرنىڭ مەلۇم جايلىرىغا دىيارىتىك بەلگىلەرنى قويۇش ياكى ۋە تەسۋىرىي شەكىللەرنى قوللىنىش.

«ك» بەلگىلىرىنىڭ قوبۇل قىلىنىشىنىڭ سەۋەبى بۇ فونېمىنىڭ كۆپ ئىشلىتىلىشىدۇر. بۇ تىلدا «ش» ۋە «ز» تاۋۇشلىرى يوق ئىدى. بۇلار چۇۋاش، قەدىمكى بۇلغار ياكى ھەزەر تىللىرىغا خاس تاۋۇشلار بولسا كېرەك. كېيىنكى كۆك تۈرك خانلىقى بۇ يېزىقنى قوبۇل قىلدى. ئۇلار «ز» نى ئىپادىلەش ئۈچۈن ئەڭ ياخشى بىر چارىنى ئويلاپ تاپتى. ئەمما «ش» نى ئۇزاق مۇددەتكىچە سىناق تەرىقىسىدە ئىشلەتتى. تۈركلەر «ل، د، ن، چ» لار ئۈچۈن ئالاھىدە بەلگىلەرنى ياراتتى.

كېيىنكى كۆكتۈرك خانلىقى ھۆكۈم سۈرگەن مەزگىللەردە بۇ يېزىقنىڭ يۈكسەك ئابروىي يەرلىك ئەمەلدارلار تەرىپىدىن تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈلدى. ئالىي ھاكىمىيەت تەرتىبىنىڭ بۇزۇلۇشى مانى دىنىنى قوبۇل قىلىش ۋە مانى يېزىقى ھەمدە كېيىنكى مەزگىللەردە ئۇيغۇر يېزىقىنىڭ قوللىنىلىشى بىلەن مۇناسىۋەتلىك.

بۇ بۇزۇلۇش يەرلىك ۋارىيانتلارنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشىغا سەۋەبچى بولدى. تۈرك - رۇنىك يېزىقىنىڭ قەغەزگە يېزىلىشىنىڭ باشلىنىشى بىلەن بۇ يېزىقنىڭ ئالاھىدە بىر تىپى مەركىزىي ئاسىيادا بارلىققا كەلدى.

1 - جەدۋەل: تۈرك - رۇنىك يېزىقىنىڭ تۈرلەرگە ئايرىلىشى

A. سوزۇق تاۋۇشلار:

22. ك (ق) ڤ
23. كۈ ڤ
24. كۈ (ق) ڤ
25. كۈ ڤ
26. كۈ (ق) ڤ
1. ئائە ۋ, ۋ
2. ئو ئو >
3. ئى (تىل ئارقا) ئى ئى ۋ
4. ئو ئو ۋ
5. ئى (پەقەت يەنسەي مەڭگۈ تاشلىرىدا) ۋ

D. سېرىلاڭغۇ ئۈزۈك تاۋۇشلار

27. س¹ ش² ش¹ ۋ ۋ ۋ
28. ش² ش¹ ۋ¹ (س، س) ۋ² ۋ¹
29. س¹ ۋ¹
30. ش² ش¹ ۋ¹ (پەقەت يەنسەي مەڭگۈ تاشلىرىدا) ۋ¹

B. ئۈزۈك تاۋۇشلار:

- (جۈپ شەكىللىك ئۈزۈك تاۋۇشلار)
6. بۇ دى
7. ۋ ۋ
8. ۋ ۋ
9. ۋ ۋ

E. يالغۇز ئۈزۈك تاۋۇشلار

31. م ۋ
32. ۋ ۋ
33. پ ۋ
34. چ ۋ
35. ز ۋ
36. ني ۋ

10. گا (غ) ۋ
11. ۋ ۋ
12. ۋ ۋ
13. ۋ ۋ
14. ۋ ۋ
15. ۋ
16. ۋ
17. ۋ ۋ
18. ۋ ۋ
19. ۋ
20. ۋ ۋ ۋ
21. ۋ ۋ

F. قوشما ئۈزۈك تاۋۇشلار

37. ل د: M
38. ن د
39. ن چ

C. «ك» نى ئىپادىلەيدىغان بەلگىلەر

2- جەدۋەل: ئىپتىدائىي تۈرك - رۇنىك يېزىقىنىڭ مەنبەسى

	1	2	3	4	5	6	7		
	Ara- maik imp	Işaretler Part	Pers	Pehlevi Dini	Kitap	Eski Soğd	Armazik	Runik	
Aleph	𐎀	𐎁	𐎂	𐎃	𐎄	𐎅	𐎆 𐎇	𐎈	a/ä
Beth	𐎉	𐎊	𐎋	𐎌	𐎍	𐎎	𐎏	𐎐	b ¹
Gimel	𐎑	𐎒	𐎓	𐎔	𐎕	𐎖	𐎗 𐎘	𐎙	g ²
Dālet	𐎚	𐎛	𐎜	𐎝	=g	𐎞	𐎟 𐎠	𐎡	d ¹
Hē	𐎣	𐎤	𐎥	𐎦	𐎧	𐎨	𐎩 𐎪	𐎫	k ²
Wāw	𐎬	𐎭	𐎮	𐎯	𐎰	𐎱	𐎲 𐎳	𐎴	o/u
Zayin	𐎵	𐎶	𐎷	𐎸	𐎹	𐎺	𐎻 𐎼	𐎽	s
Heth	𐎿	𐏀	𐏁	𐏂	=v	𐏃	𐏄 𐏅	𐏆	k ¹
Tēth	𐏇	𐏈	𐏉				𐏊 𐏋	-	-
Yodh	𐏌	𐏍	𐏎	𐏏	=g	𐏐	𐏑 𐏒	𐏓	y ²
								𐏔	i/i
Kaph	𐏕	𐏖	𐏗	𐏘	𐏙	𐏚	𐏛 𐏜	-	-
Lāmedh	𐏝	𐏞	𐏟	𐏠	𐏡	𐏢(δ)	𐏣 𐏤	𐏥	l ¹
Mēm	𐏦	𐏧	𐏨	𐏩	𐏪	𐏫	𐏬 𐏭	𐏮	m
Nūn	𐏯	𐏰	𐏱	𐏲	=w	𐏳	𐏴 𐏵	𐏶	n ¹
Šamekh	𐏷	𐏸	𐏹	𐏺	𐏻	𐏼	𐏽 𐏾	𐏿	s ¹
Ayin	𐐀	𐐁	=w	=w	=w	𐐂	𐐃 𐐄	-	-
Pē	𐐅	𐐆	𐐇	𐐈	𐐉	𐐊	𐐋 𐐌	𐐍	p
Šadhe	𐐎	𐐏	𐐐	𐐑	𐐒	𐐓	𐐔 𐐕	𐐖	č
Qōph	𐐗	𐐘	=m	=m	=m	𐐙(100)	𐐚	-	-
Rēsh	𐐛	= ¹	=w	=w	=w	𐐜	𐐝 𐐞	𐐟	r
Šin	𐐠	𐐡	𐐢	𐐣	𐐤	𐐥	𐐦 𐐧	-	-
Tāw	𐐨	𐐩	𐐪	𐐫	𐐬	𐐭	𐐮 𐐯	𐐰	t ²

تۈركچە «تۈركىي خەلقلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلىنىڭ 114 - سانىدىن تەرجىمە قىلىندى.
 تەرجىمە قىلغۇچى: تۇرسۇنئاي ساقىم
 تەرجىمە مۇھەررىرى: ئابلىز ئورخۇن

新疆 地方志

(季刊)

目 录

2002 年第四期

总第六十一期

顾 问

乌依古尔·沙依然
伊敏·图尔逊
努尔穆罕默德·多莱提

主 编

沙比尔·艾力

副主编

阿不都肉甫·艾力

编 委

(姓氏以维吾尔文字母为序)

阿不都肉甫·艾力
阿不都守库尔·图尔地
阿不都克优木·霍加
阿不来提·努尔东
阿不来提·伊敏拉
热沙比尔·艾力
吾甫尔·吾守尔·尼亚孜
霍加阿合买提·优努斯
哈德尔·阿皮孜
哈斯木·霍加
库尔班·马木提

责任编辑

阿不力孜·鄂尔浑

目 录

历史资料

- 盛世才曾秘密加入苏联共产党 李嘉谷 1
游街尸体 买买提明·库尔班 7
新疆近代史上的维吾尔探险家 哈里甫·巴拉提 9
革命烈士永垂不朽 土尔孙·巴拉提 15

历史回忆录

- 民族六营坎坷的经历 苏帕洪·苏乌若夫 21
回族 36 师的命运 穆罕默德伊敏·库尔巴尼 33
莎土尔的故事 马木提·哈孜 36

历史人物

- 著名的突厥学家古米廖夫的生平道路 夏吾东·克比尔 40
墩欲谷及期后裔 土尔孙·吾守尔 50

学术讨论

- 突厥鲁尼文字的起源及其发展 罗纳·塔斯 55

新疆地方志 维吾尔文(季刊) (پەسىللىك ژۇرنال) شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى

主 办: 新疆维吾尔自治区地方志编纂委员会
新疆维吾尔自治区地方志学会

编辑出版:《新疆地方志》编辑部
地 址:乌鲁木齐市南湖路西一巷 12 号
印 刷:新疆金版印务有限公司

ش ئۇ ئا ر تەزكىرە كومىتېتى
باشقۇرغۇچى: ش ئۇ ئا ر تەزكىرە ئىلمىي جەمئىيىتى

تۈزگۈچى ۋە نەشر قىلغۇچى: «شىنجاڭ تەزكىرىچىلىكى» تەھرىر بۆلۈمى
ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى يېكەنكۆل يولى غەربىي 1 - كوچا 12 - نومۇر
باشقۇچى: شىنجاڭ جىنپەن مەتبەئە چەكلىك شىركىتى

国内统一刊号 CN65—1128/K—W
电话:4640715 邮政编码:830063
定价:3.00 元

مەملىكەت ئىچىدىكى بىر تۇتاش نومۇرى: CN65—1128 / K—W
تېلېفون نومۇرى: 4640715 پوچتا نومۇرى: 830063
باھاسى: 3.00 يۈەن